

**ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 26
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ
ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА ВРЪЗКА НА
СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 7 ОКТОМВРИ 2025 г.**

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Галина Захарова - председател на
Върховния касационен съд, и Боян Магдалинчев -
представляващ Висшия съдебен съвет

ОТСЪСТВА Стефан Гроздев

На заседанието присъства Тихомир Димитров - главен секретар
на Висшия съдебен съвет

Откриване на заседанието - 09.42 ч.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добър ден, колеги!

Имаме необходимия кворум за провеждане на
заседанието на Съдийската колегия. Откривам заседанието.

Постъпили са предложения за включване на
допълнителни точки в дневния ред. Всички те са от Комисията по
атестирането и конкурсите.

Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря. Добър ден и от
мен! Пет допълнителни точки.

Първата касае обявения конкурс за повишаване на съдия във Върховния касационен съд - Търговска колегия.

Уважаеми колеги, в петък при конституирането на конкурсната комисия, след като разговаряхме със съдиите, които са изтеглени чрез жребий във Върховния касационен съд и преподавателя, който беше изтеглен от нас за редовен член, след този разговор комисията не можа да бъде конституирана. Беше депозиран отвод от доц. д-р Мария Петрова Петрова - хабилитиран преподавател във Варненския свободен университет. В тази връзка трябва да определим нов редовен член на конкурсната комисия.

Спешността произтича от това, че конкурсът е висящ и трябва да се движи приоритетно и следва да определим чрез жребий и нов резервен член, пак преподавател по правни науки за резервен член на конкурсната комисия, а да предложим доц. д-р Анастас Георгиев - хабилитиран учен в Русенския университет, досегашен резервен член, да стане редовен.

Това е точката. Спешността ѝ идва, както Ви казах, от това, че е конкурсна, а другите четири са за атестиране на колеги, които са върнали без възражения оценките, дадени от Комисията по атестирането и конкурсите. Те са бързо ликвидни и винаги ги приемаме за разглеждане като допълнителни точки. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря.

Изказвания? Няма.

Колеги, гласуваме включването на допълнителните точки - „за“ са всички, 10 гласа „за“.

Приемат се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

43. Заявление от доц. д-р Мария Петрова Петрова - Варненски свободен университет, за отвод от участие в конкурсната комисия по конкурса за повишаване във Върховен касационен съд - Търговска колегия.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

44. Предварително атестиране на Нели Тодорова Стоянова - съдия в Административен съд-Бургас

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

45. Предварително атестиране на Константин Ангелов Григоров - съдия в Административен съд-Бургас.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

46. Извънредно атестиране на Виржиния Константинова Караджова - съдия в Районен съд-Русе.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

47. Извънредно атестиране на Вяра Маркова Панайотова - съдия в Районен съд-Търговище.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По т. 1, господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: По точка 1, уважаеми колеги, е избор на председател на административния съд в град Русе. Двама са кандидатите - Вилиана Върбанова-Манолова, съдия в този съд, и Ивайло Йосифов Иванов - заместник-председател на съда.

Има становища за двамата кандидати относно професионалните им качества, положителни становища за притежаваните от тях етични качества от Комисията по професионална етика, има протокол от общото събрание, депозиран е своевременно - повече от 7 дни преди изслушването днес.

Уважаеми колеги, в конкретния случай те са призовани за днес и ако се явят, може да се премине към тяхното изслушване. В конкретния случай има едно заявление от кандидата Ивайло Йосифов Иванов, с което се иска отвод на мен, като избран член на Съдийската колегия на ВСС. Във въпросното заявление от колегата Иванов са изложени определени обстоятелства и се казва, че при преценка би следвало, ако прецените, че са необходими някакви доказателства да се поиска поименна справка от КПК и от Прокуратурата на Република България, както и да се изслуша Деян Григоров Василев във връзка с направеното искане за отвод.

След получаването на това заявление с писмо, подписано от председателстващия Съдийската колегия, е изискана въпросната информация от Софийска градска прокуратура, но до настоящия момент обратно писмо във Висшия съдебен съвет с поисканата информация не е депозирано.

Не знам за колегите дали ще искат и каква ще е Вашата преценка по това дали е необходимо да се получи въпросната информация, за да се премине към изслушването на участниците в

тази процедура. Отделно би следвало да вземем отношение по искането за изслушването на Деян Василев, каквото искане е направено в заявлението.

Моето скромно мнение е, че Деян Василев няма как да бъде изслушван от Висшия съдебен съвет по тази процедура, тъй като с неговото изслушване е много вероятно да бъде нарушена тайната на разследване, ако се провежда такова в градската прокуратура. Това би следвало да стане единствено с разрешение на наблюдаващ прокурор.

Това е моето становище по въпроса, но каквото прецените. Иначе, ако считате, че можем да се произнесем по същество, можем да преминем към изслушването, ако двамата кандидати са на линия и са дошли. Както казах, редовно са уведомени.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: При това положение може би да формулираме предложение за отлагане на разглеждането на тази точка с оглед обстоятелството, че аз действително на 1 октомври съм подписала писмо за изискване на информация от Софийска градска прокуратура. Към настоящия момент не виждам да има отговор на писмото, което съм подписала. Струва ми се, че е необходимо да се предостави възможност за изпращане на информация, която е поискана с писмото, съответно въпросите с отводите да се разрешават, когато имаме предпоставки за разглеждане на точката по същество.

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Всъщност, госпожо Захарова, Вие като че ли дадохте частично отговор на въпроса, който исках да повдигна. Това, което е изложено в искането за отвод на господин

Кояджиков е твърде смущаващо и „смущаващо“ е най-меката дума, която може да се използва в случая.

Тук се твърди за опит за влияние, излага се определен механизъм, твърдения за съществуването на такъв за начина, по който се вземат решенията в Съдийската колегия при избор на административни ръководители и на мен ми се струва, че това е въпрос, който изисква обсъждане, защото да продължим процедурата, макар и с отлагането ѝ в конкретния случай, на мен ми се струва като опит за negliжиране на това заявление, с което сме сезирани, защото то, освен искане за отвод на конкретен член на Съдийската колегия, съдържа по мое виждане и твърдения за недопустимо влияние и за недопустим начин на формиране на решенията в Съдийската колегия при избора на административни ръководители.

За никого няма да е тайна вероятно, нито пък ще разкрия такава, ако кажа, че всъщност това, което тук съдията е изложил публично, аз си давам сметка каква смелост му е била необходима, за да го направи, всъщност представлява твърдения, които са широко разпространени, аз съм ги чувала много пъти от много места при провеждане на избори, а и отделно от провеждането на избори, че това е начинът, по който се вземат решения при избор на административни ръководители и съответно за назначаване на съдии, специално за Съдийската колегия, така че аз също считам, че ние дължим обсъждане по това заявление и то го дължим към настоящия момент.

Ако подобни действия са били предприети, твърдението е за 15 януари, тоест преди 9, 10 месеца вече, че въпросният разговор е проведен, ние имаме проблем с продължаването на тази процедура, по мое виждане.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Имате дума, колеги.

Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз тук само ще Ви кажа, че това, което е изложено като факти в т.нар. „заявление“, аз категорично твърдя, че това нещо не се е случвало. Никога, по никакъв повод не съм провеждал разговорите, за които става дума във въпросното заявление. В тази връзка съм категоричен, че аз лично няма да се отведа от участие в процедурата, но, за да сте спокойни Вие при вземането на решение, може би трябва да се поиска конкретната информация или пък, ако сметете, изслушайте колегата Деян Василев. Както прецените.

Аз считам, че това, което е написано, не се е случвало, поне не съм го извършвал аз, каквото и да било от тези действия, които са описани и нямам никакво притеснение от участието си в процедурата и няма да се самоотведа. Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други изказвания, колеги?

Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Съдия Захарова, аз предлагам да преминем към гласуване, защото опитът за решения на база на непроверени факти, на недоказани факти за неща, които се твърди, че са се случили преди доста месеци вече, според мен по някакъв начин накърнява авторитета на органа и е редно да бъдат проверени, да бъдат анализирани и след това да се изнасят твърдения и внушения за нерегламентирани практики.

Отварям една скоба, защото твърде много се спекулира въобще с темата за изборите на административни ръководители. Вече осма година сме тук и наблюдаваме как всяка година все по-малко и по-малко кандидати има.

От друга страна, не случайно законът ги е разграничил - това не е конкурс, а е избор. И предвид малобройността все пак на съдийската общност, ние всички се познаваме, така че предварителното формиране на мнение и особено за хора, които имаме представа как работят по никакъв начин не е дискредитиращо или нерегламентирано.

Нека да припомним, че в Закона за съдебната власт за най-висшите длъжности - председател на ВКС и председател на ВАС, е предвидено, че на изборните членове нямат право на собствена номинация, така че очевидно не става въпрос за неетични или каквито и да било други действия, но най-вече нека да говорим с проверени факти, защото клеветата не е... (не довършва), така да се каже, не би следвало да допускаме вътре в Съдийската колегия да се спекулира с фактите и да се правят внушения за други членове на Съвета най-малкото заради честта на този орган.

Аз мисля, че е най-подходящо действително това, което Вие предложихте, да се отложи и да се събере информация за тези твърдения. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Съвсем права е госпожа Марчева. Това, към което апелирах е да направим проверка на твърдените факти, всъщност е това, което самата тя заяви, така че съм напълно съгласна с нея.

Това, към което апелирах, обаче е да обсъдим проблема, който е изнесен пред нас. Не знам за кого бяха твърденията за внушения, може би за съдията, който е написал това заявление, защото не беше посочено име кой прави внушенията и с какво точно ги прави, но съдията, повтарям, е написал подписан документ и го е заявил в прав текст, очевидно има готовността да поеме

отговорност за това, което твърди, така че аз в никакъв случай не бих могла да се съглася обаче с твърдението, че съдията прави внушения, като прави искане за отвод на член на Съдийската колегия, още повече, че това е нещо, на което той, повтарям, има право и по което трябва да има произнасяне, по мое виждане даже преди продължаване на процедурата.

Не мога да се съглася и с виждането, че се спекулира с фактите, защото ние установени факти все още нямаме. Има твърдения в заявлението или в искането за отвод, направено от съдия Ивайло Иванов. Съгласих се с идеята, че тези факти трябва да бъдат проверени, но всъщност в заявлението за отвод се съдържат твърдения, по които се дължи определен отговор. Поне такова е моето твърдение.

Тук не виждам за каква клевета и от чия страна би трябвало да се изяснява има или няма клевета, отделно от това стои въпросът, че изобщо не сме ние компетентни да се произнасяме по този въпрос. Когато обаче, с това приключвам, в подобна процедура, в чиято значимост ние няма нужда да се убеждаваме, се излагат подобни твърдения от участник в процедурата, това е обстоятелство, което ние като кадрови орган, който по закон има правомощие да осъществи избора, не можем да останем безучастни.

И ако, разбира се, в мнозинството си, колеги, смятате, че изясняването на този въпрос не следва да стане в днешното заседание на Съдийската колегия ние ще останем задължени да обсъдим този въпрос в следващо заседание, когато въпросът се повдигне. Между другото, по мое виждане ние дължим някакво искане на информация за какво точно се води въпросното разследване, защото първоначалната информация, която на

предишното заседание беше предоставена е, че то има връзка по някакъв начин с тези твърдения. Поне такова беше говоренето на заседание на КАК, доколкото си спомням.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Уважаеми колеги, аз не съм в течение на подробности във връзка с развитието на този случай. Може да се обобщи, че във връзка с подаденото заявление от съдия Иванов са установени никакви данни за образуване на преписка от Комисията за противодействие на корупцията.

Преди да пристъпим към каквото и да е обсъждане на въпроса както по отношение на отвода на господин Кояджиков, така и по отношение на самия случай ми се струва, че следва да изчакаме изисканата информация от Софийска градска прокуратура, за да можем да се ориентираме във фактическата обстановка по заявлението по отношение на обстоятелствата, залегнали в това заявление.

Тъкмо тези съображения ме мотивираха да формулирам предложение за отлагане на производството.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз също смятам, че този поставен пред нас въпрос и твърденията, които са обективирани в заявлението трябва да бъдат обсъдени. Не дължим дебат, дискусия по реагираните твърдения, но без проверка на фактите, без предоставянето на информация каквато е изискана с писмото на колегата Захарова от 1 октомври, ние няма как да подложим на обсъждане твърденията и няма как да изведем заключение по отношение на достоверността на твърдените факти.

Моето предложение е днес да отложим дебата и след събиране на необходимата и проверена информация по надлежния ред да се произнесем по този въпрос, както и по твърдените в

заявлението на колегата Ивайло Иванов факти и обстоятелства. Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, предвид информацията, която получаваме въз основа на писмото на колегата Йорданов, днес не можем да проведем изслушване на двамата кандидати, но трябва да вземем решение как да процедираме.

Безспорно трябва да получим данни за това въз основа на какво е образувана преписката в Комисията за противодействие на корупцията, какви данни са събрани там, има ли някакво заключение по повдигнатия от колегата Йорданов въпрос и т.н.

Отделно от това обръщам внимание, че в самото писмо на съдия Иванов той отправя искане към нас, разбира се, след наша преценка, освен да изискваме подробна писмена справка от КПК за данните, установени при проверката по сигнал № С-49/2025 по описа на Комисията за противодействие на корупцията да изслушаме него, съдия Йорданов и съдия Диан Григоров Василев. Според мен ние трябва да се произнесем по цялото искане на съдията и да преценим също така дали не можем да го изслушаме днес или пък да отложим действително производството.

Първо, да съберем данни по отношение на това какво е свършила Комисията за противодействие на корупцията по дадени сигнал № С-49/2025 и след това да изслушаме съдия Йорданов и съдия Диан Григоров Василев, ако вземем такова решение, но такова искане е на съдията и може би е необходимо да го удовлетворим, за да имаме изясняване на всички факти и обстоятелства.

И това е моето предложение - ако взимаме решение да отложим изслушването на двамата кандидати, да изискаме

информация от Комисията за противодействие на корупцията или от Софийски градски съд какво е свършено по сигнал № С-49/2025 и да вземем становище дали да изслушаме съдията отделно, говоря за съдия Йорданов, заедно със съдия Диан Григоров Василев. Това е моето предложение, тоест да се съобразим с искането на съдията, а да не се ограничаваме само с получаването на информация по подадения сигнал било от Комисията за противодействие на корупцията, било от Софийска градска прокуратура.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз съжалявам, че пак взимам думата, но по мое мнение преди да се произнесем по искането на колегата Иванов за допускане до изслушване на колегата Василев, ние трябва да получим информация от Софийска градска прокуратура какви са процесуално-следствените действия, които се извършват по тази преписка, каква е информацията, която е до този момент, и фактите, които са установени и едва тогава ние можем да вземем отношение по това искане.

Нека да видим какъв е предметът на преписката, какви са реализираните нарушения на лица, заемащи публична длъжност и въобще на какъв етап е разследването, има ли такова и едва тогава, тъй като действително може да се окаже, че с изслушването на колегата Диан Василев можем да нарушим следствена тайна. Нека да видим какво е движението по преписката и едва след като получим тази информация можем да изслушваме по наша преценка. Можем да го направим и на закрити врати, и пред Етична комисия, тоест има си начини и механизми, чрез които да направим проверка на тази информация, но нека да видим какво се установява в момента под цитираната преписка.

По мое мнение в момента е преждевременно вземането на такова решение за изслушване на съдия Диан Василев. Това е моето мнение.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожа Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Има логика в това, което каза госпожа Пашкунова, аз ще се съглася с нея, но искам да обърна специално внимание на това, че в писмото на съдия Йорданов има и други искания, освен изискване на информация по отношение на това какво става в Комисията за противодействие на корупцията и евентуално информация от Софийска градска прокуратура в същото направление, тоест има и искане за изслушване на самия съдия и на съдията Диан Григоров Василев.

Обърнах специално внимание, защото останах с впечатление, че това не е видяно или най-малкото не му се отдава значение. Да, можем да се произнесем впоследствие, но първо да видим какво става по преписката, обаче искам да обърна внимание, че това не може да стане пред Комисия по професионална етика, защото не е в правомощията на комисията. Това изслушване трябва да стане в Съдийската колегия.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, госпожо Керелска.

Това бяха и моите съображения за отлагането, за да съберем предварително един кръг от относима информация, въз основа на която да градим изводи като в никакъв случай не е ставало дума да се откаже изслушване на колегата или да му се откаже възможност да обясни позицията си по причини пред Съдийската колегия.

Струва ми се, че няма други желаещи да се изкажат. Нека гласуваме предложението за отлагане разглеждането на т. 1. Гласуваме отлагането.

Който е „за“ - 9 гласа.

Не виждам, господин Кояджиков, гласувахте ли?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ (говори на изключен микрофон): Не мога да гласувам. Все пак по тази точка, позволете ми да не гласувам.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: „За“ - 9 гласа, господин Кояджиков не участва в гласуването.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

1. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител - председател на Административен съд-Русе

Кандидати:

- Вилиана Стефанова Върбанова-Манолова - съдия в Административен съд-Русе, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ *(Атестирана с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 13/08.04.2025 г., комплексна оценка от атестацията „Много добра“);*

- Ивайло Йосифов Иванов - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Административен съд-Русе, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ *(Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол №19/17.06.2025 г., комплексна оценка от атестацията „Много добра“)*

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОТЛАГА процедурата за избор на административен ръководител - председател на Административен съд-Русе, без определяне на дата, до получаване на информация от Софийска

градска прокуратура в отговор на писмо от председателстващия Съдийската колегия на ВСС г-жа Галина Захарова.

(В гласуването не участва Драгомир Кояджиков)

(Кандидатите са уведомени в заседанието на Съдийската колегия на ВСС)

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ (говори на изключени микрофони): Само да попитам ще определим ли дата, извинявайте, за кога го отлагаме или не?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Не можем да определим дата, тъй като нямаме никакви данни за това кога ще постъпи информацията от Софийска градска прокуратура. Междувременно, ако се администрира правилно разглеждането на съответната точка би следвало да се проследяват сроковете на изпълнение на решенията на колегията и при необходимост да се напише и напомнително писмо, затова отлагаме без дата до получаване на необходимата информация.

(в залата влизат Вилиана Върбанова-Манолова и Ивайло Иванов)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, с решение на Съдийската колегия отложи разглеждането на т. 1 от дневния ред до получаване на информация от Софийска градска прокуратура относно наличието, респективно резултата на преписка, образувана в Комисията за противодействие на корупцията.

ИВАЙЛО ИВАНОВ: Мога да бъде полезен и на образуваното досъдебно производство.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Ние трябва да получим официална информация, за да можем да се ориентираме в случилото се и да се произнесем по Вашето заявление. Във всички случаи ще Ви бъде дадена възможност да обясните позицията си и случилото се пред Съдийската колегия.

ИВАЙЛО ИВАНОВ: Благодаря Ви.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Можем ли да поискаме номера на преписката на досъдебното производство? Мисля, че ще ни бъде полезно.

ИВАЙЛО ИВАНОВ: Понеже днес не знаех, не съм подготвен, но мога да оставя... (не довършва), но допълнително.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Предоставете някакви данни, ние съответно ще реагираме.

ИВАЙЛО ИВАНОВ: Благодаря Ви. Лека работа!

(Вилиана Върбанова-Манолова и Ивайло Иванов излизат от залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков, **точка 2.**

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря.

Втора точка е за избор на председател на Районен съд-Кърджали. Един кандидат - Здравка Иванова Дечева-Запрянова - изпълняващ функциите „председател“ на този орган на съдебна власт. Има положително становище на Комисията по атестирането и конкурсите за професионални качества, положително становище от Комисия по професионална етика за нравствените качества на кандидата. Има и протокол от общото събрание. Изпълнени са всички изискуеми предпоставки за изслушването на съдията Запрянова.

Във връзка с процедурата, тя е уведомена редовно за днес. Ако е пред залата, следва да предложи да я изслушаме. Благодаря.

(Здравка Иванова Дечева-Запрянова влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, съдия Запрянова.

Здравейте! В рамките на нашия регламент имате възможност до 20-ина минути да направите пред нас кратко изложение на основните моменти и акценти във Вашата концепция.

Заповядайте.

ЗДРАВКА ЗАПРЯНОВА: Благодаря Ви.

Добър ден на всички!

Ще изложа накратко пред Вас мотивите, поради които съм се кандидатирила за тази длъжност, проблемите, които съществуват в Районен съд-Кърджали. На последно място ще изложа целите, които съм си поставила за развитие.

От днешна гледна точка осъзнавам, че преди повече от шест години, когато се кандидатирах за председател на Районен съд-Кърджали, съм имала съвсем бегла представа с какво се захващам, но не съжалявам за своето решение, защото се справих с толкова разнообразна и отговорна дейност.

През тези години за мен имаше различни предизвикателства както от професионална гледна точка, а и не само. В началото на мандата си преминах през пандемията от Корона вирус, която затвори не само съдилищата, но и страната и целия свят. Преминахме през въвеждането на Единната информационна система на съдилищата, през незапълнения съдийски и служителски щат, през пенсионирането на колеги, през постъпването на много нови колеги от конкурси за първоначално

назначаване в длъжност, през липсата на мотивация у някои колеги да работят в Районен съд-Кърджали и много, много други.

Минах през всички тези предизвикателства достойно и с твърдост на характера, което ми показва, че мога да се справя и с много големи трудности.

Проблемите, които заварих и които решихме, обстоятелствата, пред които бях изправена и които намериха своето решение, детайлите по организацията и дейността на съда, с които се запознах и които доизградихме, в резултат на което придобих нови професионални и лични качества ме мотивира да продължавам да искам да надграждам постигнатото. Всеки ден съм се водила от правилото, че лидерът води отбора си с личния пример и знам, че това правило работи.

Поради дългогодишната ми работа в този орган на съдебната власт - вече повече от 24 години, познавам колегите, с които споделяме професионалния си път, знам техния характер, познавам техните възможности, което е една добра база, на която да стъпя, за да търся да намирам решения на всякакви проблеми.

Опитът, знанията, професионалната и житейската мъдрост, които натрупах през това време като ръководител на най-големия съд от районно ниво в област Кърджали ми дава увереността, че мога да продължа напред, тъй като умея да вземам бързи решения в критични ситуации и да работя под напрежение и това е така, защото продължавам да работя с желание и плам всеки ден, за да надграждам непрекъснато знанията и уменията, които имам, за да бъда пример като един от най-възрастните колеги в органа, който управлявам и понастоящем.

Проблемите, които съм посочила в концепцията си ще ги маркирам съвсем накратко, като няма да се спирам на всички от тях.

На първо място големият проблем, който седи и не само в нашия съд предполагам, е именно да се поддържа мотивацията на съдиите и съдебните служители в горните граници с оглед девалвацията на ценностите в нашето общество, както и с непрекъснатото увеличение на изискванията към нас и промените, които обикновено са от днес за утре.

На следващо място, следващ проблем, който съм идентифицирала е материалната база. Той е свързан най-вече с малкото пространство, на което се разполага Районен съд-Кърджали, но този проблем ще намери решение през 2026 г., тъй като две от стаите, които се намират на етажите, които ползва районният съд ще бъдат отстъпени от Агенцията по вписванията, която до края на годината трябва да свърши с ремонта по предоставената им сграда и ще освободят тези две помещения.

Следващ проблем, който съм идентифицирала е ежемесечното увеличение на задълженията към съда, които са присъдени с окончателен съдебен акт и ниската им събираемост. Размерът се увеличава драстично и с присъдите и споразуменията, с които се присъжда равностойността на автомобила по реда на чл. 343, ал. 5 от Наказателния кодекс. Оттук и многото работа, която идва по образуваните изпълнителни дела, по които съдът се явява вискател. Всъщност времето, ресурсът и работата, която се върши по тези дела е изключително много, но тя не резонира на резултата.

Ако има нещо положително в случая то е, че може да се отчете, че през 2024 г. в Районен съд-Кърджали са се увеличили приходите с 26%, но пък за сметка на това задълженията се увеличават и то със стотици хиляди левове всеки месец.

Следващ проблем, който бях идентифицирала е липсата на „Синя стая“, като този проблем вече намери своето разрешение.

Отскоро тази стая е приета и сега остава само да се пристъпи към изготвяне на график за ползване от различните институции.

На следващо място съм посочила липсата на оборудване за видеоконференция. Направих наскоро такова искане за отпускане на средства от Комисия „Бюджет и финанси“ и се надявам на положителен отговор.

Почти през целия си мандат съм се сблъсквала с проблема по късното съставяне на бюджета, което рефлектира и върху невъзможността да бъдат планирани дейностите.

А проблеми, които в последно време могат да бъдат идентифицирани към настоящия момент са следните: незаетият съдийски щат, завежданите дела срещу съда от физически дела, които водят производства в цялата страна и най-сериозният проблем в момента - отлагането на делата поради противопоставяне, което имат адвокатите в адвокатска колегия в Кърджали. Това при всички положения рефлектира и върху съда.

Целите за развитие и мерките за реализирането им, които съм си поставила в концепцията, с която кандидатствам пред Вас - на първо място, е поддържане на създадената добра работна среда, която е била и ще бъде най-важната ми цел, ако бъде избрана за поста, за който кандидатствам, като тази идея ще реализирам както досега - с формални и неформални срещи, на и извън работното място, както и досега с разговори и диалог, но най-вече с личния си пример.

На следващо място - ще продължа да се стремя към равномерно разпределение на работата на съдебните служители при взаимозаменяемост с оглед навлизането на електронното правосъдие и новостите, с които трябва да се справяме ежедневно.

Не на последно място, мога да постигна тази цел и с участието на съда в различни инициативи извън работното място, които да ни обединят и да ни извадят от зоната на професионалната ни сфера, като мога да посоча, че към настоящия момент Районен съд-Кърджали участва в една инициатива от Държавна психиатрична болница в Севлиево за изграждане на библиотека. Всъщност ние с колегите прегърнахме тази идея и в момента сме съпричастни към нея с набиране на книги.

Следващата цел, която съм си поставила е запазването на постигнатите нива в организацията на работа и оптимизиране на работния процес, като тази цел е необходима с оглед динамиката в работата ни и увеличаване на изискванията, които се отправят към нас. Като предизвикателство в тази посока в момента са електронните заповедни производства, електронната партида на изпълнителни листове, изобщо работа, която е свързана с много организация, но аз не се плаша от това, тъй като с много работа и желание може да се постигне.

На следващо място като цел съм си поставила осигуряване на справедлив съдебен процес, което е основата, на която трябва да се правораздава. Въпреки че не е запълнен съдийският ни щат към настоящия момент аз се надявам, че качеството и срочността, които винаги сме отчитали в докладите на Районен съд-Кърджали няма да се отрази този незапълнен съдийски щат.

Ще продължа практиката на провеждане на периодични обсъждания на причините, които са довели до отмяната на съдебни актове, за законодателни изменения, за постановени тълкувателни решения, тъй като диалогът винаги е начин да се чуят различни

мнения и да се обърне внимание на проблема и да търсим заедно решения.

Резонно е да продължим на инициираме срещи с въззивната и касационната инстанции, които никога не са ни отказвали такива срещи.

На следващо място бих продължила и с организирането на регионални семинари, какъвто, между другото, имахме и в петък, миналата седмица, както и ще стимулирам колегите да се включват в такива, организирани от Националния институт на правосъдието или от други институции.

Следва да се продължи практиката и за провеждане на неформални срещи между съответните състави за обсъждане на идентични казуси, тъй като има много идентични дела, разбира се, с различни страни, но с едни и същи факти и за постигане на целта за справедлив съдебен процес е хубаво да се правят такива срещи без да се нарушава, разбира се, вътрешното убеждение на съответния съдия.

Все във връзка с тази цел в края на месеца и в началото на другия месец съвместно с Националния институт на правосъдието сме организирали семинар за обучение за поддържане и повишаване на квалификацията на съдебните заседатели, като лектори на това обучение ще бъдем аз и заместник-председателя на районния съд, с което целим да надградим знанията на съдебните заседатели, за да покажем едно по-добро лице на съда в залата и не само.

Следващата ми цел, която съм си набелязала е за финансовата дисциплина и събираемост на задълженията, като смятам, както и досега, да продължим проверката на всички постъпващи суми в съда по всички видове дела както при

образуване на делото, така и при неговата висящност и също на входа на служба „Архив“, като сега ще е предизвикателство да извършваме такава проверка на електронните заповедни производства, но знам, че ще успеем да решим и това предизвикателство.

Следващата цел, която съм си поставила е повишаване на доверието в районния съд, специално в Районен съд-Кърджали, като тази цел, макар и посочена на последно място, е изключително важен аспект в нашата работа и мисия. Тя обединява всички изложени дотук от мен.

Необходимо е да продължим да се стремим да повишаваме квалификацията си, следва да продължим участието на Районен съд-Кърджали в образователната програма, като дотук без прекъсване Районен съд-Кърджали е участвал 10 години в тази програма и смея да кажа, че виждаме смисъл в нея.

Отделно от това следва да продължим участието на съда в Деня на отворените врати, който се организира от Висшия съдебен съвет, като тази година направихме две активности по повод на отворените врати. Едната - дебати между ученици от едно средно училище на тема „Свободни ли сме избирайки наркотиците?“. Получи се много интересно събитие, което получи медиен и обществен отзвук, а и на самите деца им беше много интересно.

Следващата активност беше - ученици от друго средно училище разиграха симулативен процес по действителен наказателен казус.

Не трябва да се изоставя практиката и да се информира обществеността чрез прессъобщения, даване на интервюта при необходимост, както и да се продължи търсенето на обратна

връзка, каквато сме правили през годините с анкети на ползващите нашите услуги клиенти, за да видим къде са нашите пропуски и къде можем да надграждаме над свършеното.

Цялата концепция до тук цели надграждане на добре свършената работа, което личи от проверките, които са извършвани на Районен съд-Кърджали от други органи и институции и най-вече от постигнатото високо качество и срочност при разглеждане на делата и при постановяване на съдебните актове.

Предизвикателствата са всеки ден, като към момента това са електронните заповедни производства, е-Кодекса, медиацията, която вече е в сила и многото искания, които постъпват, някой път и многобройни дори и за ден, по Закона за достъп до обществена информация, но всичко това е свързано с организацията на работа. Знам, че с много работа и желание ще намерим решение.

Аз вярвам във възможностите си, защото през този 5-годишен мандат и малко повече от година, през който съм изпълняващ функциите имах различни препятствия и предизвикателства, с които се справих успешно като не загубих вяра и не се отклоних от целите, които си бях поставила, за да изпълня концепцията, с която кандидатствах като се оповавах на моралните и етични ценности, работейки с грижа за хората, които управлявам и на принципите за справедливост и честност.

Това е в кратък вид моята концепция.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, съдия Запрянова.

Колеги, имате възможност за въпроси.

Господин Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Госпожо Запрянова, аз съм член на Етичната комисия на Съдийската колегия и по отношение на

Вашето етично становище сме възприели постановката „няма доказани по установения ред нарушения на изискванията, регламентирани в Кодекса за етично поведение на българските съдии и притежава необходимите нравствени качества за заемане на длъжността „административен ръководител - председател" на Районен съд-Кърджали.

Тази формулировка не е от най-добрите, не че е лоша, но малко повече подробности, ако смятате, че е необходимо да дадете по отношение на сигналите, които са подавани срещу Вас от съдии в съда. Става дума за три сигнала. За прокурорски преписки няма да питам, защото има много такива срещу много магистрати и знаем как са завършвали повечето.

Става дума за сигнала от съдия Денчева, за сигнала от Русев - съдия от Районен съд-Пловдив, командирован в Районен съд-Кърджали и другият беше от Радостина Панчулова - съдия във Вашия съд. Прави ми впечатление, че са три сигнала, не е един, затова, ако желаете, малко повече подробности по отношение на тези сигнали. Всички те са във връзка с оплаквания за наличие на поведение, противоречащо на правилата на професионална етика и различни такива оплаквания.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Запрянова.

ЗДРАВКА ЗАПРЯНОВА: През целия си мандат, в който съм била административен ръководител, като продължавам да съм „изпълняващ функциите", съм се фокусирала върху нещата, които зависят от мен и които аз мога да регулирам, тъй като това е законова възможност - колеги да подават сигнали срещу който решат. Аз нито мога да ги спра, нито мога да ги огранича, това е законова възможност, от която те са се възползвали.

На следващо място както и в концепцията си, с която съм кандидатствала пред Вас, така и днес аз изразих част от проблем, който съм идентифицирала и с който съм се сблъсквала и продължавам да се сблъсквам не само аз, но и повечето съдилища и той касае факта, че колеги не желаят да работят в съответния съд, в който са назначени и правят всичко възможно да отидат в населеното място, където те желаят да упражняват професионалната си дейност.

Само за информация ще посоча, че от 2001 г. младши съдия от окръжен съд не е постъпвал на работа, в който и да било съд на област Кърджали. От 2001 г.! Това са 24 години. Постъпват млади съдии, които правят всичко възможно да не работят в Районен съд-Кърджали - проблем, с който аз съм занимавала Съдийската колегия, именно защото имаше свободен щат преди няколко години в Районен съд-Кърджали, но младши съдията - един от споменатите от Вас съдии, не пожела да работи в Районен съд-Кърджали и той беше назначен в друг орган на съдебната власт. (говорят на изключени микрофони)

Да, аз не искам и никога няма да си позволя да говоря срещу колеги, докато съм изпълняващ функциите „председател“, докато съм ръководител на органа на съдебна власт. Това не отговаря на моите ценности - да говоря срещу колегите, но всички изброени от Вас правят всичко възможно да не работят при нас и в момента от 7 щата, ние имаме 5 заети - единият, споменат от Вас колега е в дълъг болничен, който е подал сигнал и който така е преценил, че това е начинът, по който ще развива професионалния си път.

Пак казвам, че аз не мога да влияя на колегите. Вие можете да видите и от общото събрание, което сме провели, какво е

отношението вътре в колектива, как работим, какви инициативи самите ние правим, за да потушим стреса, на който сме подложени ежедневно, защото това не са добри сигнали, които се подават навън към обществото.

Съдиите трябва да сме отговорни, трябва да сме дисциплинирани, трябва да сме възпитани и да търпим малко повече от обикновените хора, защото ние сме в ползрението на хората и ние сме една от трите власти в държавата.

По този начин мога да Ви отговоря, като тези сигнали за мен разбира се, че са били изключително неприятни за мен и най-лесното беше още при първия сигнал аз да кажа: „Аз бях дотук, не искам вече да съм председател“, но това е най-лесното - човек да се откаже. Много е по-достойно да извървиш пътя, да застанеш зад хората, които са ми гласували доверие и които вярват в мен, защото, както казах, аз работя в този орган на съдебната власт повече от 24 години и аз съм един от най-възрастните колеги в този съд. Изградили сме един колектив, който не може да бъде разрушен от хора, които идват и си отиват! Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други въпроси, колеги?

Госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз, преди да си задам въпросите, искам да направя едно уточнение и ще го направя в качеството си на председател на Комисия по професионална етика към Съдийската колегия.

Вярно е това, което каза колегата Новански, че при нас в комисията са постъпили сигнали от районни съдии от Районен съд-Кърджали, които сигнали ние сме ги изпращали за произнасяне от съответната местна етична комисия, съобразно правилата за работа на местните етични комисии, които са изградени към

органи на съдебна власт. Всичките тези сигнали обаче са приключвали със становище, че колегата председател на Районен съд-Кърджали не е допуснала нарушение на етичните правила. С оглед на това и заключението на Етичната комисия е положително. Това искам дебело да подчертая.

Друг е въпросът, че ние сме възприели като практика два диспозитива при взимане на наше решение по отношение на етичните качества и ще обясня, защото мисля, че е важно и за Вас, и за съдиите, които ни слушат. Не съм имала повод да го правя това.

Когато при събирането от нас на информация както от външни източници, така и от решенията, които са взети от Дисциплинарна комисия, от Комисия по професионална етика и т.н., тоест наши вътрешни актове, се установява, че срещу съдията са подавани сигнали до органите на прокуратурата, които обаче са приключвали с отказ, както и че са подавани сигнали до Комисия по професионална етика, които са приключвали със становища, че няма нарушение на етичните правила, тогава ние отбелязваме в диспозитива, че не е установено по предвидени в закона ред да са допуснати нарушения на етичните правила с оглед на което нашето становище е положително.

Това не прави това становище по-малко положително в сравнение с други становища, които завършват с другия вид диспозитив, а именно - там заявяваме, че магистратът отговаря на изискванията на Кодекса за етично поведение на българските магистрати и може да бъде избран за позицията, за която кандидатства.

Този втори диспозитив се взема като решение от комисията в случай, че при извършената проверка няма никакви

данни по отношение на подадени сигнали пред органите на прокуратурата, дисциплинарни производства, сигнали за нарушения на Етичния кодекс и съответно становища на етичните комисии.

Това е разликата в диспозитивите на решенията на Етичната комисия, но пак казвам, и в двата случая тези становища са положителни. Искан да го обясня изрично. Приключвам с разяснението.

Аз искам да задам няколко въпроса.

Вие казахте, че имате незапълнен щат, но на нас ни е известно, че имате командирован съдия в Районен съд-Златоград. Ако Вие изпитвате затруднения по отношение на обема от работа, с която трябва да се справяте, виждам, че съдът е средно натоварен, не сте ли мислили по отношение на това да искате прекратяването на това командироване? Това ми е първият въпрос.

Вторият ми въпрос е във връзка с това какво е Вашето впечатление от внедреното вече централизирано разпределение на заповедните производства.

И третият ми въпрос е във връзка с това какви по-конкретни мерки взимате за укрепване на колектива, като в тази връзка аз искам да посоча, пак като своеобразно разяснение, че аз съм правила среща със съдиите в Районен съд-Кърджали и всъщност чух впечатленията и становищата на преобладаващата част от съдиите. На проведеното общо събрание един колега е казал, че всъщност се чувства изолиран от колектива, че не се полагат усилия за неговото приобщаване. Тя се чувства в някакво неравнопоставено положение по отношение на останалите колеги. Та в тази насока, ако можете да дадете някакъв отговор. Това са ми трите въпроса.

ЗДРАВКА ЗАПРЯНОВА: По отношение на първия въпрос - да, така е, има командирован колега в друг районен съд. На негово място до средата на юли тази година имаше командирован колега, на който му изтече срокът за командироване и в момента поради ползване на продължителен болничен един колега отсъства и този колега, вторият, който е командирован, по този начин съдийският щат е незапълнен, за което аз вече казах.

По отношение на командирования колега ще се допитам до колегите за тяхното становище, но в момента изчакаме да видим какво се случва със заповедните производства. Аз малко ще направя връзка с въпроса за заповедните производства, тъй като от 1 юли 2025 г. до вчера в Районен съд-Кърджали са постъпили общо 6 броя, които не са от общата маса, която се разпределя между всички, а това са тези по чл. 417 от ГПК, които се определят на базата на местната подсъдност. Шест (6) броя от 1 юли. Това показва, че всъщност се получава точно тази равномерност, за която ние съдиите от много-много години апелираме, желаем и мислим. Поради това ние изчакаме в момента да видим как вървят делата, защото колегата, който е командирован в районен съд в друго населено място, той живее в това населено място, неговият житейски път е насочен там и точно за тази липса на мотивация, за която говорих, да се работи в Районен съд-Кърджали, ами нека да има едни единни правила, които да се спазват. След като един е назначен в този съд или желае да работи в другия съд да има правила, които да се спазват. Аз ще се допитам до колегите, до които винаги съм се допитвала, чието мнение ценя и ще направим, ако трябва, искане за прекратяване на това командироване, но твърде е малко времето, което изтече от командироването на колегата, който беше на това място, за да можем да направим

преценка, още повече сега беше съдебна ваканция. По време на съдебната ваканция се отчете и малко постъпление изобщо на заповедни производства, което се отчете и от инициаторите, от тези които отговарят като грешка, защото ... (не се разбира) ... трябвало да започне от 1 юли, тъй като има съдебна ваканция, та това ми е отговорът на въпроса за командироване. Ще се допитам до колегите, тъй като това решение не е само мое. Натовареността касае всички, не само мен, аз също правораздавам наравно с тях, да, с по-малка натовареност, но това е важно както за тях, така и за мен.

Мисля, че по отношение на заповедните производства отговорих. Засега, тъй като са много малко на брой, успяваме да ги проследим и да им обърнем подобаващо внимание.

По отношение на организацията, по отношение на държавната такса, изобщо нещата вървят добре.

По отношение на третия въпрос за укрепване на колектива. Споменах вече, че аз повече от 24 г. работя в този орган на съдебната власт и съм един от най-възрастните колеги. Когато започна моята ръководна дейност в този съд въведох няколко неща, с които да укрепим колектива. На първо място, това е за целия колектив, задължително се стремим да празнуваме всякакви поводи, каквито намерим, било 8 март, било 16 април, било първа пролет, включително нещата, които правим - излизаме извън града и се стремим да сплотим колектива, като имаме и мероприятия, които правим и в работните дни, два дни в седмицата, всички знаят - в районния съд съдии, съдии по вписванията и държавни съдебни изпълнители имаме събирания, на които всички са поканени. Това тръгна още от пандемията, когато бяхме поканили психолога Тодор Тодоров. С оглед на цялата обстановка тогава иммахме такъв

семинар „Антистрес“, който бях инициирала аз и той ни даде една инициатива, даде ни една идея, която ние прегърнахме, няколко дни в седмицата да правим такива събирания. Оттогава, това е 2000 г., до ден днешен, включително вчера беше поредно такова, всеки знае - часа и мястото на срещата са известни и който желае, който има възможност, който има време идва и това са нашите няколко минути, половин час, един час, в които ние разпускаме напрежението. Ние не можем и в частност аз като административен ръководител не мога да задължа всички колеги да идват. На който му е приятно, който иска той идва. Включително и за семинарът, за който говорих в петък, пак беше с психолога Тодор Тодоров и всички колеги от съда се записаха, но някои колеги не дойдоха, аз не мога да ги задължа да дойдат и да вземат участие. Правени са разговори, подавала съм ръка нееднократно, но когато има разбиране отсреща - добре, но когато няма(?), търсила съм и други начини за разговори с други хора, с колеги от окръжен съд, които да ми помогнат или с колегите от нашия съд, но не винаги човек изпитва симпатия към случващото се или към хората, не може всички да се харесваме, няма идеални хора, важното е да надграждаме и да искаме да сме по-добри всеки ден, а аз мисля, че това го правим и продължаваме да го правим всички заедно, с малки изключения.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря Ви за отговорите, нямам други въпроси аз специално.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други въпроси, колеги? Не, няма. Благодаря, съдия Запрянова.

(Здравка Запрянова излиза от залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, имате думата за обсъждания.

Г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКАНОВА: Колеги, аз ще подкрепя кандидатурата на съдия Здравка Запрянова за председател на Районен съд-Кърджали. Колегата е съдия от 1999 г. като е била редови съдия в Районен съд-Момчилград и Кърджали, а от 2019 г. с наше решение беше избрана за председател на съда. Безспорно е, че тя отговаря на законовите изисквания по отношение на доказалия се професионализъм в рамките на проведените атестационни процедури, както и статистиката за постановените от нея съдебни актове и качеството на същите.

Етичното становище също е положително на колегата. Аз ще повторя казаното от г-жа Керелска, че образуваните преписки са приключили със заключение, че не са установени нарушения на Кодекса за етично поведение, освен това съм удовлетворена и от отговора, който даде колегата Запрянова в днешното заседание на зададените ѝ в тази връзка въпроси.

Колеги, освен професионалните и нравствени качества, които очевидно съдия Запрянова притежава, моят вот е мотивиран и от убедителната подкрепа на съдиите в рамките на проведеното на 12 май 2025 г. Общо събрание на Районен съд-Кърджали. С изключение на един колега всички работещи в органа на съдебна власт магистрати убедително са подкрепили словесно съдия Запрянова с аргумента, че тя притежава необходимия административен опит, организационни качества, установила е добра атмосфера за работа в съда и освен това поддържа колегиални отношения освен с магистратите и със съдебните служители.

Така че, колеги, това са причините, поради които аз нямам основание да не се доверя на колегите, а и да подкрепя кандидатурата на съдия Запрянова за втори мандат, след като констатациите са за успешен първи такъв и за създадена добра организация въпреки кадровите затруднения, които е изпитвал Районен съд-Кърджали, и така създалото се в тази връзка напрежение между колегите за определен период от време.

Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, г-жо Пашкунова.

Г-н Кояджиков, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря.

Колеги, аз няма да подкрепя Запрянова за втори мандат и аргументите ми са свързани най-вече със сигналите, които от 2023 г., през цялата 2023 г. и 2024 г., и 2025 г. се депозират от съдиите в Районен съд-Кърджали. Докато получихме обяснение за поведението на Габриел Русев, който имал желание да напусне района на Кърджали, което и се е случило, не така стоят нещата с Панчугова и Денчева, уважаеми колеги. Денчева е най-старият съдия в Районен съд-Кърджали и тя изрично подчертава неизпълнението, което е поела като ангажимент Запрянова в първия си мандат, какво е изпълнила от стратегическите цели, които си е поставила в първия мандат, как е продължавало да се насажда настроение срещу нея в самия колектив и най-вече, обърнете внимание от изказването на Денчева, тук се говори за тежък проблем в отношенията със съдебните служители, даже става дума и за колективна оставка, която възнамерявали да подадат те, с оглед лошото отношение и атмосферата, създадена от ръководството на районния съд.

Това, като аргументи, ме мотивира да не подкрепя Запрянова за втори мандат като административен ръководител на Районен съд-Кърджали. Независимо, че Етичната комисия към окръжния съд не е успяла да установи нарушение на Етичния кодекс, уважаеми колеги, в сигналите наистина се цитират доста нелицеприятни разговори между Запрянова и Панчугова от една страна, както и между Запрянова и Денчева в другия сигнал, който беше предмет на разглеждане и обсъждане в Етичната комисия.

Това са ми аргументите. Аз считам, че мандатът на Запрянова е неуспешен и затова няма да дам вот за продължаването му като втори.

Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други становища?

Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Уважаеми колеги, с оглед изказването на г-н Кояджиков, изходът от този избор е ясен. Аз взимам думата, за да обоснова своя вот. Първо, не подкрепям виждането на г-н Кояджиков относно кандидатурата на съдия Запрянова и в тази връзка ще кажа само две неща. Заради това има Комисия по професионална етика в органа на съдебна власт и горестоящия орган, съответно. Затова има Етична комисия към Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, за да се произнасят те в съответните процедури по съответствието на кандидата с изискванията на Етичния кодекс на българските съдии.

Доколкото разбрах в конкретния случай имаме произнасяния на компетентната Етична комисия, в която въпросните твърдени, включително и от г-н Кояджиков, нелицеприятни изрази, доколкото разбрах, са обсъдени и заключението е, че няма нарушение на етичните правила. Заради това не мога да разбера от

какво е продиктувано това решение и този извод, ако ние не се основаваме на органите, които в конкретната ситуация са компетентни.

Както казах, аз считам, че в съответствие с това, което малко по-рано г-жа Пашкунова каза, че кандидатът съответства както на формалните изисквания за професионални и нравствени качества, така и показва умения за ръководене на съда включително през първия си мандат и възможност адекватно да ръководи съда, адекватно да отговаря на поставените въпроси, така че бих искала да подчертая - аз в конкретния случай нямам никакви възражения против тази кандидатура персонално.

Както Ви е известно, считам че нашето правомощие да избираме административни ръководители в конкретния момент и предвид съществуващата нормативна уредба от една страна, от друга страна решението на Съда на Европейския съюз по съединени дела C-313, C-316, C-332 от 2023 г., постановено през април т.г. ограничава възможността ни, повтарям, към настоящия момент временно и при съществуващата нормативна уредба да взимаме решения, които касаят независимостта на съдиите. Доколкото изборът на административен ръководител по мое виждане несъмнено е такова решение аз считам, че ние не следва да взимаме такива решения. Това, както съм имала възможност, да кажа и друг път, ако по подобен начин процедираме, т.е. ако не взимаме такива решения, би било ясен сигнал към законодателния орган, а и към другите компетентни органи в страната, които следва да внесат яснота в кръга правомощия, които ние можем да упражняваме към настоящия момент предвид нашия изтекъл мандат и предвид решението на Съда на Европейския съюз, което вече цитирах. За да предотвратя последващ дебат по този въпрос

ще заявя, че аз не твърдя, че става въпрос за отнемане на правомощие на Висшия съдебен съвет, съдийската му колегия, от Съда на Европейския съюз. Конкретната ситуация е поставена по начина, по който се опитах съвсем кратко да я обрисувам. Ние имаме проблем с нормативната уредба, която съдът е констатирал, че не дава основание за упражняване на правомощия, свързани конкретно с независимостта на съдиите, времево ограничение възможността да се упражняват тези правомощия предвид нашия изтекъл мандат. По мое виждане този проблем в нормативната уредба, който влече след себе си според Съда на Европейския съюз този проблем, би могъл много бързо и лесно да бъде решен с буквално един законодателен текст, какъвто ние нямаме към настоящия момент, не сме получили и положителна санкция от съда, образно се изразявам, защото няма нито един случай на избор на административен ръководител, на приключване на конкурсна процедура, включително на други кадрови решения, които касаят независимостта на съдиите, след постановяване на решението на Съда на Европейския съюз, което пък съдебно решение на ВАС би могло да даде отговор на въпроса относно виждането на съда относно виждането на съда за това какво приложение следва да намери решението на СЕС в конкретната ситуация или по-конкретно при упражняване на нашите правомощия. Заради това и поради законовата забрана да гласуваме „въздържал се“ аз ще гласувам „против“, повтарям, не по съображения, свързани с личността на конкретния кандидат, а по съображения за невъзможността ние да упражняваме това конкретно правомощие предвид конкретните обстоятелства, които вече изложих и гласуването „против“, по мое виждане, е

единственият начин да изразя това свое разбиране по тълкуването на закона.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, както Ви е известно, моето виждане и становище за значението на решението на СЕС от 30 април т.г., с което съдът се произнесе по съединени дела 313, 316 и 332 от 2023 г. съвпада с изложените съображения от съдия Дишева.

Не приемам обаче, че в този случай член на Съдийската колегия трябва да изрази своето становище с гласуване „против“, защото това е гласуване по същество срещу съответната кандидатура, независимо от мотивите, които стоят зад това гласуване. Считам, че когато членът на Съдийската колегия приеме, че със съответното гласуване се накърнява независимостта на съдиите той трябва да откаже да гласува предвид обстоятелството, че намира това гласуване за недопустимо.

В случая обаче аз считам, че с избора, който предстои да направим, независимостта на съдиите няма да бъде накърнена и след малко ще обясня защо, а преди това ще заявя, че ще участвам в гласуването и ще подкрепя тази кандидатура. Считам, че независимостта на съдиите в случая няма да бъде накърнена предвид обстоятелството, че кандидатурата на съдия Запрянова е подкрепена и то изключително категорично от една значителна част от съдиите в Районен съд-Кърджали и това се вижда ясно от протокола от общото събрание. Един-единствен съдия и това е колегата Гунчева, колега Кояджиков, тя е най-възрастният съдия, а не колегата Денчева, от която имаше постъпил сигнал, който мина през Комисията по професионална етика. Та, единствено колегата Гунчева се е изказала негативно по отношение на това как колегата Запрянова се справя с длъжността „административен ръководител“

на Районен съд-Кърджали. Пак ще повторя това, че във връзка със сигналите, които идваха в Етичната комисия и за които стана реч вече на няколко пъти тук, аз отидох в района на Окръжен съд-Кърджали, срещнах се първо с ръководството на Окръжен съд-Кърджали, с председателя на Окръжен съд-Кърджали г-жа Кашикова, със заместник-председателя на Окръжен съд-Кърджали. Опитах се да получа автентична информация какво се случва в Районен съд-Кърджали и кое провокира подаването на тези сигнали. След това участвах на общото събрание на Районен съд-Кърджали, след това проведох и среща със съдиите от Районен съд-Кърджали. От разговора, проведен с ръководството на Окръжен съд-Кърджали, аз останах с впечатление, че оценката на това ръководство за работата на председателя на Районен съд-Кърджали е изцяло положителна. Обяснението за подаването на сигнали беше в смисъл такъв, че сигналите идват от млади колеги, специално колегата Панчугова е колега, която е постъпила като районен съдия от последния външен конкурс, ако не се лъжа, и конфликтът идва оттам, че тези колеги не желаят да идват всеки ден или поне да идват, когато службата го изисква, лично и физически в сградата на Районен съд-Кърджали, защото знаем, че практиката на съдилищата, самите ние го допускаме, в определени дни съдиите да работят дистанционно като ползват възможностите на ЕИСС. Това е основният проблем, това е проблемът и с жалбите на съдията Денчева преди това, това е проблемът и с многобройните, многобройни, имам предвид 3 жалби са минали през Комисията по професионална етика и основният проблем произтича действително от това, че колегата по една или друга причина не желае да се явява лично и физически на работното си място под предлог, че има семейство, че има малко дете и т.н. Това

обаче влияе много негативно на работата на съда, защото знаете, че там се определят дежурства, на които съдията задължително трябва да присъства физически в съда, има и други случаи, които налагат това лично присъствие, да не говорим, че онлайн работата чрез ЕИСС е въпрос на изключение, а не на правило. Това по отношение на сигналите и пак ще повторя, че в крайна сметка тези сигнали са били надлежно разгледани и изводите, както вече се каза тук, са в посока на това, че председателят на Районен съд-Кърджали не е нарушил Кодекса за етично поведение на българските съдии. На Общото събрание на съдиите в Районен съд-Кърджали аз не чух нито едно отрицателно изказване по отношение работата на председателя на районния съд, включително нито едно изказване от служителите, които също присъстваха и участваха в общото събрание. Направено беше изказване от председателя на Окръжен съд-Кърджали, който председател даде пред целия колектив изрична положителна оценка за работата на Районен съд-Кърджали. В проведената след това среща със съдиите от Районен съд-Кърджали, пак обръщам внимание, че всички останали съдии, с изключение на колегата Панчугова и колегата Гунчева, се изказаха изключително положително за работата на председателя като и те подкрепиха становището, че става въпрос за някакво лично отношение, провокирано от различните виждания на председателя на съда и на тези колеги за присъствието в съда преди всичко и лично те не считаха, че с действията си колегата Запрянова е показала някакво различно отношение към колегите и някои от тях са били поставени в по-неблагоприятно положение.

Искам да обърна внимание, че по отношение на Районен съд-Кърджали са провеждани два конкурса за външно назначаване и, колеги, в момента освен съдия Запрянова другият по-стар съдия

е съдията Гунчева. Всички останали колеги са новопостъпили колеги, които преди това не са били младши съдии, т.е. те тепърва навлизат в същината на съдийската работа и според мен е изключително трудно тези хора да се поемат, да им се оказва нужното съдействие, да се създава съответния колектив и точно тези хора, които присъстваха на общото събрание казаха, че са изключително доволни от това, което се случва в Районен съд-Кърджали като ръководство и като отношение по тяхното посрещане, и като отношение по подкрепата, която получават, на вниманието, което получават, на отношението, което получават, с оглед на което аз считам, че тази пренебрежимо малка според мен част от съдиите, които не са подкрепили колегата Запрянова, става въпрос конкретно за един съдия, действително се дължи по-скоро на някакви междуличностни отношения, а не на някакви обективни причини и поводи, дадени в поведението и ръководството на съдията Запрянова.

По тези съображения аз ще участвам в това гласуване и ще подкрепя тази кандидатура.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Г-жо Имова, имате думата.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, без да разводнявам дебата, аз също ще подкрепя колегата Запрянова по съображенията, които изложиха колегите.

Само искам да кажа за нашата компетентност, която е гарантирана от механизма, създаден в резултат на тълкуването, което даде, тълкуването на правомощията на органи с изтекли мандати и на техните членове, но така или иначе постоянно действащ конституционен орган и механизмът, който е създаден с тълкувателното решение на Конституционния съд 2022 г., така че ние сме компетентни да взимаме решения по кадрови въпроси.

Това по първия въпрос дали сме компетентни или не. Това е теза, която са застъпили мнозинството от колегите от Съдийската колегия.

Освен това ще кажа, че въпросът за независимостта на съдиите е изключително деликатен. Той не е лозунг. Той е фактически въпрос. Ако ние пренебрегнем професионалните качества и нравствените качества на един кандидат, който самият колектив е одобрил и възприел за свой ръководител, обратното, ние бихме нарушили принципа на съдийска независимост, защото бихме оставили органа без административен ръководител, който при условие, че притежава всички изискуеми от закона качества, каквито в случая се демонстрираха и се доказаха в тази процедура, точно тогава ние бихме нарушили съдийската независимост. Достатъчно в съдебната система съществува напрежение, за да..., с бездействието си ние да подпомагаме и да усилваме това напрежение. Обратното, длъжни сме да създадем спокойни, нормални, творчески условия, за да работят органите така, както са призвани от Конституцията и Закона за съдебната власт, така че ще подкрепя тази кандидатура.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря.

Аз ще бъда съвсем кратък. Искам да кажа, че моите аргументи не произтичат от сигналите в Етичната комисия от колегите Денчева, Панчугова и Русев.

Уважаеми колеги, аз стъпвам на изложението, направено на общото събрание от Мариана Гунчева. Мариана Гунчева, както стана дума, е най-дългогодишният съдия в този съд. Тя казва следното: Искам да Ви кажа, уважаеми колеги, че на предходното гласуване подкрепих кандидатурата на Запрянова за първи мандат.

Сега обаче ще гласувам „против“. През целия ѝ мандат аз съм лично засегната от лошата организация, която беше създадена. Наложих се да гледам дела на четири граждански състава. Мога да Ви кажа, че се оказва обидно. Организацията беше такава, че освен че гледахме делата на четири граждански състава със съдията Денчева, се налагаше да помагаме и на наказателните съдии..., уважаеми колеги.

По-нататък продължава, чета протокола от общото събрание, казва съдията..., продължава така: Запрянова не изпълни обещанието си по отношение на дежурствата, по отношение на натовареността. Получи се огромно тежестово на съдии заради голямата натовареност, което доведе до постоянни конфликти и скандали, които бяха създадени в съда, благодарение на което се стигна до назначението на нови колеги. Не на последно място искам да споделя и друг наболял проблем към момента, който съществува. Мисля, че сред служителите се генерира едно огромно напрежение и нещата са на предела на тяхното удържане.

Това, уважаеми колеги, е протоколът от общото събрание през месец май. Това изложение, което Ви зачетох води до моя извод, че Запрянова не се справя сякаш с поставените ѝ отговорности и задачи, и затова считам, че мандатът ѝ е неуспешен. Относно допълнителните ми аргументи..., не знам защо колегите прецениха, че аз стъпвам на етичните проверки, които са правени от Етичната комисия. Не, там само искам ..., че въз основа на тях се констатира, че тези конфликти и скандали датират с начална дата март месец 2023 г., първият сигнал от Денчева, продължава през цялата 2023 г. със сигнала на Русев, 2024 г. на Панчугова и изказването през май 2025 г. на общото събрание от съдията Гунчева.

Това са ми аргументите. Не правя абсолютно никакви изводи от изложението в сигналите и това, което е извършено от проверката на Етичната комисия при Окръжен съд-Кърджали.

Благодаря Ви. Това исках като пояснение да посоча.

Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Уважаеми колеги, сякаш изчерпахме дискусията. На мен ми се струва, че след първоначалното изказване на г-н Кояджиков и известната и за нас, и за тези, които ни слушат, позиция на г-жа Дишева, е ясно, че каквито и съображения да бъдат изложени в този конкретен случай няма да имаме избор. Ще се получи ситуацията, при която още един орган на съдебната власт ще мине в състояние на неяснота, неизясненост и безвремие, и осигуряването на спокойните и нормални условия за правораздаване, за които говори г-жа Имова, едва ли ще могат да бъдат постигнати.

Не мога да не кажа обаче, че минималното ниво на обективност изисква при наличието на едни твърдения да се постъпва така, както единодушно решихме да постъпим по т. 1 от днешния дневен ред. Аз не виждам никакво основание безрезервно да се гласува вяра на изявленията на един-единствен член на колектива и да се игнорират всички останали. Добрите думи, които бяха заявени от преждеговорищите могат да имат единствено значението на морална подкрепа за съдия Запрянова.

Аз ще декларирам, че се присъединявам към положителните изводи, които бяха направени за нейната дейност. Аз самата съм запозната служебно с част от сигналите, в частност със сигнала на съдия Панчугова и моето категорично становище е, че той е изцяло неоснователен. С тези сигнали са се занимавали и Инспекторатът към Висшия съдебен съвет, а и съдия Кашикова,

която е добре запозната със състоянието на Районен съд-Кърджали. Действително основният проблем идва от един обективен факт и това е високата натовареност, която се е увеличавала в периода, за който говори г-н Кояджиков именно поради упоритото нежелание на част от съдиите да останат в този съдебен окръг.

Така или иначе това е положението, гласуваме. Който е „за“ кандидатурата на съдия Здравка Запрянова за административен ръководител-председател на Районен съд-Кърджали, моля да гласува. (брои гласовете) Пет гласа „за“. „Против“? Четири. Нямаме избор. Моля да поканите съдия Запрянова.

2. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител - председател на Районен съд - Кърджали

Кандидат:

- Здравка Иванова Дечева-Запрянова - изпълняваща функциите „административен ръководител - председател“ на Районен съд - Кърджали, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ *(Атестирана с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол №06/11.02.2025 г., комплексна оценка от атестацията „Много добра“)*

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.1. След проведеното гласуване с вдигане на ръка и при обявения резултат: 5 гласа „за“ и 4 гласа „против“, **НЕ НАЗНАЧАВА** Здравка Иванова Дечева-Запрянова - изпълняваща функциите „административен ръководител - председател“ на Районен съд -

Кърджали, на длъжността „административен ръководител - председател" на Районен съд - Кърджали.

2.2. Решението може да се обжалва пред 3-членен състав на Върховния административен съд в 7-дневен срок от обявяването му.

(Здравка Запрянова влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Съдия Запрянова, след проведеното гласуване Съдийската колегия не взе решение за избирането Ви за председател на Районен съд-Кърджали. С гласуване 5 на 4 няма постигнато мнозинство за такова решение.

ЗДРАВКА ЗАПРЯНОВА: Благодаря. Довиждане. (напуска залата)

(Галина Захарова излиза от залата)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГАЛИНА ЗАХАРОВА

(Заседанието продължава под председателството на Боян Магдалинчев - представляващ Висшия съдебен съвет)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Кояджиков, т. 3.

Заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 3, уважаеми колеги, е предложение на комисията за изслушване на Деян Господинов Илиев - съдия в Районен съд-Казанлък, във връзка с постъпило възражение срещу изготвената му комплексна оценка за извънредно атестиране. Съдията Илиев е съдия в Районен съд-Казанлък, както стана дума. Периодът за атестиране е от януари 2020 г. до януари 2025 г. във връзка с участието в конкурс и се явява извънредно за този съдия.

Комплексната оценка от Помощната атестационна комисия е „много добра“ - 96 точки, като комисията е оценила работата на съдията Илиев с 18 точки по първия критерий „Правни познания и умения за прилагането им“; 19 точки за „Умения за анализ на правнорелевантните факти“ и 4 от максимално възможните 5 по критерия „Брой необжалвани и подлежащи на обжалване съдебни актове“. По всички останали критерии съдията Илиев е получил максимален брой точки.

При разглеждането на формуляра в Комисията по атестирането и конкурсите комисията съобрази следните статистически данни. Съдията Илиев е разгледал за 5-годишния период 732 дела, първоинстанционни и частни граждански дела, 34 първоинстанционни и 698 частни граждански дела. Свършил е всичките дела. Всичките са изготвени в месечен срок. Подлежали са на обжалване 706 акта, обжалвани са 14 от тях, потвърдени 8,

отменени 5, изменен 1, т.е. 57,14% са потвърдени, 35,7% отменени. Основната дейност на Илиев е в разглеждането на наказателни дела. За периода е разгледал 1655 наказателни дела; първоинстанционни 480 общ характер дела; наказателни частен характер дела 16; частни наказателни дела 773 и административно наказателни дела 386. Свършил е 1617 от делата. В срок до 1 месец е изготвил актовете по 1606, до 2 месеца по 11. Тоест, и в наказателните дела всичко е изготвено в законоустановените срокове. От подлежащите на обжалване 765 акта са обжалвани 169, от които са потвърдени 106, което е 65,4% от върнатите. Отменени са 50 броя, което представлява 30% от върнатите, изменени 1, прекратени 2, възобновени 3 дела.

От тази статистика, както стана дума, и съобразявайки причините за отмяна на делата, Комисията по атестирането и конкурсите счете, че следва да потвърди оценката на съдията Илиев по първия критерий „Правни познания и умения за прилагане им“ от 18 точки, да завиши с 1 точка оценката по „Умения за анализ на правнорелевантните факти“, тъй като беше констатирано, че само 3 от актовете, които са отменени, са поради причина, че липсват мотиви или мотивите са противоречиви и непълни. И, съобразявайки и обстоятелството, че над 30% от проверените дела на съдията Илиев, а именно 31,25% от върнатите от инстанционен контрол са отменени актове, счете, че следва да намали и оценката с 1 точка и по последния критерий, така наречения „Статистически“, а именно „Брой необжалвани и подлежащи на обжалване съдебни актове“. И така, оценката, която предлага КАК, е „много добра“ отново с 96 точки, само че с разместване по критериите като се отнемат 2 точки по първия критерий „Правни познания и умения за прилагане им“ и по последния също 2 точки.

Срещу така предложената оценка е депозирано възражение от съдията Илиев, което е на Вашето внимание. Спира се върху актове, които според него следва да бъдат изключени от общия брой отменени съдебни актове, тъй като се касае за отмяна поради обективни причини и наличието на противоречива съдебна практика.

При обсъждане на възражението, уважаеми колеги, КАК счете, че същото не следва да бъде уважено, тъй като са изключително много делата. На първо място е изключително голям брой делата, които са били отменени при инстанционния контрол. Разнородните причини за това, многото възобновени, като преобладаващият брой от тях, са свързани с неправилното приложение на материалния закон, процесуални нарушения, които са станали причина за връщането на делата и гледането им в други състави и оттам необоснованото забавяне на процеса, като тези всичките аргументи навеждат на извода, че не следва да бъде уважено възражението на съдия Илиев. В този смисъл е и проектът за решение, който Ви се предлага - да бъде изслушан Илиев, да се остави без уважение възражението му, да бъде проведено извънредно атестиране и той да получи оценка „много добра“ - 96 точки.

Съдия Деян Илиев е уведомен за днешното изслушване. Ако е пред залата, колеги, може да го изслушаме относно възражението, което е депозирал.

Благодаря.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Нека да влезе, ако е тук.

(Деян Илиев влиза в залата)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Г-н Илиев, знаете решението на Комисията по атестирането и конкурсите. Имате възражение. Имате възможност да изложите възражението си с мотивите, които ще намерите според Вас за резултата, който Ви е определен като „много добра" оценка.

Заповядайте, включете микрофона.

ДЕЯН ИЛИЕВ: Ще акцентирам само върху няколко момента, тъй като чух представянето на комплексната оценка и ще изразя отново несъгласие с предложението, което се прави пред Съдийската колегия да не се приеме възражението ми.

Основен пункт, който ми прави впечатление в предложението е, че макар да се констатира противоречива съдебна практика тя не се отчита като някакви обективни обстоятелства за по-занижената ми оценка по двата от показателите.

Другото, което ми прави впечатление е, че се прави отново връзка между броя дела, които са ми отменени, с показателя „Правни познания и умения" при условие, че по някои от актовете, които съм представил комисията ме е адмирирала и е казала, че имам значителни постижения като начин, по който си изписвам актовете и познавам дори европейското право.

Другото, което ми прави впечатление е, че в коментара, където соча не само противоречива практика, но има някои решения, които са в разрез с практиката по тълкувателни решения на Върховния съд или пък вътрешна практика на самия съд по еднакви случаи особено на административни съдилища, защото поголемият дял от отменените ми дела е по административно-наказателни дела, по Закона за административните нарушения и

наказания, където касационната инстанция е Административен съд-Стара Загора.

Другото, което искам да отбележа е, че за пореден път посочвам във възражението си, че за длъжността, за която кандидатствам - „съдия“ в окръжен съд в наказателно отделение, това като че ли няма кой знае колко съществено значение, ако наистина разчитам само на статистиката ще стигна до едни абсолютни стойности, които няма да дадат реална представа за моята работа като съдия. Дали един съдия умее да има добри правни познания, говоря по първия критерий, и умения за прилагането им, се вижда ако се прочете дори само един съдебен акт. Смятам, че след като познавам и европейската практика на Европейския съд за правата на човека, това има надграждане с времето, все пак имам 25-годишен стаж като съдия и смятам, че по този показател не би трябвало въобще да ми се взимат никакви точки и т.н. А, що се отнася до статистическия критерий, той все пак не е нормативно установен и даже в определени моменти, ако примерно съдията има малко обжалвани актове, това може да доведе до една аномалия да има един обжалван акт и той да бъде отменен. Това е 100% отмяна. Моля да разсъждавате в този смисъл, когато разглеждате предложението на Комисията по атестирането.

Завърших. Нямам какво друго да кажа. Ако имате никакви въпроси.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Има ли въпроси? Няма.

ДЕЯН ИЛИЕВ: Благодаря. (излиза от залата)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаеми колеги, аз няма да направя предложение за промяна на решението на Комисията по

атестирането и конкурсите в лично качество. Пак ще кажа - множество отменени съдебни актове. Аз ще се опитам тук да изброя някои от тях: НОХД от 2018-20 г., отменена е присъдата заради съществено процесуално нарушение - при съкратено съдебно следствие не е искано съгласие на страните за развиване на тази процедура; по следващо НОХД/12.07.2018 г. отново е отменена присъда заради съществено процесуално нарушение - не са били призовани пострадалите и ощетени от юридическо лице за разпределително заседание; следващо НОХД № 858/2019 г. - отменена присъда, неправилно приложение на материалния закон, районният съд е приел, че се касае за дребно хулиганство, а не за престъпление по чл. 325, което е станало причина за отмяна и четене на нова присъда. По-нататък - № 243/2020 г. - отменена присъда, съществено процесуално нарушение, не е взето становище от лицата в разпоредителното заседание, не са призовани вещите лица, а са били приети само заключенията без те да бъдат изслушвани. Наказателно частен характер дело - отменена е присъда и е върнато за ново разглеждане поради съществени процесуални нарушения, липса на мотиви, няма произнасяне по целия обем на обвинение. Множество актове по НАХД - 26 броя, са отменени поради неправилно приложение на материалния закон.

Уважаеми колеги, комисията обсъди и прецени, че съдията Илиев притежава правни познания - не че не притежава такива, и това беше отразено и в атестационния формуляр, и в решението на комисията, но счита тези нарушения за изключително съществени, които да доведат до оценката от 18 т. вместо максимално определените 20.

Това са аргументите, сега просто си позволих да ги допълня с конкретни примери. Благодаря Ви!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Кояджиков!

Колега Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, аз ще предложа да се увеличи оценката на колегата с 1 точка по първия критерий. Такова предложение направих и пред Комисията по атестирането и конкурсите, като съответно се обосновах, което ще направя и в настоящия момент.

Колегата Илиев, видно от статистическите данни, е бил натоварен през целия атестационен период над средната натовареност за органа, в който е работил. Това само по себе си предполага и допускането на повече грешки. Независимо от високата персонална натовареност същият се е стремял (и го е реализирал като стремеж) да изписва съдебните си актове в законоустановения срок и той, на практика, няма просрочени дела в този смисъл.

Обърнах внимание, че действително по-голямата част от отменените актове са АХ дела, които отиват на инстанционен контрол пред административните съдилища, а знаем, че там практиката, въпреки полаганите периодични усилия за уеднаквяване, така или иначе, предвид многообразието на казусите, трудно се обобщава и много често е противоречива.

Колегата Кояджиков прочете извадково, бих казала, определени части от единния формуляр по отношение на това кои присъди по наказателни общ характер дела са отменени. Но пак казвам - става въпрос за няколко присъди, при едно много значително натоварване. Говорим за съдия от районен съд, който е извън областните центрове, и той за тези 5 години общо е решил

близо 2000 дела - казвам общо и приблизително, закръглям в негова полза, но това е статистиката.

Освен това е решавал както наказателни дела, така и граждански дела, което само по себе си представлява допълнителна трудност.

С оглед на това аз предложих да увеличим неговата оценка по първия критерий, както и да се направи по-обстоятелствен анализ на отменените актове и да се приспаднат тези актове, по които действително има противоречива практика. Това, така или иначе, не беше направено и при гласуването на оценката резултатът е този, който Ви се докладва - 96 точки, като по първия общ критерий и по четвъртия специфичен критерий са отнети по 2 точки.

Искам да обърна внимание, че в самото становище на комисията, която е изготвила атестационната оценка, е направено отбелязване, че е впечатляващ начинът на изписване на една част от делата. Очевидно това са дела, на които колежата Илиев е имал повече време да обърне внимание. Даже, ако не се лъжа, изразът беше, че комисията изразява възхищение и адмирации по отношение на това как са мотивирани актовете - нещо, което не съответства на нашата крайна оценка.

Поради изложеното Ви предлагам по първия критерий оценката да бъде завишена с 1 точка.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Керелска!

Колега Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз само ще кажа, че тези „впечатляващи“ резултати, за които говори госпожа Керелска, чисто статистически, са следните: 32,38% от проверените дела са отменени! Буквално ще Ви кажа - всяко трето дело е било отменено,

или две решени правилно, едно - неправилно! И това щом е впечатляващо, не знам как бихме квалифицирали другите, които имат под 20%, 10% и т.н. Благодаря!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Може ли все пак една реплика?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да, госпожо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Господин Кояджиков, не ми цитирате думите коректно, много Ви моля! Това, което цитирах, беше част от становището на комисията, която е изготвила атестационната оценка, и то беше по повод на съдържанието и начините на изготвяне на мотивите. Вие би трябвало да си го спомняте това.

Иначе по отношение на процента на отменените дела - не беше зачетен и не беше намален като бройка с тези дела, които са постановени при условията на противоречива практика. Просто нямаше анализ в това отношение. Това казах само.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Други изказвания?

Заповядайте, колега Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, по съображенията, които изложих по точка 2 от днешния дневен ред и които съм излагала през последните няколко месеца по повод приемане на атестационни формуляри на съдии, аз няма да подкрепя това предложение. Съображенията ми не са свързани с оглед на конкретните данни, а с последиците от нашия изтекъл мандат, който беше, считам, тълкуван в решението на СЕС от 30 април 2025 г. по съединени дела С-313, С-316 и С-332 от 2023 г.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Други изказвания? Няма.

Подлагам на гласуване предложението на госпожа Керелска да бъде завишена оценката по първия критерий с 1 точка.

Който е „за“ това предложение, моля да гласува!

„За" - 4 гласа. „Против" - 5 гласа. Не се приема.

Уважаеми колеги, подлагам на гласуване проекта на решение, който ни е предложен от Комисията по атестирането и конкурсите, а именно:

Изслушва Деян Господинов Илиев - съдия в Районен съд-Казанлък, във връзка с постъпило възражение срещу изготвена комплексна оценка от извънредно атестиране.

Точка 1.2. Остава без уважение възражението на Деян Господинов Илиев - съдия в Районен съд-Казанлък, срещу изготвената комплексна оценка от извънредно атестиране.

Точка 1.3. Провежда, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Деян Господинов Илиев - съдия в Районен съд-Казанлък.

И точка 1.4. Приема, на основание чл. 205, ал. 4, т. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „Много добра" - 96 т., на Деян Господинов Илиев - съдия в Районен съд-Казанлък.

Който е „за", моля да гласува, колеги!

„За" - 8 гласа. „Против" - 1 глас (на колегата Дишева).
Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

3. ОТНОСНО: Изслушване на Деян Господинов Илиев - съдия в Районен съд - Казанлък, във връзка с постъпилото възражение срещу изготвената комплексна оценка от извънредно атестиране

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

3.1. ИЗСЛУШВА Деян Господинов Илиев - съдия в Районен съд - Казанлък, във връзка с постъпилото възражение срещу изготвена комплексна оценка от извънредно атестиране.

3.2. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражението на Деян Господинов Илиев - съдия в Районен съд - Казанлък, срещу изготвена комплексна оценка от извънредно атестиране.

3.3. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Деян Господинов Илиев - съдия в Районен съд - Казанлък.

3.4. ПРИЕМА, на основание чл. 205, ал.4, т.1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" - 96 (деветдесет и шест) точки на Деян Господинов Илиев - съдия в Районен съд - Казанлък.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Госпожо Захарова, заповядайте!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря!

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ

(Заседанието продължава под председателството на Галина Захарова – председател на Върховния касационен съд)

(Деян Илиев влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Съдия Илиев, да Ви съобщя решението на Съдийската колегия:

Възражението Ви е оставено без уважение. Комплексната оценка от атестирането остава „Много добра“ с цифрово изражение 96 точки.

Довиждане!

ДЕЯН ИЛИЕВ: Благодаря!

Довиждане и хубав ден!

(Деян Илиев напуска залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Продължаваме по дневния ред.

Отново господин Кояджиков има думата.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаеми колеги, точка 4 от дневния ред е произнасяне на Съдийската колегия относно приложението на разпоредбата на чл. 173, ал. 15 от Закона за съдебната власт, в сила от 21 януари 2025 г.

Както е известно на всички, с решение по Протокол № 23 от 15 юли настоящата година Съдийската колегия взе решение да попита Пленума на Върховния административен съд дали намира за основателно приложението на разпоредбата на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ и съответно да предложи друг за изпълняващ функциите „председател“ на съда вместо Георги Чолаков, който е определен с

решение на Съдийската колегия да изпълнява тази длъжност, считано от 12 ноември 2024 г.

Уважаеми колеги, Пленумът на Върховния административен съд е заседавал и е отклонил това предложение, като решението за отклоняване предложението на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет е изпратено при нас за сведение.

Мисля, че следва ние вече оттук насетне да дебатираме и да вземем отношение по въпросите, които касаят приложението на текста на чл. 173, ал. 15 от Закона за съдебната власт.

По тази причина вчера Комисията по атестирането и конкурсите прие, че не се налага да се води допълнителен дебат по тази точка, тъй като е изпратена от Съдийската колегия, не се дебатира наново точката и беше входирана в Съдийската колегия по компетентност - това беше решението на Комисията по атестирането и конкурсите.

Оттук насетне, ако искате да чуете моето лично мнение, съм готов да го кажа. Ако някой иска думата преди това, нямам нищо против да я вземе. Ако имам думата, аз съм готов да кажа моето мнение по въпроса. Имам ли думата?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Преди да пристъпим към решение по същество, заповядайте, госпожо Марчева!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Колега Кояджиков, понеже предполагам, че Вие ще вземете отношение по същество, бих искала преди това да изложа моето становище. То е във връзка с допустимостта за разглеждането на тази точка и тя е свързана с решението на СЕС, защото във всички случаи, в които ние разглеждаме въпроси, свързани с кариерното развитие на съдиите, и въобще всички въпроси, свързани с независимостта, се обсъжда този въпрос и бих искала да изразя своето становище, което

подкрепям от самото начало и досега, и бих искала да го маркирам, защото съм сигурна, че въпросът, който разглеждаме в момента, е общественопопулярен и има нужда от разяснение. Пак казвам - той е свързан с въпроса за допустимостта за участие в обсъжданията, тоест преди да тръгнем по същество, ние трябва да обсъдим дали, така да се каже, сме компетентни.

Ще започна от там - какво представлява независимостта на съдебната система, и ще взема дефиниция от Магна харта на съдиите на Консултативния съвет на европейските съдии от 17 ноември 2010 г. Точка 4 казва, че независимостта на съдебната система е гарантирана по отношение на правораздавателната дейност, по отношение на набирането на кадри, номинирането за постове, повишенията, случаите на несменяемост, обучението, съдийския имунитет, дисциплината, възнагражденията и финансирането на съдебната система. По-нататък дори се определя необходимостта от Съвет по съдебната система или друг специфичен орган за всяка държава членка, който да е независим от законодателната и изпълнителната власт и да е натоварен с широки компетенции по всички въпроси относно статута, организацията, функционирането и престижа на съдебните институции.

В тази връзка аз считам, че не само този въпрос, който сега разглеждаме - за определяне на и. ф. „председател“ и въобще за обсъждане на въпроса за това кой да заеме тази длъжност, не само изборите на административни ръководители, но и решенията за определяне на изпълняващи функциите също попадат дефинитивно във въпроса за независимостта на съдебната система и съответно би следвало на тази плоскост да се разгледа и възражението за това дали сме компетентни.

Моето становище (много накратко ще го маркирам) е, че решението на Съда на Европейския съюз по никакъв начин не засяга правомощията на Висшия съдебен съвет, тъй като решението изрично и ясно очертава, че се отнася само до Инспектората. Видно от параграфи от 3 до 36 на решението, в което е възпроизведено подробно приложимото право на Република България, нито една от визираните норми, които е взел предвид Съдът на Европейския съюз, не касае Висшия съдебен съвет. Съдът на Европейския съюз използва израза „орган на съдебна власт“, но това не означава, че включва други органи на съдебната власт извън Инспектората, защото в текста на решението, където споменава този израз, винаги го дефинира чрез правомощията и начина на конституирането му и в тази връзка няма съмнение, че винаги говори за Инспектората. Фактът, че използва израза „орган на съдебна власт“, е, защото решението е с обхват и в други държави членки и следва органът да е в по-висока степен абстрактно дефиниран. В диспозитива на решението също по ясен и категоричен начин произнасянето е само по отношение на Инспектората.

По отношение на тезата за това как се съотнася решението на СЕС с решението на Конституционния съд от 2022 г. по отношение на Инспектората, нека само да спомена, че решението на Конституционния съд не е решение на правораздавателен орган по смисъла на чл. 234 от Договора за създаване на Европейската общност. Според определението на професор Крис Ханрети - преподавател по политическа наука в Университета на Нова Англия, българският Конституционен съд се явява допълнителна законодателна камара, защото в парламентарните републики, в които парламентът е еднокамерен,

каквото е и нашето Народно събрание, Конституционният съд има ролята на т.нар. (ще употребя изрази, които се употребява в статията) „законодател в тога“. Един от първите съдии в Конституционния съд, който, ако не се лъжа, беше и депутат във Великото народно събрание - господин Любен Корнезов, той поддържа, че Конституционният съд още от самото си начало е замислен, цитирам, като „заместител на втора законодателна камара и играе роля, сходна на Сенат“.

В тази връзка решението на Съда на Европейския съюз и решението на Конституционния съд няма как да се разглеждат и обсъждат в една плоскост, ерго да се говори за колизия или за примат. Решението на Конституционния съд е задължително за всички правни субекти и по силата на чл. 4, т. 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз се явява обвързващо и по отношение на самия Съд на Европейския съюз. Защо? Защото в чл. 4, т. 2 от Договора се казва така: *„Съюзът защита равенството на държавите членки пред Договорите, както и националната им идентичност, присъща на техните основни политически и конституционни структури, включително и по отношение на местното и регионалното самоуправление.“*

В тази връзка считам, че решението на СЕС няма как да се третира като противоречащо или като влизащо в конфликт, или като по някакъв начин оспорващо изводите на Конституционния съд. Дори най-бегъл поглед върху съдържанието му не само не дава възможност за този извод, но и напротив - в мотивите си съдът в Люксембург, на практика, коментира мотивите и изводите на Конституционния съд относно този принцип за непрекъснатост на държавното управление и неговия примат пред принципа за мандатност и дори съобразява тези мотиви в собственото си

решение. Цялата теза, на която Съдът на Европейския съюз изгражда своето решение и диспозитива накрая, че законовата уредба следва да бъде допълнена по начин, по който да има механизъм, чрез който да се препятства това неограничено във времето упражняване на правомощия на Инспектората като конституционен орган, но по никакъв начин решението на СЕС нито отнема, нито дерогира, нито минимизира което и да е от правомощията на Инспектората. И пак казвам - това решение дори и по аналогия няма как да се отнася за Висшия съдебен съвет, защото аналогията предполага да има еднаквост в основната теза. Първо, Инспекторатът и Висшият съдебен съвет се конституират по различен начин, имат абсолютно различни правомощия, които нямат допирателна.

В тази връзка аз считам, че решението на СЕС е неприложимо по отношение на правомощията на Висшия съдебен съвет, както и споделям напълно и считам, че като задължителни, мотивите на Конституционния съд относно непрекъснатост на държавното управление и на правомощията на постоянно действащи конституционни органи е валиден извод и по отношение на дейността на Висшия съдебен съвет.

Това е, което исках да кажа по същество и защо ще продължа да участвам в обсъждането по същество, защото пак казвам - аз считам, че този въпрос е свързан с допустимостта на произнасянето по същество.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря!

Други съображения във връзка с допустимостта? Няма.

Колеги, продължаваме.

Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви, колеги!

Аз ще премина по същество на този дебат.

В конкретния случай според мен би следвало да отговорим на три въпроса.

Първият въпрос е кой към настоящия момент изпълнява функциите на председател на Върховния административен съд и на какво основание.

С решение, уважаеми колеги, Съдийската колегия на Висшия съдебен свет в заседание на 12 ноември 2024 г. е определила Георги Чолаков за изпълняващ функциите „председател“ на Върховния административен съд, считано от 22 ноември 2024 г., до встъпване на нов административен ръководител - председател на Върховния административен съд. Това решение на Съдийската колегия - тогава, когато е взето, е можело да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок съгласно разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от Закона за съдебната власт. В законния срок обаче решението на Съдийската колегия не е обжалвано. То е влязло в сила и по своята същност представлява стабилен административен акт. С това решение Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет е упражнила своето правомощие да определи изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Върховния административен съд, като освен това е определила срок за действието на това решение, а именно - до встъпване в длъжност на нов административен ръководител - председател на Върховния административен съд. С вземането на това решение, уважаеми колеги, аз считам, че е възникнало едно срочно правоотношение с определен краен срок - встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

И сега, след вземането на това решение и определянето на Георги Чолаков за изпълняващ длъжността „председател“ на Върховния административен съд, възниква ново обстоятелство, а именно - приемане на разпоредбата на чл. 173, ал. 15 от Закона за съдебната власт. Тази нова разпоредба е влязла в сила на 21 януари 2025 г., тоест след влизането в сила на решението на Съдийската колегия и възникване на правоотношението на Георги Чолаков.

Оттук следва да се отговори на въпроса: Следва ли да намерят приложение материалноправните изисквания, които са разписани в разпоредбата на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ, спрямо възникналото правоотношение по силата на влязлото в сила решение на Съдийската колегия от заседанието на 12 ноември 2024 г., с което е определен Георги Чолаков за изпълняващ функциите „председател“ на Върховния административен съд?

Правните аргументи са следните:

В конкретния случай по принцип материалноправните разпоредби, съгласно Конституцията и Закона за нормативните актове, действат занапред и се прилагат само по отношение на факти и обстоятелства, които възникват след влизането им в сила. В случая, когато новоприета материалноправна разпоредба заварва такива правоотношения, които са възникнали по силата на отменена преходна разпоредба, които правоотношения не са погасени, се поставя въпросът за действието на новата материалноправна разпоредба спрямо тези заварени правоотношения. Според мен единствено законодателят е овластен да определи границите на действие на новия закон във времето по отношение на правомощията, които възникват при действието на променения закон, но ще бъдат решени при действието на новия

закон, като, когато по новия закон се придава действие спрямо възникнали и съществуващи правоотношения, които са заварени... (прекъснат от Атанаска Дишева: Господин Кояджиков, може ли малко по-бавно да четете, защото не мога да следя мисълта Ви. Извинявайте, че Ви прекъсвам! Благодаря!) От къде загубихте мисълта ми, госпожо Дишева, оттам да продължа? Та оттук следва, че законодателят е овластен да определи границите на действие на новия закон във времето по отношение на правоотношенията, които са възникнали при действието на отменения закон, и да реши при действието на новия закон, когато има възникнали и съществуващи правоотношения, които се явяват заварени, дали е налице „същинско“ обратно действие, или „незабавно“ действие на новия закон, за да действа новата разпоредба спрямо възникналите преди влизането ѝ в сила правоотношения. За това е необходимо единствено законодателят изрично да придаде обратна сила спрямо тези правоотношения. В този смисъл, уважаеми колеги, се явява Решение № 4 на Конституционния съд на Република България по дело № 12 по описа за 2013 г.

Между другото, този принцип е наличен и в правилото на чл. 14 от Закона за нормативните актове, където се предвижда, че обратната сила на нормативния акт може да се придаде само по изключение, и то с изрична разпоредба.

Такова тълкуване е направено, както стана дума, в Решение № 1 на Конституционния съд от 2005 г. по конституционно дело № 8 и Решение № 7 от 2005 г. по конституционно дело № 1.

Същото тълкуване има и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 5 от 2021 г. по тълкувателно дело № 5 по описа за 2021 г. на Общото събрание на съдиите от Гражданска колегия, където се приема, че (цитирам): „Новоприето от

законодателя уволнително основание не може да бъде приложено от работодателя към заварени правоотношения, без това да е предвидено изрично от законодателя."

В конкретния случай, колеги, с изменението в Закона за съдебната власт е приета тази разпоредба на чл. 173, ал 15, но в закона липсват текстове, които да уреждат нейното действие спрямо заварените правоотношения, в това число и спрямо правоотношението, възникнало по силата на решението на Съдийската колегия от заседанието на 12.11.2024 г., когато е определен Георги Чолаков за изпълняващ функциите „председател" на Върховния административен съд до встъпването на нов председател. Поради тази причина и в тази връзка е изводът, който правя, че законодателят не е придал обратна сила на разпоредбата на чл. 173, ал. 15 спрямо влезлия в сила административен акт на Съдийската колегия, за който говорих досега. При липсата на придадено обратно действие на разпоредбата може да бъде обяснено обстоятелството, че ако такова беше придадено от законодателя, то практически би довело до отмяната на решението на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет и би представлявало изземване на упражнени вече правомощия от Съдийската колегия. Такова изземване на правомощията е неприемливо, лично за мен, и в тази връзка считам, че изводът, който следва при липсата на такава норма в Закона за съдебната власт, уважаеми колеги, е, че не следва да намерят приложение материалноправните изисквания, които са разписани в разпоредбата на чл. 173, ал. 15, спрямо възникналото правоотношение на Съдийската колегия с Георги Златков Чолаков в качеството му на определен за изпълняващ функциите „председател" на Върховния административен съд.

В тази връзка никъде от материалите, както и от отговора на Върховния административен съд не следва, пък и не става дума тук от нашите дебати до момента, че Георги Чолаков е загубил доверието както на своите колеги във Върховния административен съд, така и на колегите тук, в кадровия орган, заради което и моето предложение е да не се открива ново административно производство и да не се определя нов административен ръководител.

Това са моите аргументи по същество по въпросите, които трябва да получат отговор в нашия дебат. Ако бъдат възприети, аз съм готов да предложа и проекти за решения, уважаеми колеги.

Благодаря Ви за вниманието!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Аз искам да попитам нещо - всъщност доизясняване на процедурата, в която се намираме в момента.

Доколкото си спомням, в заседание на Съдийската колегия, което проведохме на 15 юли тази година, ние взехме решение в следния смисъл: Приема предложението на господин Драгомир Кояджиков за сезиране на Пленума на ВАС да направи предложение за определяне на изпълняващ функциите "председател" на Върховния административен съд.

Това решение ние сме го взели въз основа на съответно решение на КАК. Запознавайки се с решението на КАК, виждам, че в КАК е стоял единствено въпросът, повдигнат от госпожа Керелска, дали при определяне на изпълняващ функциите „председател" на ВАС да се пристъпи към определяне на съдия - заместник-председател, по старшинство, съгласно правилата на Съдийската

колегия, или пък да се отправи допитване до Пленума на ВАС за определяне персонално на съдия, изпълняващ тези функции.

Виждам, че в това заседание на КАК, от което е изготвен Протокол № 22/14.07.2025 г., господин Кояджиков е докладвал пред КАК нещо в различен смисъл, а именно - че следва да се приложи разпоредбата на чл. 173, ал. 15, и пред КАК е стоял за решаване въпросът кой именно и как да бъде предложен. В протокола от въпросното заседание на КАК няма нито една дума, оспорваща приложимостта на чл. 173, ал. 15. Тъкмо поради това по този начин е било докладвано предложението на КАК пред Съдийската колегия и по този начин е формулиран диспозитивът на нашето решение. Аз ясно си спомням, че ние гласувахме, като преди това проведехме дебат единствено по въпроса как да се процедира. Пред Съдийската колегия въпрос относно приложимостта на тази разпоредба не е бил поставян, като съответно подобна дискусия не е била провеждана и в КАК.

Бих помолила да изясним в каква процедура се намираме в момента и поради каква причина е била внесена от КАК точка със съдържанието, каквото е било предмет на нашето разглеждане на 15 юли 2025 г. Всъщност към материалите по тази точка виждам следното изявление: Драгомир Кояджиков - предложението е да се обсъди въпросът и да се направи предложение до Съдийската колегия за определяне на нов изпълняващ функциите „председател“ на ВАС с оглед разпоредбата на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ.

Аз не знам какви са вижданията по принцип, но във всички случаи законът, който е влязъл в сила на 21 януари, дава шестмесечен срок за изпълняващите функциите главен прокурор и председатели на ВКС и ВАС. Този шестмесечен срок изтича на 21

юли и би следвало Съдийската колегия и Прокурорската колегия да се произнесат дали ще определят нови - в нашия случай нов председател на ВАС. Прокурорите се произнесоха - ние нямаме отношение към тяхното произнасяне.

Колеги, моето скромно виждане (не знам дали Вие ще го споделите) е, че би следвало да се определи нов и. ф. „председател“ на ВАС. Аз лично не считам, че се касае за заварен случай, както се е произнесла Прокурорската колегия. Моето предложение в конкретния случай, както правим винаги до този момент, е да изпратим едно искане до Пленума на ВАС да направят предложение, ако преценят и т.н., във връзка с начина, по който следва да се реализират правомощията на Съдийската колегия по персоналното определяне на изпълняващ функциите "председател" на ВАС. Оттам нататък дискусиата, както вече казах, в КАК е протекла единствено по линия дали да се прилагат правилата на Съдийската колегия, или да се използва мнението на Пленума на ВАС като висш орган на върховните съдебни структури и, така да се каже, еманация на самоуправлението в тях.

За мен е неясно защо се повдига отново въпросът за приложението на 173, ал. 15, и то в коренно противоположен смисъл.

Госпожо Марчева, след това господин Кояджиков.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Уважаеми колеги, уважаема съдия Захарова - първо към Вас да се обърна, благодаря на администрацията, че са приложили и пълния стенографски протокол от нашето заседание от 15 юли, от който се вижда какви са дебатите и какъв е диспозитивът на нашето решение, а той е следният:

Първо - не е прието предложението на госпожа Керелска, направено в КАК, за изпращане на покана по реда на старшинството до госпожа Чернева - заместник-председател на Върховния административен съд, за изразяване на становище - съгласие или несъгласие, за определянето ѝ за изпълняващ функциите „председател" на ВАС.

Вторият диспозитив е, че след проведено гласуване (6 на 2) се приема предложението на Драгомир Кояджиков, направено в КАК, за сезиране на Пленума на Върховния административен съд да направи предложение за определяне на изпълняващ функциите „председател" на Върховния административен съд.

От това, което е пристигнало от Пленума на Върховния административен съд, тоест от госпожа Чернева, като информация за проведено събрание на Пленума, става ясно, че Пленумът е отклонил нашето предложение и не е издигнал кандидат или съдия, който да заеме длъжността на изпълняващ функциите „председател". Такъв е моят прочит. Това налага според мен връщане и обсъждане на въпроса за това как се прилага чл. 173, ал. 15 от Закона за съдебната власт.

Аз първо ще се извиня, че малко по-дълго ще взема изложение, но понеже то е структурирано и следва едно от друго, ще помоля за Вашето търпение.

Когато се готвех за днешното заседание, реших, че първо трябва да се подредят релевантните факти (така, както правим в един съдебен акт) и след това да дадем отговор на правните въпроси, за да вземем съответно решението.

Ще започна по хронология.

Първо, с решение на Съдийската колегия от 12 ноември 2024 г. сме взели следното решение:

Приема, че Съдийската колегия съвет е компетентна да определи изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на ВАС, с оглед предстоящото изтичане на мандата на настоящия председател.

Определя, в изпълнение на решение на Съдийската колегия по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Георги Чолаков - административен ръководител - председател на ВАС, да изпълнява функциите „административен ръководител - председател" на ВАС, считано от 22 ноември 2024 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител - председател на ВАС.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок.

Решението не е обжалвано, влязло е в сила.

След това решение на Съдийската колегия в брой 6 от 21 януари 2025 г. е публикуван Закон за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, с който в чл. 173 е създадена нова алинея 15, която казва: *„При предсрочно прекратяване или изтичане на мандата на главния прокурор, председателя на Върховния касационен съд и председателя на Върховния административен съд се определя временно изпълняващ съответните функции, при спазване на следното условие: едно и също лице няма право да изпълнява съответните функции за срок, по-дълъг от 6 месеца, без значение дали има прекъсване в изпълнението на функциите."*

Съгласно § 18 от същия ЗИД законът влиза в сила незабавно, тоест от деня на обнародването му в „Държавен вестник".

Доколкото дискусиите, които текат и официално, и неформално в нашите среди - имам предвид в рамките на съдебната система, очертават две различни, противоположни

мнения: едното е, че чл. 173, ал. 15 няма приложение към заварените случаи; другото е, че има, в тази връзка на мен ми се струва, че е редно да се направи едно тълкуване на нормата, но не само с оглед граматическото тълкуване, което се опитаха да направят колегите от Прокурорската колегия, а по-скоро тълкуване, логическо най-вече, с оглед целта на закона и с оглед причината за неговото приемане. (Намесва се Олга Керелска без включен микрофон: А може ли нещо да кажа?) Не, аз искам да не ме прекъсвате, много Ви моля, защото имам ...(Отново прекъсната от Олга Керелска без включен микрофон: Имаме тук връщане на дебата към нещо, което даже ...) Уважаема съдия Захарова, нека да продължи мисълта си!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Керелска, много Ви моля, ще имате възможност да изложите Вашето становище! Нека да не се прекъсваме! След като приключи изказването на член от Съвета, след това ще продължи друг колега. Никой няма да бъде лишен от възможността да изложи вижданията си по въпроса.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря много за тази намеса!

Аз се извиних, колега Керелска, че ще бъда по-обстойна, защото ми се струва, че ние дължим един обоснован отговор, и в тази връзка аз се опитвам да представя своето становище.

Следващият факт, който съм си отбелязала и е важно да се държи сметка за него, е, че законът е приет по инициатива на група народни представители, които са внесли в Народното събрание на 5 декември 2024 г. проект на Закон за изменение и допълнение на ЗСВ. Между другото, ако си обновите материалите (аз помолих администрацията да го качи по тази точка), можете да го видите. В този проект на законопроект се съдържат две предложения: едното е в ал. 18 на чл. 173 (от законопроекта имам

предвид), което казва, че лице, заемало длъжността „главен прокурор“, „председател“ на ВКС или „председател“ на ВАС, не може да бъде определян да изпълнява временно съответните функции. Тоест дефинитивно с това предложение се изключва възможността - говоря за конкретния случай, за господин Чолаков като председател на ВАС, при изтичане на неговия мандат, да заема длъжността на изпълняващ функциите „председател“ на ВАС.

В друг параграф в същия законопроект се казва: *„Временно изпълняващи функциите на главен прокурор, председател на ВКС или председател на ВАС се определят от Пленума на Висшия съдебен съвет. В случай че няма заместник, който да отговаря на ограниченията на чл. 173, ал. 16, за временно изпълняващ функциите се определя прокурор от ВКП, съответно друг съдия от същия съд.“*

Казва се още в § 3 на законопроекта, че този проект на ЗИД касае ограничения в избора на и. ф. в хипотезата на предсрочно прекратяване или изтичане на мандата на „тримата големи“.

Тоест от законопроекта се вижда всъщност каква е волята на законодателя, а именно - разграничават се двете хипотези: на случаите на лица, чийто мандат е изтекъл или е предсрочно прекратен, като се поставя забрана за тези лица въобще да бъдат назначавани като временно изпълняващи функциите; на следващо място се урежда вече хипотезата, в която, след като, при спазването на тази забрана, се изберат съответно заместници или съдии от съответния съд, забрана те да упражняват тези функции повече от 6 месеца и да бъдат преизбирани за нови 6 месеца. Тъй като изброяването е чрез отделни параграфи, категорично се касае за две хипотези.

Отделно от това, и в мотивите на законопроекта точно се подчертава идеята за това, че (говоря с оглед само конкретния случай, защото не бих искала да навлизам в обсъжданията, свързани с въпроса за главния прокурор, категорично искам да разгранича двата случая), в случая очевидно иде реч, че вносителят дефинитивно изключва възможността доскорошният председател на ВАС да заеме длъжността на изпълняващ функциите. Ерго нормата, която урежда забраната за заемане на повече от 6 месеца на длъжността и. ф. „председател“ на ВАС, не касае тази хипотеза.

Казвам това, защото в крайна сметка точно този законопроект, заедно с още два други, е внесен като обединен законопроект на 9 януари 2025 г. в Народното събрание. Тези текстове са останали. Другите два проекта на законопроект на други народни представители не касаят в случая разглежданите норми.

При тези така установени факти може да се каже (това, което каза и колегата Кояджиков), че да, налице е стабилен административен акт - решението от 12 ноември 2024 г., с което господин Чолаков е определен за и. ф. „председател“ на ВАС до избора на нов административен ръководител, и това решение е взето от Съдийската колегия при съобразяване на тази трайна практика, която имаме - да прилагаме по аналогия разпоредбата на 175, ал. 4 от ЗСВ, в която изрично е посочено, че при предсрочно прекратяване на мандат на административен ръководител на негово място се назначава лице, чийто мандат започва да тече от датата на встъпване в длъжност. Аз поддържам становището си, което казах и през месец юли, че за мен това прилагане по аналогия е доста необосновано, но това касае абсолютно всички административни ръководители. Факт е, че има законова празнота. Факт е, че с две решения на Конституционния съд от 2004 и 2005 г.

е отречена възможността в хипотезата - не при предсрочно прекратяване, а при изтичане на мандат, законът да възприема норма, която да позволява досегашните административни ръководители да изпълняват функциите на същата длъжност. Но така или иначе, това е практиката и на предходния състав на Съдийската колегия, и на сегашния и той, на практика, е придобил, така да се каже, трайност в своята последователност.

Решението на Съдийската колегия е влязло в сила - не е обжалвано. И сега въпросът е дали чл. 173, ал. 15 се прилага, защото нормата, която, на практика, забранява на досегашния председател на ВАС - доскорошен, чийто мандат е изтекъл, да заема въобще длъжността на изпълняващ функциите „председател“ на ВАС, в крайна сметка не е гласувана от Народното събрание. Останала е само тази норма. Въпросът е дали може да се приложи тази норма към случая, който разглеждаме в момента, след като очевидно самият законодател, или вносителят на това предложение, не е имал предвид заварения случай, защото той е уреждал този заварен случай с предложение за друга норма, която обаче не е приета, не е гласувана от Народното събрание. Това е логическото тълкуване и по-точно т.нар. *ratio legis* и *ocasio legis*, които според мен са също важни, за да се направи изводът дали това има предвид самият законодател - че чл. 173, ал. 15 е приложим към тази заварена хипотеза.

По отношение на граматическото тълкуване, което се приложи и което придоби, така да се каже, по-голяма популярност напоследък, аз лично намирам, че е дискуссионно. Защо? Първо, защото употребените изрази в текста на нормата действително създават възможност за едно хаотично и, така да се каже, не много коректно възпроизвеждане.

В правната теория - имам предвид проф. Витали Таджер, проф. Мария Павлова и проф. Русчев - те са възприели, че когато новият закон пренормира юридически факт, който се е появил преди влизането му в сила, е налице „обратно“ действие на закона, а когато се преурежда за в бъдеще заварено правоотношение, не се говори за „обратно“ действие, а за „незабавно“ действие, или стриктният смисъл е (цитирам изрично това, което съм видяла в правната теория): *„Незабавното действие касае преуреждане на стари факти и на въздигането им в юридически, като в тези случаи новият закон се връща назад във времето, за да признае ново правно действие на тези факти.“*

Между другото, аз се порових и в практиката на Конституционния съд по отношение на трактовката на приложението на чл. 5, ал. 5 от Конституцията, която предвижда, че всички нормативни актове подлежат на обнародване и влизат в сила 3 дни след обнародването, освен ако е определен в тях друг срок, тоест общият принцип на общите правни норми е, че те винаги действат занапред.

В тази връзка Законът за нормативните актове, чл. 14, доразвива тази конституционна норма, като предвижда, че обратна сила на нормативен акт може да има само по изключение, и то с изрична норма.

Но какво видях всъщност в практиката на Конституционния съд? Бих искала да го цитирам - така нареченото „същинско“ и „несъщинско“ обратно действие. При „същинското“, или ревизионно, обратно действие, има две разновидности. Едната се отнася до факти, които са се проявили, но не са имали правното значение, което им придава новият закон, или обратно - правните последици, възникнали от определен юридически факт, губят или

променят своето значение. Очевидно не сме в тази хипотеза, защото в Преходните и заключителни разпоредби не е изразена волята на законодателя да придаде такова „същинско“ обратно действие. „Несъщинското“ обратно действие се отнася до висящи факти, които създават определени състояния и правоотношения. Те преуреждат заварени правоотношения - това са субективни права и задължения, но без да ревизират вече настъпили последици, а променят съдържанието на правата и задълженията с оглед на тяхното бъдещо развитие. Затова се говори по-точно за действие на закона към вече възникнали юридически факти вместо за обратно действие. Това им разбиране е възприето от Конституционния съд, че докато ретроактивността е допустима само по изключение, „несъщинската“ е по правило възможна. Незабавното прилагане на закона е съвместимо с принципа за закрила на правната сигурност - това е Решение № 5 от 2017 г. по конституционно дело № 12 от 2016 г.

Разликата между „същинското“ и „несъщинското“ обратно действие, от което следват и ограниченията, които правовата държава реално поставя към правото, от това, което аз виждам, е, че Конституционният съд се придържа към възгледа, че изискванията към използването на „същинското“ обратно действие, сравнени с „несъщинското“, са значително по-големи. Особено показателно е Решение № 10 от 2011 г. по конституционно дело № 6 от 2011 г., според което правилото за неретроактивност на правните норми трябва да се прилага във всички случаи, когато се цели с нови правни норми засягане на права или създаване на задължения за минало време.

Член 14, ал. 3 от ЗНА не допуска ретроактивно действие, ако чрез него се създават нови или по-тежки санкции, и това, между

другото, е и практиката на СЕС, и на Съда по правата на човека на Съвета на Европа, които установяват едно ограничено поле за обратно действие на закона, защото не трябва да се нарушават придобитите права и правните очаквания на заинтересованите лица.

Граматическото тълкуване на чл. 173, ал. 15 показва, че използваните отглаголни съществителни „прекратяване“, „изтичане“ всъщност означават характеристика на предмет, тоест макар и със запазена глаголност, те, на практика придават качество, характеристика на някакво действие. В този смисъл може да се приеме (по мое мнение, това е моята трактовка), че не става въпрос за преуреждане на стари факти, а става въпрос за правоотношения и състояния, които са налични към момента, в който започва да действа съответната норма.

Но пак казвам - факт е, че този тип тълкуване има различни становища и всички те имат някакъв резон. Затова си позволих да търся и каква е била самата воля на законодателя, за да разбера какво е искал в крайна сметка да предвиди, да уреди като действие на закона.

Опасявам се, че от това, че са обединени три законопроекта в някакъв момент, отпада една норма, остава друга, получила се е някаква абсолютно нехомогенна смес, някаква разностранна амалгама от различни, непоследователни, доведени до край концепции. Затова мен лично ме притеснява поначало приложението на тази норма във вида, в който е, като отговор за ясна уредба за това как ние трябва да процедираме оттук нататък.

Между другото, неслучайна е тенденцията, за която ни обвиняват в съдебната система (имам предвид съдилищата), за разнопосочна практика и т.н., и факта, че много тълкувателни

решения са подписани с много особени мнения, но това не е по причина на съдиите, това е по причина именно от този тип законодателна дейност, която се приема в хаотичен вид, и накрая започват обсъждания и дебати какво точно е искал да каже авторът и съответно въобще не може да се стигне до някаква ясна представа как точно трябва да процедира Съдийската колегия.

Аз на предходното заседание гласувах (и съм го изразила по каква причина, и го поддържам) да се изпрати на Пленума на ВАС по две причини. Едната съм я посочила изрично и това беше, че, както каза съдия Захарова, Пленумът на ВАС е еманация на съдийското самоуправление. За мен беше важно да разбера дали има кандидати, желаещи да заемат тази длъжност, но не виждам такъв отговор. От друга страна, аз лично имах тайната надежда, че за този период и след решението на Прокурорската колегия, с техните мотиви и доводи, моето убеждение беше, че Народното събрание ще изправи този свой пропуск, който несъмнено е допуснало с тази норма - имам предвид с това да предвиди обратно действие или да каже как точно възнамерява ние да процедираме и какво се очаква от нас.

Имайте предвид, че за мен тази норма е и на границата на конституционносъобразността. Защо? Защото принципът на разделение на властите, аз бих искала да споделя, че той касае не само разделността в правомощията, но най-вече това, че всяка власт е длъжна да оказва съдействие на останалите при изпълнение на функциите им. Така, както е формулирана тази норма, със забраната за преизбиране през 6 месеца на нов изпълняващ функциите „председател“ на ВАС, има реалната опасност да се стигне до невъзможност за излъчване, за определяне на изпълняващ функциите „председател“ на ВАС. Ние

не можем да определим и.ф. на и. ф. Нали разбирате, че просто ще се стигне до блокиране на 1/3 от съдилищата в страната, защото председателят на ВАС има дискреционни правомощия и, между другото, едно от тях е заедно с председателя на ВКС да свика общото събрание на съдиите, за да може да се стартира изборът на професионална квота във Висшия съдебен съвет. Тоест тази норма, на практика, е в състояние наистина да блокира една значителна част от съдебната система с невъзможността да бъде определен изпълняващ функциите, ако няма въобще желаещ. Това е моето притеснение.

Поради тази причина аз бих Ви предложила следното: Да се изпрати на Народното събрание предложение или за автентично тълкуване, или просто за съобразяване на изразените до този момент в правния мир официални становища от различни представители на съдебната система по отношение приложимостта, обхвата и волята на законодателя за тази норма - какво точно и как счита, че следва да бъде процедирано в този случай, след като не е влязла в сила нормата, с която е забранено на доскорошния председател на Върховния административен съд да заема въобще длъжността на изпълняващ функциите „председател“. Това е моето предложение.

Аз считам, че е крайно време да се изисква и да се вдигнат изискванията за това, когато се пише един закон, той да бъде достатъчно ясен, за да не се стига до този хаос, в който се намираме в момента. От една страна, е забранено за нас, изборните членове с изтекъл мандат, да участваме в процедура за избор на административен ръководител. От друга страна, се спира и въобще възможността да бъде определен и. ф. „председател“ на

Върховния административен съд, защото, ако няма желаещи, какво правим?

Много се извинявам още веднъж за дългото изказване. Просто понеже логиката беше последователна, исках да изразя изцяло становището си. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По реда на желаещите, но първо има думата г-н Кояджиков, той беше след госпожа Марчева.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви! Колеги, във връзка с направените констатации, госпожо Захарова, искам да кажа, че няма никакво (не се чува), никакво противоречие в това, което сме обсъждали на 15.07. и днес, а по основния, основния въпрос, по който трябва да се вземе решение, както стана дума, и дебатът днес в точката от дневния ред е относно приложението на чл. 173, ал. 15 от Закона за съдебната власт.

Както Ви казах в моето изказване по-рано, ние следва да отговорим на 3 въпроса:

Георги Чолаков като изпълняващ функциите „председател“ как е определен за това, с какво решение и кога?

Следващият въпрос е дали следва да се приложи разпоредбата на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ спрямо нововъзникналото правоотношение между Висшия съдебен съвет и Георги Чолаков?

И респективно третият въпрос е дали следва да се открива административно производство за определяне на нов административен ръководител на Върховния административен съд?

В този смисъл е и предложението от предходното заседание да се запита Общото събрание на Върховния административен съд дали ще направи такова предложение, т.е. тук чрез тази еманация на съдийско самоуправление, за което стана дума, следваше да се прецени дали Георги Чолаков е загубил

доверието у своите колеги и ако е така, те да ни предлагат нов председател, който да изпълнява тази функция на неговото място.

Това беше смисълът на изпращането на предложението до Върховния административен съд и никъде в конкретния случай няма противоречие с това, което следва да се обсъди днес по същество.-

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожа Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, аз действително не мога да се ориентирам на какъв етап от обсъждането сме ние изобщо.

Тук тепърва се поставя въпросът дали сме компетентни. Хайде, отговорът е, че сме компетентни. Имаше решението на СЕС от 30.04.2025 г. не ни касае. Аз мисля, че с решението на СЕС от 30.04. пак сме компетентни, защото изрично предвидено в закона е, че след изтичане на 6 месеца и.ф. административния ръководител на ВАС в нашия случай трябва да бъде сменен. Разбира се, че той може да бъде сменен единствено от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, т.е. самият закон имплицитно включва признание на наша компетентност по този въпрос.

Отделно в един момент, най-неочаквано за мен (съвсем откровено говоря) се поставя въпросът да обсъждаме тепърва дали в случая е приложима разпоредбата на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ.

Извинявайте, г-н Кояджиков, аз не виждам как Вие не установявате противоречие между това, което сте говорили на заседанието на КАК от 14.07. и това, което прочетохте почти в скоропоговорка в началото на днешното заседание при обсъждане на този въпрос! Вие съвсем ясно и категорично сте казали, че не поддържате становището, което е застъпено от Прокурорската колегия, считате, че този 6-месечен срок изтича на 21.07. и би

следвало Съдийската колегия и Прокурорската колегия да се произнесат дали ще определят нов председател, в нашия случай нов председател на ВАС. Аз не знам как може да се тълкуват тези Ваши думи?! В резултат на което на заседанието на КАК, на което аз присъствах (както на това заседание, така и на вчерашното заседание), но на това заседание на КАК изобщо не се наложи да се обсъжда въпросът за приложимостта на разпоредба. Прие се, че всъщност ние вървим към спазване, към изпълнение на разпоредбата и тръгнахме да обсъждаме начина, по който трябва да бъде определен новият и.ф. административен ръководител. И там становищата бяха две, както аз докладвах на заседанието на Съдийската колегия, проведено на следващия ден, а именно на 15.07.2025 г., а докладвах аз, защото непосредствено преди тази точка Вие си тръгнахте (сигурно сте имали специални съображения за това), на 15.07. аз докладвах точката така, както тя е била обсъждана и гласувана на Комисията по атестирането и конкурсите. Никой не повдигна въпроса дали сме компетентни, никой не повдигна въпроса дали разпоредбата на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ е приложима. Споровете бяха единствено по отношение на това каква процедура да следваме ние за определяне на следващия и.ф. административен ръководител и какво ще говорим тук аз действително не мога да разбера.

Колегата Марчева каза, че видиш ли тя била гласувала да отиде въпросът на Пленум, защото тя искала да провери какво мисли Пленумът по този въпрос дали те ще предложат и.ф. административен ръководител. Но, колеги, ние не се ръководим от субективните очаквания, от съображенията по целесъобразност на всеки един от нас. Ние следваме една или друга законова процедура.

И след като ние направихме запитване до Пленума на Върховния административен съд в процедурата за избор на нов и.ф. административен ръководител (дебело подчертавам), в крайна сметка получихме решение, което на практика оставя без разглеждане и отклонява нашето искане, защото, както и тогава застъпвах становище, Пленумът реши, че не са компетентни по този въпрос и това абсолютно се потвърждава от разпоредбата на чл. 119 от ЗСВ, където изрично, императивно са посочени правомощията и компетентностите на Пленума. Така или иначе тогава мнозинството надделя, както обикновено се случва, не се слушат аргументи, изпрати се въпросът до Пленума на Върховния административен съд и резултатът, който получихме, е този.

Оттук нататък по мое виждане ние трябва да продължим процедурата за избора на нов и.ф. административен ръководител и отиваме към обсъждане на въпроса как да стане това. Изобщо не стои въпросът ние тепърва да обсъждаме дали се прилага чл. 173, ал. 15 от ЗСВ или не се прилага, защото обсъждането на този въпрос е преклудирано с нашето решение да отправим предложение до Пленума на Висшия съдебен съвет той да се събере и да посочи следващия и.ф. административен ръководител. И абсолютно намирам като извращаване на фактите, на фактите, които ние сме създали и в които ние сме участвали, от това, което чувам тук.

Така че това, което ние сме обсъждали вчера на заседанието на КАК е било точно в този смисъл. Ето, тук Ви е качен един почти подробен запис, не е стенографски, но е достатъчно подробен и отразява изразените становища – никой не се е занимавал в КАК да обсъжда приложението на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ, да връщаме дебата в тази начална фаза. Моето предложение

беше да се включи като точка в дневния ред продължаването на процедурата. По някаква причина до решение не се стигна.

Не виждам нито правна логика и за мен е липса на всякаква коректност дебатът да се връща отново на обсъждане на въпроса приложима ли е разпоредбата на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ или не е приложима.

Що се отнася за тези пространни трактати, които се прочетоха тук за обратното действие на законовите норми, аз ще взема отношение отделно, ако се наложи, но пак обръщам внимание – колеги, дайте да си продължим процедурата, но дотам, докъдето сме стигнали и давайте предложения в тази посока как да постъпим оттук нататък?

Практиката Ви е ясна! Имаме и принципно решение на Съдийската колегия, и при миналото обсъждане ставаше въпрос по силата на това принципно решение и с оглед нашата практика би трябвало да отправим запитване до най-старшия заместник на административния ръководител, на председателя на Върховния административен съд и да го попитаме дали е съгласен да изпълнява функциите „председател“ на Върховния административен съд. Това трябва да решим тук! Това трябва да решим!

Ако считате, че тук не би трябвало да се съобразяваме точно с това решение, въпреки че практиката действително ни е такава и този подход е отработен, така да се каже, дайте други предложения. Но да обсъждаме ние приложимостта на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ, аз мисля, че е недопустимо да се занимаваме с това предвид взетите от нас решения дотук.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Колеги, чудех се как да започна изказването си. Всъщност мисля, че падна кворумът току-що, което беше очаквано, госпожо Захарова.

Жалко е, колеги, че с това обсъждане в Съдийската колегия някак си не можахме да отговорим на очакването, надеждата и вярата на обществото, че Съдийската колегия в този си състав е способна да направи прочит на закона, тълкуване на закона, което да съответства на неговия действителен смисъл и да съответства на духа на закона, защото мисля, че няма никакво съмнение по въпроса, че след решението на Съдийската колегия от 15.07.т.г., което вече неколkokратно се цитира и обсъжда, Съдийската колегия е приела, че текстът на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ следва да намери приложение по отношение на определянето на изпълняващ длъжността „председател“ на Върховния административен съд в конкретния случай, защото иначе нямаше как да се стигне до решението, което впоследствие е взето, а именно да се попита, образно казано, Пленумът на Върховния административен съд как да се процедира в този случай. И сега да обосноваваме тук как нещо друго е било казано или нещо друго е било изречено или е взето като решение не съответства на действителния смисъл както на обсъждането, така и на взетото решение. Толкова като идеята за това, което ни предстои да обсъждаме и решение, което да вземем.

Не може да не направи впечатление обстоятелството, че изложението и на двамата членове на Съдийската колегия, което вече беше направено (изключвам г-жа Керелска) по отношение приложимостта на въпросния текст от Закона за съдебната власт за конкретната ситуация, много ясно следва логиката на мотивите, която членовете на Прокурорската колегия са възприели, но това

вероятно е мое субективно и неправилно възприятие. Просто споделям, че действително ме впечатли.

Бяха изложени релевантните факти. Аз бих добавила към тях и други. Безспорно е обаче, че към настоящия момент изпълняващ длъжността „председател“ на Върховния административен съд съгласно решението на Съдийската колегия от 12.11.м.г. се счита, повтарям формално, че е г-н Георги Чолаков. Той е определен с това решение на Съдийската колегия за изпълняващ функциите „председател“ на Върховния административен съд. Ще оставя настрана обстоятелството, че към онзи момент беше недопустимо определянето на досегашния председател на Върховния административен съд, чийто мандат изтичаше за изпълняващ функциите „председател“ на същия съд след изтичането на мандата най-малкото поради двете решения на Конституционния съд, които тук също бяха цитирани, и поради, разбира се, произтичащото и от Конституцията, и от Закона за съдебната власт разбиране за същността на мандата и за еднократността на мандата на тримата висши ръководители на органите на съдебна власт, сред които е и председателя на Върховния административен съд.

Текстът от Закона за съдебната власт като предложение, което беше цитирано от член на Съдийската колегия преди малко и който не е бил възприет от законодателя, а именно да се ограничи възможността лицето, чийто мандат е изтекъл да продължи да изпълнява тази длъжност има отношение именно да се ограничи възможността лицето, чийто мандат е изтекъл да продължи да изпълнява тази длъжност, има отношение именно към това обстоятелство, дали е можело г-н Георги Чолаков да бъде определен за изпълняващ длъжността „председател“ на Върховния

административен съд? Към момента на влизане в сила на текста на чл. 173, ал. 5 от ЗСВ, изобщо към обсъждане по-скоро на измененията и допълненията в Закона за съдебната власт, за които стана преди малко въпрос, фактът на определянето на г-н Георги Чолаков вече е бил осъществен, било е налице, така че очевидно неприемането на това предложение няма никакво отношение както към конкретния случай, така и към нашето обсъждане. Аз приемам това като някакъв аргумент, който е неотносим за конкретния случай.

В този смисъл към 21.01.т.г. се прие нов текст – това е текстът на алинея 15, на чл. 173 от Закона за съдебната власт. Още веднъж ще прочета неговото съдържание, макар че това вече беше направено. Текстът е кратък, защото ще се наложи и аз да анализирам неговото съдържание:

„При предсрочно прекратяване или изтичане на мандата на главния прокурор, председателя на Върховния касационен съд или председателя на Върховния административен съд се определя временно изпълняващ съответните функции, при спазване на следното условие: едно и също лице няма право да изпълнява съответните функции за срок, по-дълъг от 6 месеца, без значение дали е имало прекъсвания в изпълнението на функциите.“

Край на цитата на съдържанието на алинея 15, на чл. 173 от Закона за съдебната власт.Както вече се спомена, този текст влезе в сила на датата на обнародването, а именно 21.01.2025 г. и шестмесечния срок, за който говори текстът, изтече на 21.07.т.г.

Първо, следва да се обърне внимание на обстоятелството, че с този текст за първи път се регламентира поначало възможността за определяне на временно изпълняващ

длъжността при изтичане на мандата и при предсрочно прекратяване, защото ние и при взимане на решението през м. ноември м.г. обсъждахме възможността дали изобщо тази хипотеза на алинея 4, на чл. 173 от ЗСВ следва да намери приложение в конкретния случай. Така че ако трябва да анализираме цялото съдържание на алинея 15, би следвало да обърнем внимание и на това обстоятелство.

Безспорно е също така, че определянето на временно изпълняващ на съответната длъжност е лимитирано с шестмесечен срок, при това е посочено, че този шестмесечен срок важи независимо от обстоятелството дали има прекъсване в изпълнение на функциите или няма.

Доколкото се касае и тук беше изтъкнато и от двамата колеги, които говориха по този въпрос, за това, че ставало въпрос за влязъл в сила административен акт, за това, че не бил обжалван пред съда и че той видите ли не можел да се променя, бих искала да кажа няколко думи. (Прекъсната.) Моля?

Госпожо Захарова, дали може да повторите Вашия апел да не бъдем прекъсвани докато говорим, защото пречи, както на всички вече стана ясно?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Отново много Ви моля да не прекъсваме изказванията на колегите! Всеки ще има възможност да вземе отношение.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Моля за микрофон!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, извинявайте, колеги! Казах, че многократно сме взимали решения в Съдийската колегия за определяне на временно изпълняващ съответната длъжност „административен ръководител“ на съд, поради това че съответните

процедури не са приключвали в срок или поради това че някой е давал оставка и други съображения.

Въпросът за обжалваемостта на този акт между другото, мисля, че един-единствен път беше поставен на вниманието на Върховния административен съд, но по-важното е друго – ние никога не сме обсъждали въпроса и не сме имали колебание по въпроса дали можем с последващо наше решение да определим друг изпълняващ длъжността и между другото сме го правили също така нееднократно, изключително по предложение на членове на Съдийската колегия с твърдения за несправяне със съответните задачи на определения от нас изпълняващ длъжността. Тогава въпросът дали се е касало за влязъл в сила административен акт, който може да бъде отменян или изменян, никога не е стоял. Това само като обща ситуация на нашата досегашна практика.

Очевидно е, че определянето за изпълняващ длъжността поначало е решение на кадровия орган, в случая на Съдийската колегия, което има за цел да обезпечи функционирането на съответния орган на съдебна власт и това е временно. Тук ще кажа само едно изречение. Именно поради временния характер на това решение и поради необходимостта да бъде обезпечено функционирането на съответния орган на съдебна власт, аз считам, че не съществува иначе обосноваваното и възприемано от мен ограничение на нашите правомощия да избираме административни ръководители на съдилища. В случая не става въпрос за избор на административен ръководител, а за определяне на временно изпълняващ на съответната длъжност, което е същото като да изпълнява функциите. Става въпрос за един и същи израз за определяне на един институт, дори не става въпрос за заемане на длъжност конкретна, нито за израстване в длъжност. И поради това

че става въпрос за временно изпълнение на длъжността, ние не следваме процедурата, която иначе е регламентирана за избор на административен ръководител. Все поради същото съображение ние използваме израза „избор“ на временно изпълняващ длъжността „ръководител“ на съд, и закона, и ние в своите изказвания и демонстрации използваме израза „определяне“ или „назначаване“ на временно изпълняващ длъжността.

В този смисъл обстоятелството дали се касае за влязъл в сила административен акт, дали този акт може да бъде изменян или отменян от кадровия орган – Съдийската колегия, дали е бил обжалван от някого пред съда, изобщо не е релевантен за нашето обсъждане въпрос.

Също така ще отворя една скоба. Съгласно практиката на Върховния административен съд в тази ситуация трудно изобщо би била възприета идеята за наличие на правен интерес и някой правен субект да обжалва подобно решение. Вероятно си спомняте всички произнасянето на Върховния административен съд по оспорването от тогавашния министър на правосъдието на решението на Прокурорската колегия, с което г-н Сарафов беше определен за изпълняващ длъжността „главен прокурор“. Само да довърша изречението си. Вероятно нямаме кворум. Само да довърша това, което започнах да казвам. Тогава с определение на Върховния административен съд оспорването (по своето съдържание представляващо жалба от министъра на правосъдието) беше оставено без разглеждане по съображения за липса на правен интерес.

Така че днес да излагаме аргументи, че не било обжалвано това решение, с което г-н Чолаков е определен за временно изпълняващ длъжността „председател“ на съда като

аргумент, който да оборва изобщо възможността ние да обсъждаме въпроса за определяне на друг изпълняващ длъжността е напълно неотносим по мое виждане. Дали се събрахме осем човека?

Известно е като тълкуване на нормата на алинея 15, на чл. 173 от ЗСВ. Известно е също така, че преди приемането на тази алинея не съществуваше правна норма, която да регламентираше ограничение в срока за изпълняващ длъжността ръководител на административен орган на съдебна власт. Разпоредбата обаче, както вече стана ясно, касае само тримата висши ръководители на органи на съдебна власт – главен прокурор и двамата председатели на Върховния административен и Върховния касационен съд.

Поради това аз не мога да възприема тезата, че в случая става въпрос първо, за уреждане на материалноправна предпоставка за заемане на длъжността, и второ, за ретроактивно или обратно действие на правната норма.

Ограничаването на изпълнението на определени функции за срок от време поначало не представлява материалноправно изискване. То е ограничение във времето – същото като със заемането на определена длъжност с мандат, макар и в конкретния случай регламентирано за временното изпълнение на съответна длъжност.

На следващо място, поради това че не става въпрос за материалноправно изискване, поставянето на въпроса за ретроактивното действие по мое виждане е неправилно. Не е съществувало ограничение във времето, заради това няма преуреждане на този въпрос. Ограничението във времето за заемане временно на длъжността ръководител на Върховния административен съд (за него говорим в момента) е станало за първи път с текста на ал. 15 на чл. 173 от ЗСВ. Мисля, че в

конкретния случай е налице класически пример на т.нар. несъщинско действие на правните норми, което, както тук вече беше посочено, обърнато внимание, включително и на решение на Конституционния съд, е не просто допустимо, а то е широкоприложимо, защото на определен факт вече възникнал се придава различно приложение, действие за в бъдеще, преурежда се за в бъдеще, поради което (повтарям) в конкретния не е ставало въпрос за обратно действие на правната норма, която да е забранена по силата на закона – чл. 14, ал. 1, ако не бъркам, на Закона за нормативните актове.

Аз имам малко по-различно виждане относно това какво всъщност установява нормата на ал. 15, чл. 173 от ЗСВ. Ако приемем, че ние, имам предвид Съдийската колегия, сме кадровият орган, който трябва да взима това решение (отварям тук също скоба за моето виждане, което нямам основание да променя, че Пленумът трябваше да взима тези решения, затварям скобата и приключвам с този дебат). Ние заседаваме в момента във формат Съдийска колегия и ние взехме решението за определянето на г-н Чолаков за изпълняващ длъжността.

Та според мен алинея 15 на чл. 173 от Закона за съдебната власт има публичноправен характер и тя създава задължение за публичния орган, какъвто е Съдийската колегия, да определи нов изпълняващ функциите „председател“ на Върховния административен съд след изтичане на шестмесечния срок, визиран в този текст.

Несъмнено е, че този текст е започнал от влизане в сила на нормата, т.е. от 21.01.2025 г. и е изтекъл на 21.07.т.г. Така че ние по силата на тази разпоредба сме задължени да пристъпим към определяне на друг, различен от г-н Георги Чолаков, изпълняващ

длъжността или изпълняващ функциите, което е същото, „председател“ на Върховния административен съд. Това е наше задължение и това задължение между другото, Съдийската колегия има към дата 21.07.т.г.

Въпросът с качествата или начина, по който е изпълнявал длъжността г-н Георги Чолаков както в рамките на редовния си мандат, така и в рамките на продължения мандат с определянето му за изпълняващ длъжността изобщо не е въпрос, който подлежи на обсъждане.

И бих искала да Ви занимая с един въпрос, който някак си оставаме настрани и който убягна от нашето внимание. По силата на решението на Съдийската колегия от 15.07.т.г. въпросът за това дали или кой да бъде определен за временно изпълняващ функциите „председател“ на Върховния административен съд е отнесен към Пленума на Върховния административен съд. На заседанието на 25.09.т.г. Пленумът на Върховния административен съд е имал пред себе си и аз съм убедена, че Вие също знаете това обстоятелство, три възможни решения.

Първият вариант от тези решения, който между другото е първоначално внесения проект на решение, е идентичен на този, който днес се представи на нашето внимание от г-н Кояджиков. Той съответства както на смисъла, така и на логиката, която е следвана в решението на Прокурорската колегия до степен почти на дословност. Това решение на Пленума на Върховния административен съд, което (повтарям) е първото предложено решение, не е възприето от съдиите от Върховния административен съд. Така че според мен позоваването на това тълкуване, което да са дали съдиите, е напълно неоснователно. Вярно е според мен тъкмо обратното. С решението, което са взели членовете на

Пленума на Върховния административен съд, те са казали: “Вие имате правомощието, което включва и право, и задължение да определите нов изпълняващ длъжността „председател“ на Върховния съд“, защото в първото от предложените решения всъщност се е съдържало решението, което днес ни се предлага от г-н Кояджиков, а именно, че разпоредбата на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ не намира приложение в конкретния случай и че съдът си има временно изпълняващ длъжността „председател“, който бил назначен за такъв с влязъл в сила административен акт – решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет. Това решение обаче не е прието от съдиите във Върховния административен съд. Не е прието, разбира се, и второто направено предложение, а именно да се посочи конкретен кандидат.

Съвсем правилно по мое виждане, далеч съм от мисълта да анализирам дали правилно или неправилно са взели решение съдиите от Върховния административен съд, но все пак ще го кажа, в съответствие със закона (по мое виждане) съдиите са казали, че този въпрос не е от компетентността на Пленума на Върховния административен съд и са върнали този въпрос за решаване от Съдийската колегия.

И още няколко съображения. Ние никога не сме взимали изрично решение откриване на процедура за избор на временно изпълняващ длъжността „председател“ на съд. Никога не сме взимали такова решение. Така че сега за конкретния случай да се поставя въпроса (г-н Кояджиков го постави) дали имаме правомощие да откриваме такава процедура или да започваме такава процедура, не съответства както на идеята на закона, регламентираща нашето правомощие да го правим по принцип, а и

за конкретния случай, така и на нашата досегашна, дългогодишна практика.

И мисля с това, без да искам да следвам логиката на г-н Кояджиков, аз дадох моето тълкуване или моите отговори на въпросите, които той постави.

В обобщение. По мое виждане няма никакво съмнение, че чл. 173, ал. 15 от ЗСВ не просто следва да намери приложение в конкретния случай, а именно в хипотезата за определяне на нов изпълняващ длъжността „председател“ на Върховния административен съд, а смисълът, идеята, замисълът на този текст беше свързан именно с ограничаване във времето на изпълняването на длъжността от председателя на Върховния административен съд, който към момента на приемане на нормата беше определен за такъв с решение на Съдийската колегия (не виждам защо трябва да се ограничаваме да го казваме), така и на временното изпълняване на длъжността от г-н Сарафов, който към онзи момент, вече от година и половина, беше определен и продължаваше да изпълнява длъжността „главен прокурор“.

И понеже тук се отвори въпросът за предложенията за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, които били внесени през декември още миналата година, и аз ще обърна внимание на едно обстоятелство. Имаше в един от проектите текст, който задължаваше кадровият орган да избере нов изпълняващ длъжността при зачитане на досега изтеклия период от време, през който съответните лица са изпълнявали длъжността, което означаваше г-н Сарафов към 21.01. да преустанови да изпълнява тази длъжност, а по отношение на г-н Чолаков да бъдат зачетени тези два месеца от 22.11.м.г., през които той вече е изпълнявал тази длъжност. Този текст не беше приет. Между другото, защо го

казвам? Това би представлявало обратно действие на нормата. Този текст обаче не беше приет. Ние сме в хипотезата на сегашния текст на Закона за съдебната власт.

И колеги, аз не помня дали г-жа Керелска направи такова предложение, но правя предложение в съответствие с нашата практика ние да отправим запитване до двамата по мое виждане или до най-старшия от заместник-председателите на Върховния административен съд дали са съгласни да заемат временно длъжността „председател“ на ВАС. (говорят без микрофон) Не съм довършила изказването си, госпожо Захарова.

Две изречения още по отношение на предложението за отправяне на искане за автентично тълкуване от Народното събрание. Между другото, това е способ за тълкуване на правните норми, който в конкретния случай, особено в конкретния случай би ни дал най-точния отговор. И аз даже се чудя защо не беше инициентирано досега такова тълкуване. Казвам досега, защото още през юли и Прокурорската колегия по мое виждане, и Съдийската колегия дължаха приложение на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ. Защото дебатите по повод приемането на тази алинея 15 се осъществиха в рамките на тази легислатура, това Народно събрание в сегашния си персонален състав. Пълните стенографски протоколи както от Народното събрание, така и от заседанията на Правната комисия са налице и те могат да бъдат прочетени. Можем и ние да ги анализираме, но най-добре е това да бъде направено от самото Народно събрание.

Въпросът обаче многократно аз съм поставяла тук, искания и предложения съм правила за автентично тълкуване, ние мисля, че два пъти, нали г-жо Пашкунова, сме сезирали Народното събрание с такива искания, като първият път мисля, че беше през

далечната 2017 или 2018 г., нямаме отговор до настоящия момент, и на подобни мои предложения непрекъснато се прави възражение, че няма смисъл от подобно искане.

Ние обаче сме органът, който отговаря за приложението по мое виждане на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ, защото ние сме кадровият орган, органът, който определя временно изпълняващи длъжността административни ръководители на съдилища, а според тълкуването, което е направено включително в решението от 12.11.м.г. този орган е Съдийската колегия, а не Пленумът (въпреки моите възражения в този смисъл), така че ние дължим тълкуване на тази норма и процедиране (повтарям) съобразно нейния действителен смисъл и духа на закона.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Понеже колегата Дишева реферира към моето изказване, и аз имам право на отговор, защото ми се струва, не ми се струва, а твърдя, че начинът, по който тя интерпретира моето изказване, то е абсолютно невярно и поради тази причина аз взимам думата.

Първо само да отворя една скоба. Аз приветствам това, че колегата Дишева реши да се включи в дебата по същество по тази точка, въпреки принципното си становище за това, че този Съвет кадровите назначения в това число избори на административни ръководители и на изпълняващи функции засягат независимостта и ние не следва след решението на СЕС да го правим. Приветствам тази еволюция, защото аз споделям това мнение.

По отношение на това, което съм казала в заседанието през м. юли. Колеги, има пълния стенографски протокол, моето изказване е много кратко и аз само ще го възпроизведа.

„Понеже ситуацията, в която сме, хипотезата, която разглеждаме, за мен няма еднозначно правно решение. С оглед на това, че няма правила, по които можем да изберем в тази ситуация, т.е. тази хипотеза е спорно от правна страна доколко може по аналогия да прилагаме правилата за останалите административните ръководители в съдебната система, изхождаме от текста на чл. 129, ал. 3 от Конституцията, от който е видно, че конституционният законодател е направил изрично разграничение в статута по отношение на лицата по алинея 2, както ги е нарекъл, изрично ги е обозначил - тримата големи и останалите административни ръководители.

В тази връзка и доколкото общият принцип, който се прокарва в целия Закона за съдебната власт след реформата през 2015-2016 г. ми се струва, че принципът на съдийското самоуправление обуславя ние да попитаме съдиите във ВАС за тяхното становище по отношение на приложението на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ и евентуално за издигане от тяхна страна на кандидат за изпълняващ функциите „председател“ на Върховния административен съд.“

В тази връзка съм заключила, моето предложение или по-скоро съгласие по отношение на това, което е предложил колегата Кояджиков.

Продължавам да поддържам това си становище и то по никакъв начин не само, че не противоречи, днешното ми становище е продължение на това, което съм изразила.

Отново ще повторя. За мен и тогава към онзи момент разпоредбата на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ създаваше възможност за дискусийно приложение, т.е. не говоря само за граматическото тълкуване, което направи Прокурорската колегия и което мога да

кажа, че с оглед на граматическия анализ на текста, излиза, че дори тази несъщинска ретроактивност, която се обосновава, има известен проблем. Защо? Защото има Решение № 10/2011 г. по к.д. № 6/2011 г., според което правилото за неретроактивност на правните норми трябва да се прилага във всички случаи, когато се цели с новите правни норми да се засягат права или да се създават задължения за минало време. В този случай правата, придобити от определения от нас изпълняващ функциите „административен ръководител“ на Върховния административен съд биха били засегнати. Член 14, ал. 3 от ЗНА не допуска ретроактивни действия, ако чрез него се създават нови или по-тежки санкции. Но пак казвам – този въпрос е правен, силно дискуссионен, видно е от самата правна теория.

Поради тази причина, така да се каже, при аргументът, който повлия за моето крайно мнение не е това, не е този тип тълкуване. В тези случаи се прави комбинация от средства за тълкуване, когато не е ясно каква е волята на законодателя. Пак казвам, така написана нормата наистина създава неяснота. В тази връзка изследвах как е било внесено предложението за изменение на Закона за съдебната власт и благодаря на колегата Дишева, която потвърди всъщност това, което казвам и аз, че е имало друга норма, предложение за друга норма, която да урежда заварените случаи на председателя, на и.ф. председателя на ВАС, който е с изтекъл мандат.

Така че очевидно законодателят не е имал предвид заварения случай на и.ф. председател на Върховния административен съд, който е определен през ноември 2024 г., защото по отношение на него е имал предвид съвсем друга норма като предложение, а тя е въобще да го елиминира като възможен

кандидат и възможен титуляр на длъжността и.ф. председател на Върховния административен съд.

Затова моето лично мнение е, че следвайки това логическо тълкуване - *ratio legis* и *ocasio legis*, защото поводът очевидно за това изменение на закона е именно изтичането на мандата на председател на ВАС, показва, че законодателят е имал различни разрешения и в крайна сметка нормата на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ – тя изначално не е обхващала хипотезата на този заварен случай.

Понеже сме в изключително деликатна ситуация, аз разбирам желанието и за автоцензура, защото общественият натиск е изключително голям. Няма да крия, че за мен също би било много по-лесно да си затворя очите за това тълкуване на закона и просто да кажем „Да, дайте да открием нова процедура.“, но аз като съдия считам, че ние трябва да отстояваме, защото нали това е принципът върховенството на закона, може да не е популярно, но то е факт. Много жалко, че за този период, когато от м. юли и особено, когато станаха обществено известни обсъжданията в Прокурорската колегия и все пак се постави въпроса за това обратно действие и т.н., досега Народното събрание не реагира по никакъв начин, за да коригира този пропуск. Защото за мен е пропуск очевидно, но той е факт, той е налице и няма как да си затваряме очите за него.

По отношение на това дали е влязло в сила решението за избора на г-н Чолаков, това няма никакво значение. Искях само да кажа, защото неправилно съм била разбрана, то по никакъв начин не е, така да се каже, определящо лично за моя краен извод и за моето становище.

По отношение на решението на Пленума на ВАС. Аз не знам какво е било обсъждането, не знам какви хипотези са били

обсъждани. Това, което ни е представено днес, то дава отговор на това, което ние сме искали. Ние сме казали „Дайте, как да приложим разпоредбата на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ според Вас“, извинете(!), диспозитивът ни е по-скоро в този смисъл - да сезираме Пленума на ВАС да направи предложение за определяне изпълняващ функциите „председател“ на ВАС. Това е нашият диспозитив. С отговора на Пленума на ВАС излиза, че те не отправят такова предложение. Аз затова се притеснявам да откажем прилагането на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ, защото ако влезем в спиралата на нежелатели, отменяме решението, с което е определен г-н Чолаков, откриваме някакви процедури и т.н., ако няма желатели, какво се случва със системата на административните съдилища? Напротив, напротив. Да, затова казах, колега Керелска, че това са съображения по целесъобразност.

Моите съображения, изцяло правни, аз ги изложих и ги поддържам.

Поддържам и предложението си за автентично тълкуване. Разбира се, ако те решат, могат и да направят, така да се каже, нова редакция на закона, за да е категорично ясна. Но според мен, волята на законодателя, на този, който е внесъл предложенията е чл. 173, ал. 15 от ЗСВ да не обхваща заварените случаи.

Това е. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Първо има думата г-жа Дишева за лично обяснение, след това г-жа Пашкунова, след това г-жа Керелска.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Взимам отново думата, за да изразя несъгласие с току-що направеното изказване по няколко пункта.

Първо, за никаква еволюция в моето разбиране по отношение на относимостта на Решението на СЕС по съединени дела С-313/2023 г., С-316/2023 г. и С-332/2023 г. не е настъпила и мисля, че го казах достатъчно ясно, макар и кратко. Първо, аз съм гласувала след обявяване на решението от 30.04.т.г. по въпросното дело неколkokратно при определяне на изпълняващ функциите „административен ръководител“ на съд, защото, казах го и днес, и ще го повторя: става въпрос за временно изпълнение на административна длъжност, което цели като резултат осигуряване на функционирането на органа на съдебна власт. Така че не става въпрос за еволюиране на моето становище. Мисля, че г-жа Марчева не присъства в тази част на нашето заседание, но аз днес, само няколко часа по-рано, изразих своите съображения по този въпрос, мисля, че съвсем ясно.

На следващо място, бих искала да обърна внимание на обстоятелството, че ние не сме поставени пред хипотезата на откриване на процедура за определяне на нов административен ръководител. Изобщо не става въпрос за процедура. Изобщо не става въпрос за избор. Поради това и не може да става въпрос за придобиване на права от г-н Чолаков с оглед определянето му за изпълняващ функциите. Не става въпрос за субективни права изобщо.

Поставянето на въпроса на тази плоскост според мен държи сметка за обстоятелството, че става въпрос за изпълнение на публични задължения както от наша страна, така и от определено физическо лице, което ние определяме за изпълняващ

функциите „ръководител“ на съда. Така че поставянето на въпроса на плоскостта на ограничаване на придобити права с приемането на нов законов текст в случая изобщо не важи.

Ние, колеги, сме длъжни да изпълним нашето задължение, което произтича от чл. 173, ал. 15 от ЗСВ и да определим нов, различен от г-н Чолаков изпълняващ длъжността „председател“ на Върховния административен съд, защото законът ни задължава да го направим.

И аз, за да не бъде неправилно разбрана или тълкувана, не считам, че нормата е неясна. Иначе споделям идеята, че е добре да се прави искане за автентични тълкуване на законови текстове, но тази не е неясна.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви! Колеги, аз искам да Ви върна към началото на днешната дискусия.

На 15.07.т.г. Съдийската колегия нямаше различия в прочита на разпоредбата на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ. Това е видно от протокола на КАК от 14.07. и от протокола на Съдийската колегия от 15.07. Затова и ние не дискутирахме дали трябва да бъде приложена разпоредбата на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ, тъй като и след доклада на г-жа Керелска беше ясно, че КАК се е консолидирала около необходимостта тази разпоредба да бъде приложена и съответно е изведено заключение, че трябва да бъде определен нов изпълняващ функциите „председател“ на ВАС.

Няма да се спирам на конституционосъобразността, на целесъобразността на тази разпоредба, тъй като това е извън нашите правомощия.

Аз продължавам да поддържам становището, което и тогава беше консолидиращо за Съдийската колегия, че

разпоредбата следва да бъде приложена въз основа на тълкуване, базирайки се на чл. 46 от ЗНА, основни постановки в теория на правото. Да, знам, че има и друг прочит, знам, че има и друга интерпретация на нормата, но така или иначе нека ние да се върнем към нашите правомощия.

Дебатът, който тогава се разви, беше само на плоскостта на двете предложения на КАК, които не бяха събрали мнозинство.

Първото беше да сезираме Пленума на Върховния административен съд, който да предложи и съответно да подкрепи нов изпълняващ длъжността „председател“ на Върховния административен съд и това предложение събра мнозинство, именно защото беше проявна форма на уважение към съдийското самоуправление и поради обстоятелството, че така процедира Върховният административен съд, когато първоначално ние определихме временно изпълняващ функциите „председател“ на съда.

Между другото, искам да призная, че една от причините да подкрепя това предложение, беше и създадените съмнения в нашата легитимност след Решението на СЕС по съединени дела С-313/2023 г., С-316/2023 г. и С-332/2023 г., и по мое мнение това щеше да бъде най-удачното предложение, решение по случая. И тук отварям скоба да кажа – и аз не знам какви са били другите варианти за решение. Чета, че нашето предложение е отклонено, т.е. Върховният административен съд е приел, че в обсега на нашата компетентност е ние да предложим изпълняващ функциите.

Второто предложение, което тогава коментирахме, беше да приложим разпоредбата на чл. 168, ал. 7 от ЗСВ и частично нашите правила за определяне на временно изпълняващ функциите при изтичане на мандата или предсрочно прекратяване на

административен ръководител, и да отправим покана по реда на старшинството до заместник-председателите на Върховния административен съд. В случая най-старшият заместник-председател е съдия Чернева.

Вече, колеги, при положение че първото наше предложение във връзка с подхода, по който да се процедира при определяне на временно изпълняващ не е уважен от Върховния административен съд и те не са излъчили свой представител, сочи на обстоятелството, че следва да подложим на гласуване второто направено тогава предложение от КАК, тъй като вчера виждам, че не е разглеждана, не е разисквана тази точка в КАК, нямаме друго предложение за решение, така че по мое мнение ние трябва да вземем решение по внесеното на 15.07. предложение на КАК в двата му варианта.

Първият очевидно не е получил разрешение в посоката, в която ние сме считали, че е удачна с оглед ситуацията към момента, поради което по мое мнение ние трябва да преминем към вземане на решение по второто внесено предложение, което е направила КАК.

Това е моето становище.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз имам един въпрос към колегата Пашкунова, защото пълният стенографски протокол от заседанието ни през месец юли е качен, аз го прегледах. На практика не видях изказване и обединяване около становище, че следва да прилагаме чл. 173, ал. 15. Изрично подчертавам, защото този въпрос се поставя едва ли не че има промяна на позиции. Не, няма промяна на позиции. Ние всъщност сме гласували едно предложение на колегата Кояджиков от КАК. Аз обясних за себе си защо съм

гласувала за него. Не защото чл. 173, ал. 15 според мен трябва да се прилага и тогава имах това мнение, и съм го изразила, но и пак казвам, защото трябваше да се даде възможност на Народното събрание да поправи този пропуск, да го допълни. Но категорично в Съдийската колегия не е имало обсъждане за това, че е приложим чл. 173, ал. 15 от ЗСВ. Затова много моля, но това не е коректно и аз бих искала да ми кажете къде в протокола е видно, че такова становище е взето от Съдийската колегия.

Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Госпожо Марчева, Вие, когато решавате някакво дело и трябва да приложите закона, ще имате ли преди това решение, че трябва да приложите еди-кой си закон в еди-кой си текст? Защото това, което искате от нас с доста голямо закъснение, е точно това. (Реплика на Даниела Марчева без микрофон, не се чува.) Много Ви моля, не ме прекъсвайте и Вие! Ние сме административен орган, трябва да взимаме някакво решение. Не е нужно преди това да взимаме решение дали да приложим нормата, по повод на която взимаме решение. Нали ме разбирате? Това едно.

Второ, нямаше никакво съмнение, че нашето становище е такова. Съжалявам много! И хайде да не си четем сега протоколи, въпреки че ги четохме достатъчно - какво е казал господин Кояджиков на заседанието на КАК. Аз мисля, че и госпожа Захарова го прочете, и аз го прочетох в съществената част. То е ясно какво е казано, ясно е какво е подкрепено от КАК тогава, ясно е какво сме предложили като варианти за решение на Съдийската колегия.

Аз не мога да разбера защо тогава не направихте тези напоителни възражения и обяснения относно приложимостта на чл.

173, ал. 15. Защо не ги направихте? Някой да не Ви е позволявал, да Ви е забранявал, да Ви е взимал думата? Няма такова нещо! Защо не повдигнахте този въпрос тогава? Въпреки че, пак Ви казвам, според мен не е нужно преди да се вземе някакво решение, независимо дали то е от областта на административното правораздаване или административната дейност на един орган като нас, първо да се взема решение дали да се приложи определен закон. Напротив, взема се решение по закона - то е в едната или в другата посока. Мисля, че ясно се изразявам и всички разбирате за какво става въпрос. Какви са тези обсъждания дали е приложим текстът на чл. 173, ал. 15? И действително за мен е голяма изненада и пример за изключителна некоректност на този етап нещата да се представят по този начин.

Сега Вие изложихте съображения на какъв обществен натиск сме подложени, как Вие смело заставате на амбразурата и отстоявате едно становище... (Намесва се Даниела Марчева, без включен микрофон: Може ли...?) Не лични нападки, но това е свързано с това, което каза. (Шум в залата, говорят всички.) Извинявайте, действително е абсурдно. Да, извинявам се за емоцията! Но действително абсурдно е това, което се разиграва. Не знам дали си давате сметка.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Марчева, тъй като бяха към Вас насочени част от изказванията, Ви предоставям възможност да вземете думата. След това ще обявя почивка.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря!

Колега Керелска, аз не знам за кой път трябва да го повторя. Моите изказвания, т.е. то е едно, през м. юли по никакъв начин не е съдържало тълкуване на нормата на чл. 173, ал. 15. Няма как да ми забраните да правя тълкуване и изказване по

начина, по който аз мисля. Защото нямаме наложена цензура в Съдийската колегия. Това, че тогава съм гласувала за това решение, пак казвам, по никакъв начин не противоречи на становището, което заемам днес. Обясних няколко пъти днес защо съм гласувала по този начин и не смятам, че той е в конфликт с моето разбиране за чл. 173, ал. 15. Затова мисля, че е доста некоректно от Вас да тълкувате и да се опитвате да преиначавате моето изказване.

Предлагам Ви, колеги, нека да не влизаме в..., защото дебатът се обърна в това кой какво е имал предвид и т.н. Стоя категорично зад решението и зад гласуването, което съм направила през юли месец, стоя и сега зад думите си. Считам, че не е имало дебат тогава по приложението на закона и... (Реплика без микрофон, не се чува.) Не че не е имало нужда. Дебатът в КАК не може да замества дебата в Съдийска колегия. Аз не съм член на КАК и не съм участвала там в дебатите, нито в обсъжданията. Затова моето разбиране и тогава - през юли месец беше, че има проблем с тази норма и трябва да се даде възможност на Народното събрание да я отстрани, защото несъмнено или трябва да я разтълкуват, или трябва да я редактират по някакъв начин. Това беше замисълът, който вложих в решението си да подкрепя това предложение, и междувременно да установим какви са нагласите на съдиите във ВАС - дали са склонни да се кандидатира в една такава процедура. Аз нямам представа какво са разисквали там. За мен е важно това, което са написали. Но категорично не считам, че Съдийската колегия е взела решение през юли месец за чл. 173, ал. 15.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Обявявам почивка - 15 минути.

(след почивката)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Продължаваме заседанието на Съдийската колегия.

От проведената досега дискусия към настоящия момент са се формирали две предложения - на г-жа Керелска и на госпожа Дишева, за отправяне на запитване на най-старшия съдия във Върховния административен съд за съгласие за определянето ѝ (в случая се касае за г-жа Мариника Чернева) за изпълняващ функциите „председател“ на Върховния административен съд.

Също така предложението на госпожа Марчева за изпращане на писмо до Народното събрание с искане за автентично изясняване на волята на законодателя при приемане на нормата на чл. 173, ал. 15.

Други предложения, становища, мнения, изказвания има ли?

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колега Захарова, може ли?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, г-жо Имова! Имате думата.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, аз ще се върна на нашите правомощия като кадрови орган, от който се очаква взимане на конституционносъобразно решение, съответстващо на духа и буквата на закона, който ние сме длъжни да приложим.

Какво в случая прави впечатление, очевидно за това се говори? Имаме две становища по отношение на тълкуването на влязлата в сила норма на чл. 173, ал. 15. Едното тълкуване е, че тя действа занапред, т.е. юридическите факти на предсрочно прекратяване на мандат на някой от „тримата големи“, както и на

изтичане на такъв на някой от „тримата големи“, според това тълкуване следва да настъпят след влизане в сила на нормата. Това е тълкуването, което се предлага от колегите, които считат, че тя действа занапред, използвайки и граматическото, и логическото буквално тълкуване на смисъла на текста, а именно - фактическият състав на текста се състои от отглаголни съществителни - „прекратяване“ и „изтичане“, които определят едно предстоящо поведение на правните субекти в условията на изтичане или прекратяване на мандат.

Другото становище, което заемат и уважаемите колеги от ВКС, е, че нормата фактически, тя е материалноправна, преурежда правните последици на вече възникнали юридически факти преди влизането ѝ в сила, но преурежда правните последици по такъв начин, че в случая да се ограничи едната от правните последици, която е настъпила вече преди действието на нормата, а именно срокът, който е определен на изпълняващите функции. Съгласно нашата практика досега този срок тече до избор на титуляр на съответната длъжност, на някой от „тримата големи“.

В тази връзка обаче, тъй като липсва преходна и заключителна разпоредба, каквото е правилото, т.е. заключителна разпоредба, която може да предвиди обратно действие на новата правна регламентация, именно нормата на чл. 173, ал. 15, тъй като липсва такава изрична заключителна разпоредба в ЗИД на ЗСВ („Държавен вестник“, бр. 6/21.01.2025 г.), се приема, че това преуреждане на последиците, които са възникнали от правоотношението, в случая при изтекъл мандат на г-н Чолаков - като пример го давам, въпреки че би трябвало абстрактно да разсъждаваме, както и при изпълнение на функциите на предсрочно прекратен мандат. Счита се от това тълкуване, че възниква

несъщинска ретроактивност, т.е. която не е изрично предвидена в закона, но тя съществува с оглед на института на преуреждане на вече съществуващи правоотношения. Това преуреждане се отнася само за срока на съответните мандати..., встъпване като изпълняващ функциите при условията на предсрочно прекратяване на мандат, както и при изтичане на мандат.

Добре, но аз ще цитирам решение на Конституционния съд № 5/2017 г. по конституционно дело № 12/2016 г., цитирано от колегите от ВКС, с което те обосновават несъщинското ретроактивно правно действие на новата правна норма - на ал. 15 на цитирания текст. Но Конституционният съд в това решение казва и нещо друго, на което трябва да се обърне внимание: *„Конституционният съд счита, че несъщинската ретроактивност, когато възникнали в миналото правоотношения продължават да се осъществяват, отива извън границите на конституционно допустимото само тогава, когато този избор на законодателя е неподходящ или не е необходим за постигане на целите на промяната, или ако интересът на засегнатите субекти има тежест, по-голяма от тази на основанията на законодателя да извърши промените...”,* каквото в конкретния случай по конкретното конституционно дело Конституционният съд разсъждава, че няма такава нетърпимост във връзка с промени в Закона за енергетиката. Но този съществен нюанс в действието на несъщинската ретроактивност следва да се отнесе към нашия случай.

В случая ще си позволя да коментирам, въпреки че не е редно Съдийската колегия да коментира взети решения от Прокурорската колегия, но все пак ще кажа, че решението на Прокурорската колегия по тълкуването на закона е именно в духа на

това конституционно ограничение, а именно, че същинската ретроактивност на нормата, когато пререгулира последиците от вече възникнало правоотношение за в бъдеще, трябва да бъде защитима само с оглед висок обществен интерес, с оглед преодоляване на проблемите в един орган, какъвто ще бъде този, при който липсва титуляр на длъжността (в случая главен прокурор или председател на Върховен административен съд или Върховен касационен съд). В случаите, когато липсва такъв, тогава въпросът с упражняване на правомощията следва да се реши по начин, който да не създава сътресение в системата, да не я оставя без необходимата правна сигурност, да не я оставя без необходимата защита и гарантирането на опазването на законните права и интереси на правните субекти - на гражданите, физически, юридически лица и държавата. Защото тази дейност на тези държавни органи - главен прокурор, председател на Върховния касационен съд или на Върховния административен съд, в най-висока степен е концентрирана в задължението да създаде една предвидима, неизразена, с оглед персонализиране на конкретната личност, а една обективна организация, която да изпълнява функционалния принцип на всяка правна система, а тя е защитата, гарантирането и опазването на законните права и интереси на гражданите и другите субекти.

И ще взема пример по отношение на правния статут на изпълняващия функциите „главен прокурор“. В случая правното положение на господин Сарафов не е еднозначно с правното положение на г-н Чолаков. Господин Чолаков е съдия, председател на Върховния административен съд, който е в положение сега на изтекъл 7-годишен мандат и продължен мандат почти в рамките на една година при условията на изпълняващ функциите. За разлика

обаче от него, г-н Сарафов не е бил на подобна длъжност - главен прокурор, но от друга страна, господин Сарафов по силата на чл. 150, ал. 1 от Закона за съдебната власт е и ex lege заместник на главния прокурор по разследването. Винаги, когато е отсъствал титулярят главен прокурор, г-н Сарафов го е замествал и това е една специална норма, която определя неговия статут. Затова, ако се приеме едно несъщинско ретроактивно действие поне по отношение на изпълнението на една такава длъжност и се ограничи това само в рамките на редуциране на срока на това изпълнение за 6 месеца, то функционирането на този орган би било поставено в хаос и в невъзможност да се осигури стабилитет на управлението на органа, защото с последната законодателна промяна главният прокурор има двама заместници. Ако всеки от тях, при съгласие, в рамките на до 6 месеца поема или бъде определен да заема тази длъжност - по логиката на колегите, които считат, че има ретроактивно действие нормата на ал. 15, тогава би се получило, би се очаквало да има един дестабилитет и непоследователност в управлението на единната и по смисъла на Конституцията и закона йерархична структура на прокуратурата.

Казвам всичко това, за да обоснова, че несъщинското ретроактивно действие на закона - така, както го тълкува едната група от колегите съдии, в случая би довело до дестабилизация и хаос на системата. И поради това следва да се приеме, че такава несъщинска ретроактивност с оглед защита на по-високи ценности, а именно безпрепятственото функциониране на такъв орган, какъвто е прокуратурата, тогава би следвало да се приеме, че несъщинската ретроактивност на тълкуване на тази норма не попада в границите на конституционно допустимото, защото се разрушават по-високи ценности конституционни, т.е. стабилитет,

последователност и гаранция за упражняване на функциите на органа в защита на правата на останалите субекти в обществото - гражданите, както е визирано в чл. 117 от Конституцията.

Друго е положението с приключилия мандат на уважавания колега Чолаков. Съгласно решение № 4/2005 г. на Конституционния съд, с което бе обявена за противоконституционна нормата на чл. 28, ал. 9, изречение второ от Закона за съдебната власт като противоречаща на чл. 129, ал. 2 от основния закон, защото се дава възможност за продължаване на конституционно предвидения 7-годишен срок с упражняване на същите правомощия, каквито е имал председателят на Върховния касационен съд, тъй като нормата предвижда до избирането на нов такъв той да продължи да бъде председател на Върховния съд, тази норма бе обявена за противоконституционна и, разбира се, аз стъпвам на това конституционно решение, като преценявам, че за да се стабилизира управлението на органа на съдебната власт в лицето на изпълняващ функциите „административен ръководител“ на такава институция като Върховния административен съд, то следва да продължим с логиката на нашите разсъждения от заседанието от 15 юли на Съдийската колегия и да предприемем действия за покана на следващите по старшинство заместници на господин Чолаков, които да изразят своята воля, или не, за изпълняващ функциите по-нататък. В противен случай фактически мандатът, който е лимитиран в срок в чл. 129, ал. 2 от Конституцията, а и не може да се повтори веднага след изтичането му, който е лимитиран на 7 години, не би могъл да се упражнява неограничено във времето. А в случая вече почти една година свръх той продължава. С цялото уважение към дейността и към приноса на господин Чолаков за интегритета, консолидацията на

действията, в постигане на последователно, законосъобразно административно правораздаване, кадровите решения, които бяха направени, за добрата организация на работата на Върховния административен съд. Но този мандат следва да има край.

Ето защо считам, че след като този тип тълкуване несъщинско ретроактивно на нормата не би могло да отговори на по-високи конституционни цели, каквото е безпрепятственото функциониране на конституционни органи, то не може да се приложи в случая - така, както се казва в цитирания абзац и решението на Конституционния съд по конституционно дело № 12/2016 г. Ето защо с оглед стабилизацията и успокоението на колегите и създаването на една нормална атмосфера на правораздавателните органи и правосъдните органи да работят в спокойствие и в стабилитет, аз считам, че ние следва да вземем решение съобразно конституционните принципи и духа на закона, а те са - неограничен мандат при вече изтекъл мандат за изпълняващите функциите не би могъл да бъде допустим.

По отношение на предсрочно прекратения мандат на главен прокурор и определяне на изпълняващи функциите „главен прокурор" в случая, и заместник главен прокурор ех lege приложението на новата норма би създавало хаос и залага се в това приложение една нестабилност при функционирането на органа, защото, представете си - дали някой от заместниците примерно на господин Сарафов в случая би се съгласил за 6 месеца да му бъде началник, а същевременно по чл. 150 от ЗСВ той е заместник главен прокурор. Тоест, има едно противоречие в правната регулация. Затова, стъпвайки на върховенството на конституционния текст, а именно чл. 117, че органите на съдебната власт действат в защита на правата и законните интереси на

гражданите, аз считам, че тази норма е неприложима в случая и за двата органа. Но едновременно с това считам, че пък е недопустимо по смисъла на конституционно решение № 4/2005 г. да се допусне продължаване на един изтекъл мандат, и то за неопределен срок от време.

И за да заключа, само ще кажа, че в нормения комплекс на ЗИДЗСВ, в сила от 21.01.2025 г., се създадоха разпоредби изцяло с ограничителен характер по отношение на срокове, по отношение на правомощия, правомощията на Висшия съдебен съвет, съответната колегия да прави предложения за избор на някой от съответните председатели на върховни съдилища. (Реплика на Г.Захарова без включен микрофон, не се чува.) Говоря хипотетично, г-жо Захарова. Както и по отношение на Прокурорската колегия също е налице забрана. Нещо повече, прекрати се висяща процедура за избор на главен прокурор, която е резултат от упражняване на конституционни правомощия на Пленума на Висшия съдебен съвет, което от гледна точка на Конституцията и на правовия ред е недопустимо - изземват се функции от обикновения законодател на орган, спрямо които биха могли да бъдат иззети или пък прекратени, или пък ограничени само от Велико народно събрание. Скоро имаме повод да коментираме - не скоро, вече отдавна, какво се случи с промените в Конституцията по Глава шеста „Съдебна власт“.

Освен това чл. 173, ал. 15 въведе 6-месечен срок. И пак един аргумент в полза на това, че този текст не би могъл да се приложи за заварените случаи. Този срок въведе 6-месечен срок за избор на заместници на съответно овакантените длъжности във ВКП, главен прокурор и председател на Върховния административен съд. Но същевременно като нормен комплекс се

възложи на органите на съдебната власт и на Народното събрание също в този 6-месечен срок да си упражнят правомощията за обновяване на състава вече с мандатни членове в органа Висш съдебен съвет, което не се случи. Тоест, разглеждам този нормен комплекс, който е създаден с редица ограничения в срока и в обема на компетенциите на Пленума на Висшия съдебен съвет, както и в срока и в обема на компетенциите на изпълняващите длъжността „главен прокурор“ и „председател“ на Върховен съд, фактически се посегна на стабилитета на цялата система. Защото не може в такива кратки срокове с едно маратонско препускане през 6 месеца целесъобразно да се осъществи нормално функциониране на тези органи. Въпросът за законодателната целесъобразност не е по-малко значим, защото - и с това приключвам - защото в случая целта на закона, каквато си е поставил законодателят с тази нова разпоредба, е непропорционална на самото ѝ съдържание. Тя ограничава органите на държавна власт в случая, които са звена от най-високото стъпало на органите на съдебната власт, да упражняват пълноценно правомощията си. И в момента се случва точно това. Ние виждаме тревогата в колегите, напрежението и дестабилизацията, и страха от упражняване на правомощия, защото ето на, ограничаването на възможността да се иска възобновяване на наказателни дела, на влезли в сила актове във връзка с изпълнение на правомощия, които са с изключителна важност за обществото, защото раздават справедливост не само по отношение на справедливост за несправедливо осъдените, но и спрямо пострадалите. Но както и да е, няма да навлизам в повече подробности, за да не ме обвините в популизъм. Просто казвам, че нормата е непропорционална на целта, която ѝ е поставена.

Отделно говоря и за това - дебатите при първо и второ четене в парламента на този законопроект в какво се свеждат? Да отстрани личността на еди-кой си, *„защото той ни пречи“*. И за това мога да Ви цитирам изказванията на колеги. Само една илюстрация: второ гласуване на 15.01.2025 г., г-жа Лена Бориславова, ППДБ, казва: *„Спирането на Сарафов, връщайки се към първата точка в моето изказване, е важно, защото конкретно това лице продължи дългогодишната традиция в българската прокуратура тя да е политически инструмент, а не част от съдебната власт.“* Колеги, това е недопустимо. Не може един закон да се приема заради конкретна личност. И по-нататък - господин Атанас Славов - аз съм си отбелязала, защото просто ми направи впечатление как се концентрират законодателите върху определена личност, за да регулират с цел стабилно, дългосрочно и по отношение на всички правни субекти обществени отношения. Това е недопустимо.

Госпожа Йорданова по същия начин - че *„трябва да се премахне узурпацията на изпълняващия длъжностите“*. След това имаме изказване на Петър Петров в същия дух, *„Възраждане“*; имаме изказване на, имаше един колега - Васил Пандов, ППДБ, който също коментира, че *„следва да бъдат прекратени правомощията на конкретни лица“*, визирайки господин Сарафов и господин Чолаков.

Това го казвам в илюстрация, че липсва пропорционалност между заложената цел в нормата, която е цел на всеки законопроект, с нейното обективно съдържание. Тя ще предизвика само хаос, противоречия и нееднаквост при тълкуване и прилагане на закона, както и се случва днес.

Ето защо аз ще предложа г-н Чолаков, с оглед неговия изтекъл мандат и едногодишно свръх време, през което той е упражнявал правомощията на изпълняващ длъжността, да се счита, че едно бъдещо продължаване на неговите функции като изпълняващ длъжността, би влязло в пряко противоречие с решението на конституционния законодател във връзка с приложението на чл. 129, ал. 2 от основния закон. И затова ще подкрепя предложението от 15.07. да се отнесем към ВАС, който по поредността на старшинството на съответните заместник-председатели да излъчи, при съгласие, изпълняващ длъжността, спазвайки нашата практика - на Съдийската колегия по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15.

Ако и съответните председатели не са съгласни, защото *conditio sine qua non* е съгласието, то тогава отиваме към председателите на отделения, пак по старшинство, а ако и те не са съгласни - към най-старшия сред тях.

Така че няма друг път, все пак трябва органите да работят ефективно в интерес на обществото и гражданите.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз искам, колеги, да Ви обърна внимание на нещо - по отношение на конституционното решение № 4/2005 г. по конституционно дело № 11/2004 г., което колегата Имова цитира. Това решение има за предмет обявяване за противоконституционен текстът на чл. 28, ал. 9, изречение второ от Закона за съдебната власт с неговото изменение в бр. 29 на „Държавен вестник“ от 2004 г. Всъщност в това решение се дискутира конституционосъобразността на една законова норма. В мотивите на това решение се вижда, че по никакъв начин не се коментира идеята за това дали един от „тримата големи“, на когото

е изтекъл мандатът като председател на съответния орган на съдебната власт, може да продължи като изпълняващ функциите. Тук изцяло предметът на произнасяне на Конституционния съд е по отношение на това дали чл. 28, ал. 9 (тогава) от ЗСВ, който, между другото, не говори за изпълняващ функциите, тя е формулирана по начин, по който позволява да се приеме, че има преуреждане на законовия мандат от 7 години, установен в Конституцията. Затова аз считам, че това решение е неприложимо към настоящата хипотеза. Това се вижда, между другото, когато се прочетат и особените мнения на съдия Мария Павлова и на съдия Лазар Груев. В тези особени мнения те изразяват мотивите си защо не са съгласни с мотивите на решението на Конституционния съд, като казват, че всъщност тук се касае не за удължаване на 7-годишния мандат по Конституция, а за това кой да изпълнява длъжността, т.е. да заема длъжността „и.д.“ до заемането от нов титуляр. Тоест, видно е, че в мотивите на този Конституционен съд хипотезата на заемащ длъжността „изпълняващ функциите“ не е коментирана и затова няма как да има аналогия с настоящата хипотеза.

И сега нещо много важно. (Говорят помежду си.) Дали мога да имам Вашето внимание за нещо много важно? С Решение № 1/07.03.2006 г. по конституционно дело № 8/2005 г., което е след визираното решение на Конституционния съд, на практика Конституционният съд се е произнесъл със същия диспозитив и по отношение на останалите административни ръководители. Ето какво се казва: *„Мотивите на Конституционния съд по Решение № 4/2005 г., с което бе прието, че срокът на мандатите на председателя на ВКС, на председателя на ВАС и на главния прокурор не могат да се продължават със закон, важат и за*

останалите административни ръководители в съдебната власт."

Какво правим ние? Ние не назначаваме ли доскорошните административни ръководители - председатели на съдилища за и.ф.? Назначаваме. Това решение тогава не ни пречеше.

Казвам го, защото ми се струва, че тук, от една страна, се подменя волята на Конституционния съд, от друга страна, очевидно ние самите не спазваме, защото определяме за изпълняващи функциите бившите, доскорошните председатели на съдилища. С какво по-различни са „тримата големи" Ви питам аз!

Няма да взимам повече думата, съдия Захарова. Само искам да обясня нещо за себе си. Като съдия съм имала немалко дела, в които е било изключително важно да не се поддавам, така да се каже, на... (Не се разбира.) на различни обществени групи. Сега също ще го направя. Неслучай развих много подробни правни съображения и се концентрирам само в тях. Не бих искала да отправям по никакъв начин персонално аргументи, които да обосновавам с оглед личността на един или друг политик, или на един или друг представител на съдебната система. За мен е важно да изясня за себе си позицията и аз категорично стоя зад нея. Аз считам, че логическото тълкуване - да оставим граматическото, което очевидно има разнопосочни мнения, аз много уважавам колегите, които са го изразили, затова няма да развивам свои съображения, защото все пак достатъчно много ги уважавам, но логическото тълкуване сочи, че волята на законодателя не е била да обхване случая, конкретно който разглеждаме, защото не е влязъл законът, в крайната версия на закона не е влязла нормата, която те са предвиждали изрично на практика за г-н Чолаков. Така че в тази връзка аз ще гласувам така, както законодателят е приел,

а за несъвършенствата на закона, който е приел, държа много да се изпрати нашето писмо с искане за автентично тълкуване, за да можем ние да процедираме.

Няма да гласувам за започване на процедура за изискване на съгласие от заместниците, защото моите искрени притеснения са, че дори Народното събрание да каже, че трябва да продължим с процедурата, т.е. чл. 173, ал. 15 важи за заварения случай, който разглеждаме, а ако ние стигнем до ситуация, в която няма желаещи, просто ще блокираме цялата система на административните съдилища. Предпочитам лично за себе си да бъдем по-внимателни и да изчакаме това автентично тълкуване, затова ще гласувам „против“ в тази част. Ако може, диспозитивите да са отделно, за да мога да изразя вота си.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Ясно. Достатъчно подробни мнения изслушахме. Аз няма да споделям моето становище по въпроса - то е абсолютно ясно и не намирам за необходимо отново да Ви занимавам с него.

При така очерталите се мнения подлагам на гласуване първото поред предложение за изпращане на покана по реда на старшинството до съдия Мариника Чернева - заместник-председател на Върховния административен съд, за изразяване на становище - съгласие или несъгласие, за определянето ѝ за изпълняващ функциите „председател“ на Върховния административен съд.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, г-жо Захарова! Може ли за една корекция по диспозитива?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да, коригирайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря!

Госпожо Захарова, ние действително дебатирахме предложението към съдия Чернева, защото е най-старшият съдия - тя е по-старши съдия и от двамата заместник административни ръководители на Върховния административен съд. Но за да избегнем повторение на този дебат, ако, разбира се, това решение получи мнозинство, аз бих искала да прецизираме диспозитива на решението с изпращане на запитване или искане за съгласие по старшинство на съдиите във Върховния административен съд. Това според мен ще даде възможност, в случай че съдия Чернева откаже да заеме тази длъжност, автоматично да бъде изпратена покана до следващия по старшинство и така по поредността на съдиите по старшинство. Повтарям, за да избегнем подобно обсъждане в следващо заседание на Съдийската колегия. И, познавайки една значителна част от съдиите във Върховния административен съд, аз считам, че все ще се намери поне един от тях, който да може да поеме отговорността да бъде временно изпълняващ функциите „председател“ на Върховния административен съд, така че да мотивираме нашето решение с предварително становище, че нямало да се намери никой, който да поиска да изпълнява тази длъжност, ми се струва несъответно.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре. Много Ви моля, ние дебата по същество го приключихме. Имате ли нещо против корекцията на госпожа Дишева - изпращане на покана до съдиите по старшинство до съдиите от Върховния административен съд? Някой нещо против има ли? Виждам, че г-н Кояджиков вдига ръка.

Заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви!

Аз, като изказал се в началото на този дебат, уважаеми колеги, ми се струва, че следва да дадем отговор на три въпроса,

всъщност на тези въпроси, които аз поставих, също с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет. И държа това също да бъде подложено на гласуване.

На първо място, дали следва да се констатира на основание чл. 21, ал. 2 от АПК Георги Чолаков изпълнява ли функциите „административен ръководител“ до встъпване в длъжност на нов административен ръководител?

На второ място. Следва ли да намери приложение разпоредбата на чл. 173, ал. 15 в конкретния случай?

И на последно място. Уважаеми колеги, аз се порових в практиката на Висшия съдебен съвет, на Съдийската колегия, и да Ви кажа честно, има случаи, когато сме определяли нови административни ръководители на основание чл. 175, ал. 4, разбира се, но сме освободили изпълняващите функции до... (Не се разбира.) момент, като например Живка Кирилова от Районен съд-Сливен, Валентин Петров от Районен съд-Ардино. Тоест, във всички случаи следва да имаме диспозитив за откриване на ново административно производство, с което да се определи нов изпълняващ функциите „председател“ на Върховния административен съд, по мое мнение, и след като имаме това съгласие, вече да освободим с изричен акт Георги Чолаков от тази функция и да определим новия, ако все пак се прецени, че разпоредбата на чл. 173, ал. 15 намира приложение в това производство. Мисля, че това също трябва да намери отражение с гласуване, уважаеми колеги.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря!

Аз възразявам за формулирането на решения по поставените от г-н Кояджиков по следните съображения.

Ние сме административен орган - имам предвид Съдийската колегия, защото сме оправомощени по Конституция и по закон с правото и задължението да правим властнически волеизявления, което означава да вземаме определени решения по публичноправни въпроси. Тоест това, което ние следва да направим, е да направим властническо разпореждане, обективизирано в съответно решение. А което предлага господин Кояджиков, означава да изразим тълкуване по определени въпроси и разясняване на определени фактически положения. Мисля, че това, което той иска, представлява част от нашите мотиви и в зависимост от това членовете на Съдийската колегия кое от възможните решения по този въпрос подкрепят, ще изразят имплицитно в своя вот виждането по тези въпроси.

И освен това не мога да се въздържа да не изразя следното съображение. Взимането на решение по въпроса кой към настоящия момент изпълнява длъжността „председател“ на Върховния съд, изпълняващ длъжността, и дали господин Чолаков е такъв цели да даде отговор - не знам колко е завоалиран, за мен не е, на въпроса дали г-н Сарафов след 21 юли тази година продължава да бъде изпълняващ длъжността, което по мое виждане е намерение да се противопоставим с този си вот на изразеното решение и воля на съдиите от Наказателната колегия на Върховния касационен съд. (Шум в залата.)

Моето усещане изразявам и понеже няколко пъти господин Кояджиков го изрази, аз направих опит да отговоря на неговия въпрос по начина, по който той постави въпросите, но той продължава да настоява, аз оставам с това впечатление. Може би

съм по-чувствителна от останалите, но моето усещане е такова. Ако искате, продължавайте за чувствителност и за развиване на усещания да ме обвинявате.

Повтарям, ние трябва да вземем властническо разпореждане, а не да тълкуваме определени фактически приложения и да казваме подлежи ли или не подлежи на приложение определена норма.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Много Ви се моля, колеги, да се концентрираме отново върху въпроса, който започнахме почти преди 4 часа!

Гласуваме предложението на госпожа Керелска с корекцията на г-жа Дишева относно изпращане на покана до съдиите от Върховния административен съд по реда на старшинството за изразяване на становище - съгласие или несъгласие, за определянето им за изпълняващ функциите „председател“ на Върховния административен съд.

Гласуваме, колеги.

5 гласа „за“.

„Против“? - 4 гласа „против“. Изпращаме покана, прието е вече.

(решението е отразено по-долу в цялост)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По отношение на второто предложение, което прави госпожа Марчева - за изпращане на искане до Народното събрание за автентично тълкуване за изясняване на волята на законодателя.

Може ли, г-жо Марчева, да вземете отношение по въпроса дали ние трябва да сторим това, или въпросът е от компетентността на Пленума?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, знам, че това е компетентност на Пленума. Моето предложение беше да се обединим около това дали има необходимост да се поиска такова автентично тълкуване и като Съдийска колегия да отправим това предложение до целия Пленум на Висшия съдебен съвет. Ако колегите, разбира се, са съгласни, мога да го формулирам. (Чува се: Не пречи да...) Не пречи, разбира се, напротив, аз мисля, че предвид изхода от решението по първия диспозитив, по първата точка, мисля, че е добре междувременно ние да се опитаме да установим наистина каква е действителната воля на законодателя, за да спре това напрежение в системата, и междувременно, разбира се, ще се види дали има желаещи кандидати.

Предлагам: На основание чл. 30, ал. 5 - мисля, че по аналогия може да се приложи т. 11 от ЗСВ, да се отправи предложение до Пленума на Висшия съдебен съвет за взимане на решение за отправяне на искане до 51-то Народно събрание за извършване на автентично тълкуване на текста на чл. 173, ал. 15 от Закона за съдебната власт.

Може някой да помогне да го прецизираме. Това е, което аз мога да кажа.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Аз мисля, че е ясно предложението.

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Мисля, че вече го казах, но за да стане ясно, аз няма да подкрепя това предложение, защото считам, че нормата на чл. 173, ал. 15 от Закона за съдебната власт е ясна. С отправянето на подобно предложение до Пленума с искане до Народното събрание за автентично тълкуване означава да призная (говоря за собствения си вот), че текстът не е ясен. За мен той е напълно ясен, затова аз няма да подкрепя това предложение.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре. По това предложение други изказвания? Не виждам желаещи.

И аз с една дума ще маркирам моето становище. Аз също няма да подкрепя предложението, тъй като считам, че текстът на чл. 173 е ясен и може да се прилага според действителната воля на законодателя. Тя е била много ясно обективирана, дори ако щете, в дискусиите, изказванията в пленарна зала и мотивите към законопроекта.

Гласуваме предложението за сезиране на Пленума на Висшия съдебен съвет с искане да се изпрати до Народното събрание искане за автентично тълкуване на разпоредбата на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ.

Който е „за“, моля да гласува!

6 гласа „за“.

„Против“? - 3 гласа „против“. Приема се предложението. Следва да се изготви искане до Пленума на Висшия съдебен съвет.

(решението е отразено по-долу в цялост)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли? Имам предложение.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да. Какво предложение имате?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, с оглед взетото решение по първия предложен диспозитив, а именно - да поискаме съгласие от съдиите във Върховния административен съд по поредността на старшинството, предлагам да вземем още едно решение, с което да поискаме становището поне на първия по старшинство да го изрази в рамките на днешния ден, защото ние имаме още разглеждане на точки. Аз съм сигурна, че поне първите поред съдии по старшинство слушат нашето заседание, така че няма да е нужен някакъв размисъл. Освен това взимането на решение по този въпрос беше

предстоящо от месеци. Ние сме процедирали по този начин многократно в такава хипотеза за определяне на председател, а пък и в други случаи, включително тук онлайн сме имали включване на определени съдии за изразяване на съгласие.

Моля за решение в този смисъл или поне да го подложите на гласуване - в рамките на днешния ден да бъде изразено становище. Става въпрос за първия поред.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, става въпрос конкретно за съдия Мариника Чернева - да се отправи ли искане в рамките на днешния ден? Становище някой ще вземе ли? Няма. Гласуваме предложението, колеги.

Който е „за“ предложението, моля да гласува!

Госпожо Керелска, искате да се изкажете, или гласувате?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да си обясня вота.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Обяснете си вота. (Чува се: Не е гласувано.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз гласувах в подкрепа на това предложение, но имам един въпрос, който би трябвало да бъде максимално оперативно решен. И не мога да разбера какъв е проблемът в рамките на днешното заседание ние да получим съгласие или несъгласие за заемане на длъжността на изпълняващ функциите „административен ръководител“. Ние отлагахме въпроса достатъчно дълго време и мисля, че не е необходимо да го отлагаме с допълнително време за неговото решаване. Затова гласувах в подкрепа на това становище.

Даже ще допълня и това - решението на Пленума, колеги, е дошло във Висшия съдебен съвет на 25.09.2025 г. На 26.09.2025 г. господин Магдалинчев прави разпореждане писмото с решението на Пленума на Върховния административен съд да се

разгледа от КАК и от Съдийската колегия. С оглед на това, както сме процедирали в други случаи, би следвало в първото заседание на КАК този въпрос да се разгледа. Друг е въпросът, че той не беше приет за разглеждане и във второто заседание на КАК след това разпореждане, а именно вчерашното такова. Налага се впечатлението, че съвсем умишлено се губи време. Това го казвам неслучайно, позовавам се на конкретни факти и обстоятелства и с оглед на това аз действително считам, че няма нужда да губим повече време. Нека да дадем възможност на съдия Мариника Чернева - ако желае, да изрази съгласие, ако не желае, да изрази несъгласие до края на днешното заседание. Но както видях, не се събра мнозинство по отношение на това предложение... (Говорят помежду си.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Вижте, колеги, аз изобщо не стигнах до това да обявя гласуване по въпроса. (Чува се: Не е ли гласувано?) Не, не е гласувано. След моето изявление, че подлагам на гласуване имаше желаещи да се изкажат, така че предложението ми за гласуване остана висящо.

И отново го възобновявам - гласуваме в момента дали да поканим госпожа Мариника Чернева в рамките на днешния работен ден да даде отговор.

Гласуваме!

Който е „за“ - 4 гласа, „против“ - 6 гласа.

Не е взето решение по този въпрос.

АТАНАСКА ДИШЕВА (на изключен микрофон): Може ли тогава алтернативно предложение да направя?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Направете го.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, давам си сметка, че вече е 16,30 ч. Някои от Вас вероятно с това са обосновали вота си. Ние

обаче трябва да вземем някакво решение какъв е разумният срок, в който да изчакаме съответните съдии по поредността на старшинството да дадат отговор, защото иначе можем да стигнем до стотния или 104-ия, не съм сигурна точно колко са съдиите във ВАС, което да отнеме едни 3-4-5 месеца в изпълнение на нашето решение.

Апелирам към тези от Вас, които гласуваха „против“ предложението днес да поканим съдия Чернева да изрази становище да дадете вариант, в който да вървим към следващия по ред съдия, ако разбира се първият или приканеният да изрази такова становище откаже. Дали един ден е достатъчно, дали три дни са достатъчни? Да вземем някакво решение, защото в крайна сметка, ако нямаме срок, можем да приемем или може да се тълкува, че в едномесечен срок от днес за покана към първия по поредността на старшинството е приемлив за отговор срок.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз предлагам 3-дневен срок.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Три работни дни ли?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Уточнението правим между нас. Това е изцяло по организация на отговорите и изпълнение на процедурата е 3-дневен срок от уведомяването по отношение на кандидатите, които трябва да заявят съгласие или несъгласие. (разговарят на изключени микрофони)

Пояснете как да се практикува.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Точно на това обосновах решението си. Господин Кояджиков е тук и той може да поясни.

Ние сме имали не един и два случая, при които се взима решение в понеделник на заседанието на КАК за определяне на изпълняващ длъжността „административен ръководител“ на съд и на следващия ден на заседанието на Съдийската колегия, което,

както знаете, започва в 9,30 ч. ние вече имаме получено съгласие или съответно несъгласие, така че ние имаме такава практика.

Имаме, разбира се, и практика, в която не определяме срок, но тук разумът не е същият. Тук много гласове се чува, че могат да отказват съдии. Аз приемам, че може да има такава предварителна нагласа. На мен не ми е известна, затова повтарям - има повече от 100 съдии във Върховния административен съд. Ние ако определяме на всеки следващ по 3 дни да изрази съгласие, това прави 300 дни, което е горе-долу една година, като се приспадат почивните дни... (реплики)

Да! Да, разбира се, че не можем, само че сме свидетели на случването на разни неща, които иначе приемаме за невъзможни.

Аз няма да подкрепя предложението за 3 дни. Приемам, че един работен ден считано от рамките на следващия ден е напълно достатъчен. Това е въпрос, който е мислен, обсъждан е. Абсолютно съм сигурна, че заместник-председателите особено са умували върху този въпрос, така че няма или не би следвало да им е необходимо кой знае колко време, за да изразят становище.

Предлагам един работен ден.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Очевидно минаваме към гласуване по този въпрос - 3 дни или по-рано? Три дни.

Ясно е, че може и незабавно да се осъществи. (говорят на изключени микрофони)

Гласуваме трите дни!

„За“ - 6 гласа, „против“ - 2 гласа.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

4. ОТНОСНО: Приложение на разпоредбата на чл. 173, ал. 15 от Закона за съдебната власт

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4.1. Да се отправи искане за съгласие до г-жа Мариника Чернева - най-старшият съдия във Върховния административен съд, за определянето ѝ за изпълняващ функциите „председател“ на Върховния административен съд.

В случай на отказ от г-жа Мариника Чернева съдиите от Върховния административен съд по реда на старшинството да изразят становище - съгласие или несъгласие, за определянето им за изпълняващ функциите „председател“ на Върховния административен съд.

Определя 3-дневен срок за изразяване на становище.

4.2. На основание чл. 30, ал. 5, т. 11 от ЗСВ, да се предложи на Пленума на Висшия съдебен съвет да вземе решение за отправяне на искане до 51-то Народно събрание за автентично тълкуване на текста на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По следващата точка.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 5.

Уважаеми колеги, постъпило е заявление от Елица Денчева Бояджиева-Георгиева - изпълняващ функциите „председател“ на Районен съд-Исперих, с което се оттегля от участие в процедурата за избор на административен ръководител, която е открита с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 17 от 03.06.2025 г., обнародван в „Държавен вестник“, бр. 46 от 06.06.2025 г.

Уважаеми колеги, във връзка с постъпилото заявление, КАК предлага да прекратим по отношение на Елица Бояджиева - изпълняващ функциите „председател“ на Районен съд-Исперих, процедурата за избор на административен ръководител. След като тя е единственият кандидат, следващият проект за решение на комисията е да прекратим откритата процедура поради липса на кандидати. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? Няма изказвания.

Гласуваме - 8 гласа „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

5. ОТНОСНО: Проект на решение по заявление от Елица Денчева Бояджиева-Георгиева - изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Районен съд-Исперих, за оттегляне участието в процедурата за избор на административен ръководител - председател на Районен съд-Исперих

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

5.1. ПРЕКРАТЯВА по отношение Елица Денчева Бояджиева-Георгиева - изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Районен съд-Исперих процедурата за избор на административен ръководител - председател на Районен съд-Исперих, открита с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 17/03.06.2025 г. (обн. ДВ, бр. 46/06.06.2025 г.), поради оттегляне на кандидатурата.

5.2. ПРЕКРАТЯВА откритата с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 17/03.06.2025 г. (обн. ДВ, бр. 46/06.06.2025 г.) процедура за избор на административен

ръководител - председател на Районен съд-Исперих, поради липса на кандидати.

5.3. Решенията могат да се обжалват пред 3-членен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването им.

5.4. ОБЯВЯВА решенията на интернет страницата на ВСС в раздел Важно/Конкурсни процедури/Избор на административни ръководители.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 6.

Уважаеми колеги, Съдийската колегия избра за длъжността „председател“ на Районен съд-Дряново съдия, който работи в Районен съд-Габрово. В тази връзка е постъпила молба от Мариета Спасова, изпълняващ функциите „административен ръководител“ на Дряново, с което моли да бъде преназначена, на основание чл. 169, ал. 5 от ЗСВ, на длъжността, която е заемала преди да стане административен ръководител, а именно съдия в Районен съд-Дряново.

Такава длъжност няма свободна в този орган на съдебната власт. Комисията по атестирането и конкурсите, като съобрази на първо място обстоятелството, че с избора на нов председател на Дряново се овакантява един щат в Габрово, на следващо място - натовареността на Районен съд-Габрово, която е доста под средната за страната и прецени, че със съкращение на щата в Габрово и прехвърлянето му в Дряново, на първо място ще се обезпечи назначаването на изпълняващ функциите „административен ръководител“ на длъжността, която е заемал, и на следващо място - няма да се създаде проблем в дейността на Районен съд-Габрово с оглед неповишаване на същата. Благодаря.

На Вашето внимание, уважаеми колеги, е и справка за натовареността на Районен съд-Габрово и как ще се промени тя, ако бъде съкратен един щат.

На следващо място, уважаеми колеги, е предложението на комисия да внесем предложението на заседание на Пленума, като се поиска от министъра на правосъдието да свика на 9 октомври, четвъртък, уважаеми колеги, тъй като в 14-дневния срок, в който следва да встъпи избраният председател на Районен съд-Дряново изтича на 16 октомври настоящата година, а е необходимо преди това да бъде преназначен съдията, който е на длъжността „административен ръководител“.

Надяваме се, ако се съгласите, да отправим искане за свикване на извънреден Пленум, той да се проведе на 9-и, за оптимизиране на тези органи на съдебна власт, и на 14-и да вземем решение за преназначаване на досегашния изпълняващ функцията „административен ръководител“.

Тоест, третото предложение е за свикване на Пленум на 9 октомври т.г., както и да се направи искане до министъра за свикване на основание чл. 33, ал. 1, изречение второ от ЗСВ на Пленум на тази дата. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Има ли желаещи за изказване? Няма. Гласуваме, колеги.

„За“ - всички са „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

6. ОТНОСНО: Проект на решение за оптимизиране щатната численост на Районен съд-Дряново във връзка с преназначаване на изпълняващия функциите „административен

ръководител - председател" на Районен съд-Дряново на длъжност „съдия" в Районен съд-Дряново по реда на чл. 169, ал. 5 от ЗСВ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6.1. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС **ДА РАЗКРИЕ**, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, **1 (една) длъжност „съдия" в Районен съд-Дряново**, считано от датата на встъпване в длъжност на назначения с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 25/23.09.2025 г. административен ръководител - председател на Районен съд-Дряново.

6.2. ПРЕДЛАГА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ, на Пленума на ВСС **ДА СЪКРАТИ**, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, **1 (една) длъжност „съдия" в Районен съд-Габрово**, считано от датата на встъпване в длъжност на назначения с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 25/23.09.2025 г. административен ръководител - председател на Районен съд-Дряново.

6.3. ОТПРАВЯ ИСКАНЕ до министъра на правосъдието, на основание чл. 33, ал. 1, изречение второ от ЗСВ, за свикване на заседание Пленума на ВСС на 09.10.2025 г., при следния дневен ред:

1. Проект на решение за оптимизиране щатната численост на Районен съд-Дряново.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Следващата точка е т. 7 от дневния ред. Тя е във връзка с постъпила молба от съдията Петко Петров Монов - съдия в Районен съд-Кубрат, с която иска

преместване, на основание чл. 194, ал. 1 от ЗСВ, от Районен съд-Кубрат в Районен съд-Добрич.

Уважаеми колеги, само за информация ще Ви кажа, че администрацията на Висшия съдебен съвет са депозирани 15 такива молби. Същите засега не се разглеждат по същество, тъй като очакваме при приключването на конкурса за повишаване в окръжните съдилища, за освобождаване на места в районните съдилища, на които да бъдат назначени младшите съдии, чиито срок изтича на 2 януари следващата година.

В тази връзка няма произнасяне по молбите. Всяка една молба е депозирана двукратно, трикратно и т.н. При обсъждането именно на тази молба се взе предвид от Комисията по атестирането и конкурсите обстоятелството, че в Районен съд-Кубрат пак във връзка с назначаването на административен ръководител, външен за съда, е открита четвърта бройка, с която натоварването на Районен съд в Кубрат става изключително ниско с четири бройки - 26,6 дела при средно разглеждани за страната 34,57, тоест новоразкритата четвърта бройка се явява не необходима за районния съд в Кубрат с оглед неговото натоварване.

Районният съд в Добрич, уважаеми колеги, пак видно от справката, е с натоварване над средното - 35,60 при средно 34,5. При увеличаване на щатната му численост би се променила и да стане пак близко до средната за страната, тъй като там щатовете за съдии са 13, от които 12 заети. Свободната длъжност се пази за назначаването на младши съдията, който е в Окръжен съд-Добрич, и според комисията е налице възможност да бъде преместен съдията Петко Монеv по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Кубрат в Районен съд-Добрич.

В тази връзка е и предложението на комисията Съдийската колегия да открие процедура за преназначаване на един съдия по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд-Кубрат в Районен съд-Добрич.

Да бъде указано на председателя на Кубрат, че следва надлежно да уведоми съдиите в органа за решението на Съдийската колегия и в този смисъл са и решенията.

Оттам насетне, ако бъде възприето това предложение, ще следва и ще бъде и продължена процедурата оттук нататък. Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания?

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ще гласувам „против“ това предложение по съображенията, които изложих по т. 2 от днешния дневен ред, на първо място.

И на второ място - както винаги съм поддържала относно приложението на чл. 194, ал. 1 от Закона за съдебната власт, и без решението на СЕС от 30 април 2025 г. по съединени дела 313, 316 и 332 от 2023 г. не бих подкрепила такова решение заради това, че по начина, по който се прави предложението, особено при доклада за наличие на други такива искания, които не са придружени от подобни предложения, неоткриването на обща процедура съгласно правилата, които приети са, вярно, от предишния Висш съдебен съвет, но ние не сме ги отменили още изрично, представлява едно преназначаване *Intuitu personae*, което очевидно не може да бъде споделено като практика.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз също ще гласувам „против“ и мотивите ми за това се съдържат в доклада на господин Кояджиков.

Както той Ви съобщи, действително има много постъпили молби по чл. 194, ал. 1 за преместване в други органи на съдебна власт и уговорката в Комисията по атестирането и конкурсите беше такава, че тези молби ще се разглеждат едновременно, за да могат да бъдат равнопоставени колегите, които са депозирали такива.

Сега, най-изненадващо за мен, се внася това предложение. Аз не съм участвала точно в това заседание на Комисията по атестирането и конкурсите, тъй като по това време се провеждаше семинар, в който взех участие и не съм имала възможност да изразя становище.

Действително се изненадвам при положение, че по мой спомен поне два пъти този въпрос е внасян за обсъждане в КАК и винаги сме го отлагали точно с оглед на това, че трябва да се види как ще приключат конкурсите за окръжните съдилища, какво ще стане с назначаването на младшите съдии, защото знаете, че там нещата вървят към поредната криза, тъй като нямаме свободни места в районния съд или в значителна степен те не са достатъчни, за да могат да бъдат назначени младшите съдии и то след изтичане на удължения срок от 6 месеца по чл. 243 и сега тук действително *Intuitu personae* ние правим такова предложение, тоест правило се такова предложение. По тези съображения няма да го подкрепя.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков, може ли пояснения във връзка с повдигнатия въпрос?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Да, точно така. Разяснения ще дам, уважаеми колеги, всичките молби - 15 на брой, се обсъждаха на заседанието на комисията, и тази единствена беше възприета като безспорна и без отношение към необходимостта от обезпечаване на щатни длъжности за младшите съдии. Единствената безспорна, която отговаря на изискванията на чл. 194

за преместване на съдия от слабо натоварен към високо натоварен орган на съдебната власт.

Това бяха аргументите, поради които се взе решение от комисията и то е да допуснем и, ако обърнете внимание на протокола, за предлагане на това решение. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други изказвания?

Госпожа Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Само да отбележа, че съдът в Добрич не е високо натоварен. Натовареност по щат за 2024 г. е 35,69 при средно за страната 34,57, брой разглеждани дела - 42,37 при средно за страната 41,19, брой свършени дела - 35,33 при средно за страната 34,26, тоест натовареността по щат е много близка до средната за страната, а действителната натовареност пък е по-ниска от средната за страната. Като гледаме таблицата броят постъпили дела за Добричкия районен съд е 40,19 при средно за страната 41,45, брой дела за разглеждане - 47,73 при средно за страната 49,39, и брой свършени дела - 39,80 при средно за страната 41,09. И аз не мога да разбера като как при тези данни са изпълнени изискванията на закона и се е приело за толкова безспорно именно тази и точно тази молба да бъде удовлетворена.

Уважавам мотивите на колегата. Вероятно те са основателни, но също така си мисля и за молбите на останалите 15 колеги, които също отдавна чакат да се произнесем по тяхната молба за преместване.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Само да отговоря на въпроса. Изискването на нормата е да се премества от по-слабо натоварен към по-високо натоварен. Районен съд-Кубрат - 26,6 дела при средно за страната 34,5. Районен съд-Добрич - 35 дела при средно

34. Очевидно с 10 дела е разликата в натовареността между на двата органа. Това са аргументите на комисията. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Твърдя, че такова съдържание на текст на чл. 194, ал. 1 няма. Там се говори за закриване на щат в случай на необходимост, тоест когато натовареността на органа на съдебна власт е много по-ниска и е отпаднала необходимостта от заемането ѝ от съдия на заета длъжност. В същото време в органа, в който се открива място трябва да има необходимост.

В случая госпожа Керелска обоснова и аз напълно подкрепям това ѝ виждане, че е необходимо в районния съд, в който се предлага, разкриване на щат няма, защото натовареността на този съд е на нивото на средната, заради това в случая дори да се абстрахираме от останалите съображения за неприложимост на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ в конкретния случай няма обективна необходимост от разкриване на нов щат в районния съд в Добрич освен, разбира се, необходимостта да бъде удовлетворено някакво желание, което не може да бъде искане, което да обоснове съответно решение на Съдийската колегия.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други изказвания? Няма.

Гласуваме предложението на КАК. Който е „за“ предложението на КАК моля да отрази вота си.

„За“ - 7 гласа, „против“ - 2 гласа.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

7. ОТНОСНО: Проект на решение за откриване на процедура за преназначаване на 1 (един) магистрат по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд-Кубрат в Районен съд-Добрич

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

7.1. ОТКРИВА процедура за преназначаване на 1 (един) съдия по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ от Районен съд-Кубрат в Районен съд-Добрич.

7.2. УКАЗВА на административния ръководител на Районен съд-Кубрат, че следва надлежно (*с отразяване на дата и полагане на подпис от съответния съдия*) да уведоми съдиите в органа за решението на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет и за възможността в 7-дневен срок от получаването му да подадат заявления с мотиви за преназначаване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ в Районен съд-Добрич.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точки 8 и 9.

Първата е предложение за поощряване, на основание чл. 304, ал. 1 от ЗСВ във връзка с чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ на Димчо Стоянов Луков - съдия в Окръжен съд-Шумен, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „Личен почетен знак, първа степен - златен“, и парична награда в размер на 1500 лв. за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

Вторият диспозитив е горното решение да се представи на дирекция „Бюджет и финанси“ по компетентност.

Точка 9 е предложение за решение, с което да бъде освободен, на основание чл. 160 във връзка с чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Димчо Луков от заеманата длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Шумен, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от 30.10.2025 г. Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? Няма.

Колеги, гласуваме - 8 гласа „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка на точки 8 и 9)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

8.1. ПООЩРЯВА, на основание чл. 304, ал. 1 от ЗСВ във връзка с чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, Димчо Стоянов Луков - съдия в Окръжен съд-Шумен, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“, както и с парична награда в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева, за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

8.2. Решението по т. 8.1 да се предостави на дирекция „Бюджет и финанси“, по компетентност.

9. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 160 във връзка с чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Димчо Стоянов Луков от заеманата длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Шумен, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от 30.10.2025 г.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точки 10 и 11 отново ще ги докладвам заедно.

Първата е проект за решение, с което се предлага да бъде поощрена на същото основание Йоланда Мильова Цекова -

съдия в Окръжен съд-Кюстендил, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „Личен почетен знак, първа степен - златен“ и парична награда в размер на 1500 лв. за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

Вторият проект е да се обяви, че предното решение да се предостави на дирекция „Бюджет и финанси“ по компетентност.

По т. 11 проектът за решение е да бъде освободена, на основание чл. 160 във връзка с чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Йоланда Цекова от заеманата длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Кюстендил с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ считано от 5 ноември 2025 г.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? Няма.

Гласуваме - 8 гласа „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка на точки 10 и 11)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

10.1. ПООЩРЯВА, на основание чл. 304, ал. 1 от ЗСВ във връзка с чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, Йоланда Мильова Цекова - съдия в Окръжен съд-Кюстендил, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“, както и с парична награда в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева, за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

10.2. Решението по т. 10.1 да се предостави на дирекция „Бюджет и финанси“, по компетентност.

11. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 160 във връзка с чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Йоланда Мильова Цекова от заеманата длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Кюстендил, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от 05.11.2025 г.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 12 е следващата.

Уважаеми колеги, в Комисията по атестирането и конкурсите беше депозирано заявление от Милен Георгиев Василев - съдия в Апелативен съд-София, с което той предлага комисията да извърши преценка и да се самосезира за прекратяване командироването във Върховния касационен съд - Търговска колегия, на всички участници в конкурса за повишаване.

Уважаеми колеги, при обсъждане на искането на съдия Василев беше констатирано, че във Върховния касационен съд по обявения конкурс за повишаване в длъжност „съдия“ в Търговската колегия са участници 47 съдии. По отношение на осем от тях е налице заповед за командироване във Върховния касационен съд - Търговска колегия.

Въпросните заповеди са под номера № 134 за Иво Димитров Димитров - съдия в Апелативния съд; № 133 за командироването на Иванка Николова Ангелова от Апелативен съд-София, № 511 за командироването на Елена Русева Арнаукова от Апелативен съд-Пловдив, № 440 за командироването на Красимир Машев от Апелативен съд-София, № 439 за командироването на Мария Георгиева Бойчева - Софийски градски съд, № 899 за командироване на Татяна Костадинова Костадинова - съдия в Софийски градски съд, № 54 за командироването на Диляна Господинова от Софийски градски съд, последната заповед е № 736

за командироването на Мирослава Кацарска-Пантева - съдия в Апелативен съд-София.

В становището беше изпратено искането на съдията Василев на председателя на Върховния касационен съд като орган, който извършва командироването с така посочените заповеди за становище, както се работи по принцип в Комисията по атестирането и конкурсите. Беше депозирано въпросното становище, което се явява отрицателно по направеното искане.

Отделно беше констатирана и обсъждана натовареността на Върховния касационен съд - Търговска колегия. Комисията по атестирането и конкурсите взе решение, че не са налице основания за прекратяване на въпросните командирования с осемте заповеди, които Ви съобщих преди малко и предлагам проект за решение, с което Съдийската колегия да приеме, че не са налице основания за прекратяване командироването във ВКС - Търговска колегия, на участниците в конкурса за повишаване в длъжност „съдия“ във ВКС - Търговска колегия, обявен с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 14 от 29 април 2025 г., обнародван в „Държавен вестник“, бр. 38 от 9 май 2025 г. до приключване на конкурсната процедура и извършено със заповеди, както следва

№ 134 - за командироването на Иво Димитров, № 133 за командироването на Иванка Ангелова, № 511 за командироването на Елена Арнаукова, № 440 за командироването на Красимир Машев, № 439 за командироването на Мария Бойчева, № 899 за командироване на Татяна Костадинова, № 54 за командироването на Диляна Господинова и № 736 за командироването на Мирослава Кацарска. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания?

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Това решение беше гласувано на КАК, само че диспозитивът ми се струва, че не беше записан по този начин. Както по друг повод днес ми се наложи да кажа, ние трябва да вземем властническо разпореждане, тоест да кажем дали уважаваме искането за прекратяване на командироването или не. В този смисъл предлагам диспозитивът да бъде: „отхвърля искането за командироване" или „оставя без уважение", което е със същия смисъл, не правим констатация, което е едно декларативно решение, което няма смисъл.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков имате ли против предложението?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Ефектът е абсолютно същият, като последица е абсолютно същото.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Гласуваме предложението на КАК с корекция относно диспозитива, в смисъл вместо „не са налице основания" - „оставя без уважение искането за прекратяване". Който е „за", моля да гласува.

„За" - 8 гласа, в смисъл, че колегията може да се самосезира в крайна сметка, независимо от това кой я сигнализира. Затова мисля, че са се произнесли.

(решението е отразено по-долу)

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаеми колеги, ако обърнете внимание на заявлението на колегата Василев, той така и казва. Той не предлага ние да вземем решение по негово предложение, а да се самосезираме, да извършим проверка и да се произнесем по законосъобразността на заповедите. Това е

смисълът, затова се произнесе и комисията по същество и предлага и Съдийската колегия да се произнесе по същество.

Да, действително в становището на председателя на ВКС има абзац за недопустимост на въпросното искане, но тъй като преценихме, че се касае не за сезиране от страна на Милен Василев, а за предложение за самосезиране, се произнесохме по същество.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Аз по същия начин възприех процедурата, че в крайна сметка, след като няма изрично ограничение кой може да сезира по каквото и да е повод КАК и респективно Съдийската колегия, заради това те са се произнесли по същество.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

12. ОТНОСНО: Проект на решение по заявление от Милен Георгиев Василев - съдия в Апелативен съд-София, за прекратяване на командироването във Върховния касационен съд, Търговска колегия, на участниците в конкурса за повишаване

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за прекратяване командироването във Върховен касационен съд - Търговска колегия, на участниците в конкурса за повишаване в длъжност „съдия“ във ВКС - ТК, обявен с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 14/29.04.2025 г., (обн. ДВ, бр. 38/09.05.2025 г.), до приключване на конкурсната процедура, извършено със заповеди, както следва:

Заповед № 134 от 03.02.2022 г. за командироване на Иво Димитров Димитров - съдия в Апелативен съд-София;

Заповед № 133 от 02.03.2022 г. за командироване на Иванка Николова Ангелова - съдия в Апелативен съд-София;

Заповед № 511 от 26.04.2022 г. за командироване на Елена Русева Арнаукова - съдия в Апелативен съд-Пловдив;

Заповед № 440 от 08.08.2023 г. за командироване на Красимир Атанасов Машев - съдия в Апелативен съд-София;

Заповед № 439 от 08.08.2023 г. за командироване на Мария Георгиева Бойчева - съдия в Софийски градски съд;

Заповед № 899 от 21.11.2024 г. за командироване на Татяна Костадинова Костадинова - съдия в Софийски градски съд;

Заповед № 54 от 15.01.2025 г. за командироване на Диляна Господинова Господинова - съдия в Софийски градски съд;

Заповед № 736 от 01.08.2025 за командироване на съдия Мирослава Николаева Кацарска-Пантева - съдия в Апелативен съд - София.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По-нататък, господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: От т. 13 до т. 27, уважаеми колеги, и допълнителните точки 44, 45, 46 и 47, касаят атестиране на магистрати. Ще ги докладвам заедно и ако има някой желае да ги гласуваме поотделно, нека така да направим.

Първият проект за решение по точка 13 е предложение за провеждане, на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, атестиране за придобиване статут на несменяемост на Боряна Иванова-Гащарова - съдия в Районен съд-Ихтиман, приемане на комплексна оценка „Много добра" и, трето, Боряна Гащарова придобива статут на несменяемост, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

По точка 14 проектът за решение е за провеждане, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ на извънредно атестиране на Атанаска Анастасова - съдия в Районен съд-Пловдив, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

По точка 15 проектът за решение е за провеждане на същото правно основание на извънредно атестиране на Цветанка Вълчева - съдия в Районен съд-Пазарджик, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

Точка 16 е провеждане на същото правно основание на извънредно атестиране на Добринка Кирева - съдия в Районен съд-Свиленград, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

Точка 17 е проект за решение за провеждане на същото правно основание на извънредно атестиране на Стояна Илиева Илиева-Станева - съдия в Районен съд-Варна, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

По точка 18 проектът за решение е за провеждане на същото правно основание на извънредно атестиране на Славка Кабасанова - съдия в Районен съд-Смолян, приемане на комплексна оценка „Много добра“.

По точка 19 проектът за решение е за провеждане на същото правно основание на извънредно атестиране на Христина Тодорова-Колева - съдия в Районен съд-Варна, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

По следващата точка 20 проектът за решение е за провеждане на същото правно основание на извънредно атестиране на Георги Добрев - съдия в Районен съд-Карнобат, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

Точка 21 е проект за решение за провеждане на същото правно основание на извънредно атестиране на Ивелина Илиева Келлева-Бонева - председател на Районен съд-Бяла, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

Точка 22 е проект за решение за извънредно атестиране на същото основание на Христо Томов - съдия в Районен съд-Плевен, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

Точка 23 е проект за провеждане на същото правно основание на извънредно атестиране на Васил Тасев - съдия в Районен съд-Пловдив, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

По точка 24 проектът за решение е за провеждане на същото правно основание на извънредно атестиране на Галя Наумова - председател на Районен съд-Никопол, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

По точка 25 е проект за решение за провеждане на извънредно атестиране на Христина Сярова - заместник-председател на Районен съд-Търговище, приемане на комплексна оценка „Много добра“.

По точка 26 има проект за решение за провеждане на същото правно основание на извънредно атестиране на Красимира Колева - съдия в Районен съд-Търговище, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

По точка 27 е проектът за провеждане на същото правно основание на извънредно атестиране на Боряна Петрова - съдия в Районен съд-Търговище, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

По точка 44 е предложението за провеждане, на основание чл. 196, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, на предварително атестиране

на Нели Стоянова - съдия в Административен съд-Бургас, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

По точка 45 е предложението за провеждане на същото правно основание на предварително атестиране на Костадин Григоров - съдия в Административен съд-Бургас, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

По точка 46 е проект за провеждане, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Виржиния Караджова - съдия в Районен съд-Русе, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

И по точка 47 е провеждане на същото правно основание на извънредно атестиране на Вяра Панайотова - съдия в Районен съд-Търговище, и приемане на комплексна оценка „Много добра“. Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? Предложения за разделно гласуване? Няма.

Гласуваме точки от 13 до 27 и от 44 до 47, колеги, анблок, така както бяха докладвани.

„За“ - всички, приемат се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка анблок на точки от 13 до 27 и от 44 до 47)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

13.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, атестиране **ЗА ПРИДОБИВАНЕ СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ** на Боряна Красимилова Иванова-Гащарова - съдия в Районен съд-Ихтиман.

13.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка „МНОГО ДОБРА" на Боряна Красимилова Иванова-Гащарова - съдия в Районен съд-Ихтиман.

13.3. Боряна Красимилова Иванова-Гащарова - съдия в Районен съд-Ихтиман, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

14.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Атанаска Анастасова Анастасова - съдия в Районен съд-Пловдив.

14.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Атанаска Анастасова Анастасова - съдия в Районен съд-Пловдив.

15.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Цветанка Трендафилова Вълчева - съдия в Районен съд-Пазарджик.

15.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Цветанка Трендафилова Вълчева - съдия в Районен съд-Пазарджик.

16.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Добринка Димчева Кирева - съдия в Районен съд-Свиленград.

16.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Добринка Димчева Кирева - съдия в Районен съд-Свиленград.

17.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Стояна Илиева Илиева-Станева - съдия в Районен съд-Варна.

17.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Стояна Илиева Илиева-Станева - съдия в Районен съд-Варна.

18.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Славка Иванова Кабасанова - съдия в Районен съд-Смолян.

18.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Славка Иванова Кабасанова - съдия в Районен съд-Смолян.

19.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Христина Валентинова Тодорова-Колева - съдия в Районен съд-Варна.

19.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Христина Валентинова Тодорова-Колева - съдия в Районен съд-Варна.

20.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Георги Тодоров Добрев - съдия в Районен съд-Карнобат.

20.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Георги Тодоров Добрев - съдия в Районен съд-Карнобат.

21.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Ивелина Илиева Келлева-Бонева - административен ръководител - председател на Районен съд-Бяла.

21.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Ивелина Илиева Келлева-Бонева - административен ръководител - председател на Районен съд-Бяла.

22.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Христо Стефанов Томов - съдия в Районен съд-Плевен.

22.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Христо Стефанов Томов - съдия в Районен съд-Плевен.

23.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Васил Александров Тасев - съдия в Районен съд-Пловдив.

23.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Васил Александров Тасев - съдия в Районен съд-Пловдив.

24.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Галя Величкова Наумова - административен ръководител - председател на Районен съд-Никопол.

24.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Галя Величкова Наумова - административен ръководител - председател на Районен съд-Никопол.

25.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Христина Иванова Сярова - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Районен съд-Търговище.

25.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Христина Иванова Сярова - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Районен съд-Търговище.

26.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Красимира Иванова Колева - съдия в Районен съд-Търговище.

26.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" Красимира Иванова Колева - съдия в Районен съд-Търговище.

27.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Боряна Стойчева Петрова - съдия в Районен съд-Търговище.

27.1. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" Боряна Стойчева Петрова - съдия в Районен съд-Търговище.

44.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, предварително атестиране на Нели Тодорова Стоянова - съдия в Административен съд-Бургас.

44.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Нели Тодорова Стоянова - съдия в Административен съд-Бургас.

45.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, предварително атестиране на Константин Ангелов Григоров - съдия в Административен съд-Бургас.

45.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Константин Ангелов Григоров - съдия в Административен съд-Бургас.

46.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Виржиния Константинова Караджова - съдия в Районен съд-Русе.

46.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Виржиния Константинова Караджова - съдия в Районен съд-Русе.

47.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Вяра Маркова Панайотова - съдия в Районен съд-Търговище.

47.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Вяра Маркова Панайотова - съдия в Районен съд-Търговище.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Продължаваме.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Продължавам с точки от 28 до 38, включително, които са, уважаеми колеги, предложения за повишаване на магистрати, на основание чл. 234 от ЗСВ, на място, както следва.

Точка 28. Първото предложение е за повишаване, на основание чл. 234, на Десислава Йорданова Йорданова - заместник-председател на Районен съд-Варна, на място в по-горен ранг „съдия в ОС“, с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от датата на вземане на решението.

Точка 29 е предложение за повишаване на същото основание на Насуф Исмаил Насуф - съдия в Районен съд-Варна, на място в по-горен ранг „съдия в ОС“ с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от датата на вземане на решението.

По точка 30 предложението е за повишаване на Никола Тодоров Делиев - съдия в Районен съд-Средец, на място в по-горен ранг „съдия в ОС“ с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от датата на вземане на решението.

По точка 31 предложението е за повишаване на Биляна Стефанова Икономова - съдия в Административен съд-Хасково, на място в по-горен ранг „съдия в АС“ с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от датата на вземане на решението.

По точка 32 е предложение за повишаване на Дияна Божидарова Златева-Найденова - съдия в Административен съд-Пазарджик, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“ с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от датата на вземане на решението.

По точка 33 е предложение за повишаване на Мария Белева Хубчева - съдия в Административен съд-Пазарджик, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“ с месечно

възнаграждение по Таблица № 1, считано от датата на вземане на решението.

По точка 34 проектът е за повишаване на Тодор Тодоров - съдия в Административен съд-Благоевград, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“ с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от датата на вземане на решението.

По точка 35 предложението е за повишаване на Кирил Живков Чакъров - съдия в Административен съд-Перник, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“ с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от датата на вземане на решението.

Точка 36 е предложение за повишаване на Мария Ангелова Ненова - съдия в Районен съд-Пазарджик, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“ с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от датата на вземане на решението.

Точка 37 е проект за повишение на Асен Емилов Мингов - съдия в Административен съд - София-област, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“ с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от датата на вземане на решението.

Точка 38 е проект за повишаване на Трифон Пенчев Славков - съдия в Районен съд-Горна Оряховица, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“ с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от датата на вземане на решението.

Уважаеми колеги, според комисията за всеки един от магистратите са налице предпоставките на чл. 234 от ЗСВ за повишаването им в по-горен ранг на място, имат прослужени три

години от предходното повишаване в ранг на същата или приравнена длъжност, комплексна оценка от последното атестиране „Много добра“, изискуемия юридически стаж по чл. 164 от ЗСВ, нямат дисциплинарни наказания, за всичките са положителни становищата на Комисия по професионална етика към органите на съдебна власт, където те правораздават.

Моля да подкрепите решенията. Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Искания за разделно гласуване? Изказвания?

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: От съображенията, които изложих по т. 2 от днешния дневен ред няма да подкрепя предложените решения.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Гласуваме - 8 гласа „за“, 1 глас „против“.

Имаме решение.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка анблок на точки 28 - 38 включително)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

28. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Десислава Йорданова Йорданова - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Районен съд-Варна, на място в по-горен ранг „съдия в ОС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

29. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Насуф Исмаил Насуф - съдия в Районен съд-Варна, на място в по-горен ранг „съдия в ОС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

30. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Никола Тодоров Делиев - съдия в Районен съд-Средец, на място в по-горен ранг „съдия в ОС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

31. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Биляна Стефанова Икономова - съдия в Административен съд - Хасково, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

32. ПОВИШАВА на основание чл. 234 от ЗСВ, Дияна Божидарова Златева-Найденова - съдия в Административен съд-Пазарджик, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни

работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

33. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Мария Белева Хубчева - съдия в Административен съд-Пазарджик, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

34. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Тодор Климентов Тодоров - съдия в Административен съд-Благоевград, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

35. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Кирил Живков Чакъров - съдия в Административен съд-Перник, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

36. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Мария Ангелова Ненова - съдия в Районен съд-Пазарджик, с ранг „съдия в

ОС", на място в по-горен ранг „съдия в АС", с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

37. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Асен Емилов Мингов - съдия в Административен съд - София-област, с ранг „съдия в АС", на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

38. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Трифон Пенчев Славков - съдия в Районен съд-Горна Оряховица, с ранг „съдия в АС", на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Г-н Новански, заповядайте.

БОЯН НОВАНСКИ: Точка 39.

Предложението на Комисия „Съдебна администрация" касае съкращаване и разкриване на щатни бройки за съдебни служители. При първата позиция съкращаване, те са няколко,

първата от тях е Окръжен съд-Шумен. Съкращаване на 1 свободна щатна бройка за длъжност „призовкар“ по щата на съда.

Втората позиция е за съкращаване на 1 щатна бройка за длъжност „човешки ресурси“ по щата на Районен съд-Смолян, считано от 15.11.2025 г.

Третата позиция, която предлагаме за съкращаване, е за касиер по щата на Окръжен съд-Силистра.

Предложенията за разкриване, съответно, първото е за 1 щатна бройка за длъжност „чистач“ и 1 щатна бройка за длъжност „призовкар“ по щата на Районен съд-Червен бряг. Второто предложение е за разкриване на 1 щатна бройка за длъжност „човешки ресурси“ по щата на Районен съд-Казанлък.

Третата точка е да се уведоми дирекция „Бюджет и финанси“ за коригиране на бюджетните сметки на съдилищата.

Мотивите са изписани. Това е решението на комисията, което предлагаме на колегията.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? Г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз имам въпрос по-скоро към колегата Новански по отношение на Районен съд-Смолян. Нямате ли становище от председателя във връзка с това закриване, което предлагате, защото те остават без тази длъжност „човешки ресурси“ и им предлагате функцията, така да се каже, да бъде разпределена между други такива - главен счетоводител, административен секретар, още един счетоводител? Задавам Ви въпроса, защото са ме занимавали с този въпрос и това което чух беше достатъчно обосновано, за да се запази тази бройка за „човешки ресурси“, да не се разхвърля нейната дейност, ако може така да се изразя, към други функции, още повече че става въпрос за пограничен съд. По

отношение на тяхното щатно разписание ние общо взето сме доста пестеливи.

Това е въпросът ми. Обсъждахте ли го на комисията този въпрос по-обстойно?

БОЯН НОВАНСКИ: Колко обстойно, не знам дали сме го обсъждали изключително обстойно, но винаги при всички.., поне 10 г. е така горе-долу, винаги когато се иска съкращаване на щат се изисква становище от съответния съд и в 98-99% има несъгласие от административния ръководител, в много малко случаи се е случвало да се съгласяват. Изписани са мотивите, казах. „Човешки ресурси“ не знам какво общо има с публичния район, длъжността. Мотивите ни са за високо съотношение съдебни служители, ето ги - 4 при средно за такива районни съдилища 2,95. И, както е записано, този съд е на второ място по обезпеченост на съдебни служители от 27 съдилища общо. Традиционно ниска натовареност. Така сме преценили, така сме решили. Не знам какво друго да Ви кажа. Колкото за всички съдилища, толкова сме обръщали внимание и на този съд.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Г-н Кояджиков, имате думата.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря.

Уважаеми колеги, освен високото съотношение, което беше обсъждано, бяха взети предвид и обстоятелствата, че в съда щатната численост е 30 души общо - 5 съдии и, обърнете внимание, имат административен секретар, завеждащ служба „Деловодство“, съдебен секретар - 5, съдебни деловодители - 4, съдебен деловодител „Бюро съдимост“ и съдебен деловодител Съдебно-изпълнителна служба.

Преценихме, че е страшен лукс в съда при 5 съдии да има 4 деловодители. Тоест, стандартът, който се опитва да наложи

Комисия „Съдебна администрация“ е на двама съдии в районен съд да се падне по един деловодител. Затова преценихме, че спокойно може с наличния ресурс от деловодители да бъде поета работата на длъжността „човешки ресурси“. Тоест, имат вътрешна възможност да се направи, по някакъв начин да се разпределят функциите, които изпълняват „човешки ресурси“. Това обстоятелство и високото съотношение, което е 4 към 1 в полза на служителите към администрацията при средно за страната 2,9, доведе до вземането на въпросното решение.

Благодаря.

(Галина Захарова излиза от залата)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГАЛИНА ЗАХАРОВА

(Заседанието продължава под председателството на Боян Магдалинчев - представляващ Висшия съдебен съвет)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз няма да подкрепя решението по отношение съкращаване на бройката в Районен съд-Смолян и ще помоля за в бъдеще нека към материалите по тези точки да се качват и становищата на административните ръководители, защото там освен тези сухи цифри, които изразяват някакви съотношения, които безспорно трябва да бъдат взимани предвид, но самите председатели излагат доста други съображения, които според мен са съществени и би било добре членовете на Съдийската колегия, които не са членове на Комисия „Съдебна администрация“, да се запознават с тях, за да могат да взимат съответното решение.

БОЯН НОВАНСКИ: Има го становището.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Къде е? (Б. Новански без микрофон, не се чува.) Да.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Други изказвания, колеги, по тази точка? Не виждам.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Може ли разделно гласуване за Районен съд-Смолян?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Подлагам на гласуване предложението само за Районен съд-Смолян. Който е „за“ предложението проект на решение от Комисия „Съдебна администрация“, моля да гласува. (брои гласовете) Седем „за“. „Против“? Един глас. Приема се. **(решението е отразено по-долу в цялост)** Колеги, подлагам на гласуване останалите диспозитиви по

т. 39, а именно за Шумен, Силистра, Червен бряг, Казанлък. Който е „за“ предложените проекти на решения по тези подточки на т. 39, моля да гласува. (брои гласовете) Осем гласа „за“. Приемат се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

39. Предложение за оптимизиране щатната численост на съдебната администрация в съдилищата чрез съкращаване и разкриване на щатни бройки за съдебни служители

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

39.1.1. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 8 от ЗСВ, 1 /една/ свободна щ. бр. за длъжност „призовкар“ по щата на **Окръжен съд - Шумен.**

МОТИВИ: Изключително високо съотношение съдебни служители / съдии - 2,77 при 2,24 средно за ОС. Окръжен съд - Шумен разполага с 13 щ. бр. за съдия /една щ. бр. е свободна повече от 2 години/ и 4 щ. бр. за длъжност „призовкар“. Ниска натовареност на съда, което е тенденция за последните години. Броят на делата за разглеждане от един съдия месечно за първото полугодие на 2025 г. е 12,95 при 15,90 средно за окръжните съдилища. Служба „Връчване на призовки и съдебни книжа“, която е обща за ОС-Шумен и РС-Шумен съгласно чл. 73, ал. 4 от ПАС, разполага със 7 щ. бр. за длъжност „призовкар“, подпомагащи дейността на 27 съдии общо за ОС и РС. Статистическите данни сочат, че в съдилищата с обособена обща служба „Връчване на призовки и съдебни книжа“ един призовкар работи с 4,5 съдии, докато в ОС и РС Шумен с 3,9 съдии, което е недопустимо предвид ниската натовареност и на двата съда и високото съотношение съдебни служители/съдии -

2,77, което нарежда съда на първо място по обезпеченост със съдебни служители.

След съкращаването на една щ. бр. за „призовкар“ съотношението съдебни служители/съдии ще бъде 2,69 отново над средното.

39.1.2. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 8 от ЗСВ, 1 /една/ щ. бр. за длъжност „човешки ресурси“ по щата на **Районен съд - Смолян**, считано от 15.11.2025 г.

МОТИВИ: Изключително високо съотношение съдебни служители/съдии - 4,00 при средно за РС в областните градове 2,94 и нарежда съда на второ място по обезпеченост със съдебни служители от 27 съдилища общо. РС-Смолян традиционно е с ниска натовареност. Броят на делата за разглеждане от един съдия месечно за първото полугодие на 2025 г. е 54,13 при 63,10 средно. Общата щатна численост на съда е 25 щ. бр. - 5 за съдии и 20 за съдебни служители. Съдът разполага с вътрешен ресурс за преразпределение функциите на длъжността „човешки ресурси“ предвид наличието на щ. бр. за главен счетоводител, щ. бр. за административен секретар и щ. бр. за счетоводител.

След съкращаването на една щ. бр. за длъжност „човешки ресурси“ съотношението съдебни служители/съдии ще бъде 3,80 - отново много над средното за РС в областните градове.

39.1.3. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 8 от ЗСВ, 1 /една/ щ. бр. за длъжност „касиер“ по щата на **Окръжен съд - Силистра**.

МОТИВИ: Изключително високо съотношение съдебни служители/съдии - 2,80 при 2,24 средно за окръжните съдилища и нарежда ОС-Силистра на първо място по обезпеченост със

съдебна администрация от общо 28 окръжни съдилища. Ниска натовареност на съдиите за 2024 г. - 11,18 бр. дела за разглеждане от един съдия месечно при 14,61 средно за ОС. Препоръчва изпълнението на функциите на длъжността „касиер“ да се изпълнява от служителя на длъжност „човешки ресурси“ и счита, че съкращаването на 1 щ. бр. за посочената длъжност няма да се отрази съществено на работата на съда.

След съкращаването на една щ. бр. за длъжност „касиер“ съотношението съдебни служители/съдии ще бъде 2,70, отново над средното 2,24.

39.2.1. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 8 от ЗСВ, 1 /една/ щ. бр. за длъжност „чистач“ и 1 /една/ щ. бр. за длъжност „призовкар“ по щата на **Районен съд - Червен бряг**.

МОТИВИ: Налице е необходимост от разкриване на една щ. бр. за „чистач“, т. к. по щат РС-Червен бряг не разполага с щ. бр. за длъжността. Сградата на съда е триетажна и включва съдебни зали, кабинети, деловодства, приемни за граждани към Съдебно-изпълнителна служба и Служба по вписвания, санитарни помещения, коридори, складови площи и двор 670 кв.м. Към момента съдебният служител, заемащ длъжност „работник, поддръжка сгради“, освен задълженията си по длъжностна характеристика изпълнява и функциите на чистач.

Искането на председателя за разкриване на още една щ. бр. за длъжност „призовкар“ е основателно, т. к. Районен съд - Червен бряг е с трайно висока натовареност за последните няколко години. Броят на делата за разглеждане от един съдия месечно за първото полугодие на 2025 г. е 66,33 при 49,30 средно

за РС, извън областните градове. По щат съдът разполага само с една щ. бр. за длъжност „призовкар“ с допълнителни функции за шофьор и домакин, което е недостатъчно предвид високата натовареност, изпълнението на допълнителни функции от съдебния служител, значително заселване на вилната зона, намираща се в периферията на града и др.

39.2.2. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 5, т. 8 от ЗСВ, 1 /една/ щ. бр. за длъжност „човешки ресурси“ по щата на **Районен съд - Казанлък**.

МОТИВИ: Ниско съотношение съдебни служители/съдии - 3,45 при 4,09 средно за РС, извън областните градове. Щатната численост на РС-Казанлък се състои от 11 съдии, 2 СВ, 2 ДСИ и 37 съдебни служители. Към момента дейностите, свързани с подбор, назначаване, вписване в регистри, обучения, атестиране, промени в длъжности, дисциплинарни процедури и др., касаещи магистратите и съдебната администрация се извършват от административния секретар.

Във връзка със законодателни промени от 01.06.2025 г. е въведен Единен електронен трудов запис. Работодателите са задължени да използват централизирана платформа на НАП за съхранение и управление информацията на трудовите правоотношения. Липсата на щ. бр. за длъжност „човешки ресурси“ води до допълнително натоварване на административния секретар с несвойствени за длъжността задачи.

Налице е необходимост от разкриване на щатна бройка за длъжност „човешки ресурси“ с цел кадровото обезпечаване на съда със специализиран служител, който да

работи с новите системи на НАП, да обработва данни дигитално, да комуникира с НАП и др.

След разкриване на една щ. бр. за посочената длъжност съотношението съдебни служители/съдии ще бъде 3,54.

39.3. Да се уведоми дирекция „Бюджет и финанси“ за коригиране на бюджетните сметки на съдилищата.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 40.

Г-н Кояджиков, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 40.

Уважаеми колеги, във Висшия съдебен съвет е получено писмо от Радослав Ангелов - съдия в Софийски районен съд, с което е информирал за предстоящо заседание на управителните комитети от Регламент 2020/1783, Регламент 2020/1784 на Европейския съюз, което ще се организира и ще се проведе в Брюксел, Белгия, на 20 октомври 2025 г. С решение на пленума Ангелов е определен за представител в тези комитети. В тази връзка възникна необходимост от неговото командироване и Международната дирекция при администрацията на Висшия съдебен съвет предлага Съдийската колегия да командирова за участие на това заседание в Брюксел, Белгия, за периода 19 - 21 октомври Радослав Ангелов - съдия в Софийски районен съд, като пътните разноски, разходите за дневни пари и разходите за една нощувка са за сметка на организаторите. Разходите за дневни пари за дните на пътуване, медицинска застраховка и една нощувка по фактически размер са за сметка на Висшия съдебен съвет.

Благодаря.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Кояджиков.

Изказвания, колеги, по т. 40? Не виждам. Подлагам на гласуване предложения проект на решение. Който е „за“, моля да гласува. (брои гласовете) Осем гласа „за“, „против“ няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

40. Проект на решение за командироване на съдия за участие в съвместно заседание на представителите в управителните комитети по член 25, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2020/1783 и член 25, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2020/1784, което ще се проведе в гр. Брюксел, Белгия, на 20 октомври 2025 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

40.1. КОМАНДИРОВА за участие в съвместно заседание на представителите в управителните комитети по член 25, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2020/1783 и член 25, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2020/1784 в периода 19-21 октомври 2025 г. гр. Брюксел, Белгия:

- **Радослав Руменов Ангелов** - съдия в Софийския районен съд.

40.2. Пътните разходи, разходите за дневни пари за деня на заседанието и разходите за една нощувка са за сметка на организаторите.

40.3. Разходите за дневни пари за дните за пътуване, медицинска застраховка и една нощувка по фактически размер са за сметка на Висшия съдебен съвет.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 41.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: По следващата точка (41), Весела Гълъбова - съдия в Районен съд-Варна, командирована в Окръжен съд-Варна, която е национално лице за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, е предоставила информация за предстояща редовна среща на лицата за контакт, която ще се проведе в периода 21 - 24 октомври 2025 г. в Брюксел, Белгия. Посочена е и темата на срещата.

Предложението е да бъде командирована Весела Иванова Гълъбова-Илиева - съдия в Районен съд-Варна, национално лице за контакт на Националната съдебна мрежа по граждански и търговски дела, на среща на мрежата, която ще се проведе на 21 - 24 октомври 2025 г. Пътните разходи и разходите за две нощувки са за сметка на организаторите на срещата. Разходите за дневни пари, медицинска застраховка и една нощувка за сметка на Висшия съдебен съвет.

Благодаря.

(Галина Захарова влиза в залата. Заседанието продължава да се председателства от Боян Магдалинчев.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Кояджиков.

Колеги, изказвания по т. 41? Не виждам. Подлагам на гласуване предложения проект на решение. Който е „за“, моля да гласува. (брои гласовете) Осем гласа „за“. „Против“? Няма. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

41. Проект на решение за командироване на представител на Националната съдебна мрежа по граждански и търговски дела в Република България (НСМГТД) за участие в 102-ра редовна среща на лицата за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, която ще се проведе в гр. Брюксел, Белгия, в периода 22 - 23 октомври 2025 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

41.1. КОМАНДИРОВА за участие в 102-ра редовна среща на лицата за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, която ще се проведе в гр. Брюксел, Белгия, за периода 21 - 24 октомври 2025 г.:

- **Весела Иванова Гълъбова - Илиева** - съдия в РС-Варна, командирована в ОС Варна и национално лице за контакт на Националната съдебна мрежа по граждански и търговски дела в Република България.

41.2. Пътните разходи и разходите за 2 нощувки са за сметка на организаторите на срещата.

41.3. Разходите за дневни пари, медицинска застраховка и една нощувка по фактически размер са за сметка на Висшия съдебен съвет.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 42.

Заповядайте, колега Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 42.

Уважаеми колеги, Камелия Ненкова е била командирована за участие на среща на Европейската съдебна мрежа, която се е провела на 18.09.2025 г. в Хага, Нидерландия. За

участието си в срещата съдията Нейкова е депозирала доклад, който се предлага да бъде приет за сведение и да се възложи на отдел „Международна дейност“ да публикува доклада на интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

Благодаря.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, по т. 42 изказвания? Не виждам. Подлагам на гласуване подложения проект на решение. Който е „за“, моля да гласува. (брои гласовете) Девет гласа „за“. „Против“? Няма. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

42. Проект на решение за приемане на доклад от Камелия Ненкова - съдия в Районен съд - Перник и член на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела в Република България (НСММСНД), от участие във Въвеждаща среща за новите контактни точки на Европейската съдебна мрежа (ЕСМ), проведена на 18.09.2025 г. в гр. Хага, Нидерландия

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

42.1. ПРИЕМА ЗА СВЕДЕНИЕ доклад от Камелия Ненкова - съдия в Районен съд - Перник, член на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела в Република България (НСММСНД) и звено за контакт в Европейската съдебна мрежа (ЕСМ), от участие във Въвеждаща среща за новите контактни точки на ЕСМ, проведена на 18.09.2025 г. в гр. Хага, Нидерландия.

42.2. ВЪЗЛАГА на отдел „Международна дейност“ в дирекция „Международна дейност, връзки с обществеността и

протокол" в АВСС да публикува доклада по т. 1 на интернет страницата на ВСС, в раздел „Международна дейност/ Доклади анализи и решения/ Доклади от международни срещи“ и раздел Международна дейност/ Международно сътрудничество/ Международни организации/ Национална съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела/ Доклади от международни участия на членове на мрежата.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 43, допълнителна.

Заповядайте, колега Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: По т. 43, уважаеми колеги, при конституиране на конкурсната комисия в конкурса за повишаване в длъжност в Търговската колегия на Върховния касационен съд избраният чрез жребий участник хабилитиран учен по правни науки доц. д-р Мария Петрова Петрова след провеждането на срещата депозира отвод, поради което се налага в спешен порядък, както обясних, защото се касае за конкурсна процедура, да определим за редовен член на нейното място избраният чрез жребий резервен член, а именно доц. д-р Анастас Христов Георгиев - хабилитиран учен по правни науки в Русенския университет, за редовен член на конкурсната комисия на мястото на Мария Петрова Петрова. И да определим чрез жребий един резервен член хабилитиран учен по правни науки за конкурсната комисия по конкурса за повишаване в длъжност „съдия“ Върховния касационен съд - Търговската колегия, на мястото Атанас Георгиев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, изказвания по т. 43? Няма. Заповядайте, г-н Новански там.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Боян Новански, който съобщава резултата: проф. д-р Поля Неделчева Голева - Пловдивски университет.)

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Понеже не чух кой е изтегленият кандидат, ще помоля някой от залата да повтори по втория диспозитив кой е определеният.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Поля Неделчева Голева - Пловдивски университет, колега Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Да.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, подлагам на гласуване предложението проект на решение. Който е „за“, моля да гласува. (брои гласовете) Девет гласа „за“. „Против“ няма. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

43. ОТНОСНО: Заявление от доц. д-р Мария Петрова Петрова - Варненски свободен университет, за отвод от участие в конкурсната комисия по конкурса за повишаване във Върховен касационен съд - Търговска колегия.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

43.1. ОПРЕДЕЛЯ доц. д-р Анастас Христов Георгиев - хабилитиран учен по правни науки в Русенски университет „Ангел Кънчев“ за редовен член на конкурсната комисия по конкурс за повишаване в длъжност „съдия“ във Върховен касационен съд - Търговска колегия, на мястото на доц. д-р Мария Петрова Петрова - хабилитиран учен по правни науки във Варненски свободен университет, поради постъпил отвод.

43.2. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий проф. д-р Поля Неделчева Голева - хабилитиран учен по правни науки в Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“, за резервен член на конкурсната комисия по конкурс за повишаване в длъжност „съдия“ във Върховен касационен съд - Търговска колегия, на мястото на доц. д-р Анастас Христов Георгиев - хабилитиран учен по правни науки в РУ „Ангел Кънчев“.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Приключихме с точките от дневния ред. Благодаря.

Поради изчерпване на дневния ред закривам заседанието на Съдийската колегия.

Закриване на заседанието - 16.27 ч.

Стенографи:

Вася Йорданова

Зоя Костова

Зорница Божкова

Катя Симова

Лидия Здравкова

(Изготвен на 14.10.2025 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ

Разпечатка от гласуване на решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Публикуван на 15.10.2025 г.